

# A KERESZTYÉN HIT TANULMÁNYOZÁSA

A keresztyén hit alapjainak  
tanulmányozása – sorozat

4.

O. J. Gibson

EVANGÉLIUMI KIADÓ

A könyv eredeti címe:  
ACT  
Advanced Christian Training

© by Fairhaven Bibel Chapel

Magyar kiadás:  
© 2006 by Evangéliumi Kiadó és Iratmisszió

ISBN 963 7369 41 4

A magyarországi jogok tulajdonosa és a kiadásért felel  
az Evangéliumi Kiadó és Iratmisszió  
1066 Budapest, Ó utca 16.  
Felelős szerkesztő: Vohmann Péter

## TARTALOM

1. LECKE:	A Szentírás kutatása Lépések Isten Igéjének hatékony tanulmányozásához .....	8
2. LECKE:	Az Ige megértése Újabb alapelvek a módszeres bibliatanulmányozáshoz.....	17
3. LECKE:	Bővülködőbb élet Isten ígérete és gondoskodása a győzelmes keresztény életről; a szellemi életet gátló tényezők.....	24
4. LECKE:	Megfeszítve Krisztussal A szent és győzedelmes élethez vezető ösvény: a Róma 6-8. tanulmányozása .....	36
5. LECKE:	A kereszt a hívő életében Az önmagunk irányította élet problémája; a Krisztus által irányított élethez vezető út.....	48
6. LECKE:	Krisztus jelleme a hívőben Hogyan növekedhetünk az Ő hasonlatosságára.....	58
7. LECKE:	Próbák és szenvedés A hívő ember nehézségei Isten nézőpontjából .....	67
8. LECKE:	Keserőségek és bántások Helyes viszonyulás a bántásokhoz, megromlott kapcsolatok helyrehozása .....	76
9. LECKE:	Imádás Az imádás jelentése, előfeltételei és gyakorlata .....	84
10. LECKE:	Az Evangélium bemutatása Az üdvösség útjának megmutatása másoknak .....	94
11. LECKE:	Az Evangélium akadályainak legyőzése Gyakran feltett kérdések megválaszolása és a hit akadályainak kezelése.....	104

12. LECKE: Más evangélium, más Jézus Segítségnyújtás hamis vallások áldozatainak .....	112
13. LECKE: Világmisszió A népek elérését célzó látásmód kifejlesztése .....	122
A) FÜGGELÉK: Római katolicizmus Hitünk megosztása katolikusokkal .....	132
B) FÜGGELÉK: Mormonok (Utolsó Napok Szentjei) Mit hisznek a mormonok; hogyan tanúskodjunk a mormonok felé.....	141
C) FÜGGELÉK: Jehova tanúi és az Őrtorony Az Őrtorony hitelvi álláspontja; beszélgetés a tanúkkal.....	150



## HOGYAN HASZNOSÍTHATÓ LEGEREDMÉNYESEBBEN E TANANYAG?

*A keresztyén hit tanulmányozása 4.* úgy használható a legeredményesebben, ha megszívleled az alábbi, személyes vagy csoportos részvételre vonatkozó javaslatokat.

### **Személyes felkészülés az órára**

Szánj megfelelő időt hetenként a házi feladat elvégzésére. Az egyes órákra való készüléskben a következő lépéseket kell megtenned:

1. **IMÁDKOZZ ISTENHEZ.** Kérd, hogy segítsen megérteni és alkalmazni az Ő Igéjét. Legyen imádságod a Zsolt 119,18: „Nyisd föl szememet, hogy megláthassam, milyen csodálatos a Te törvényed!”

2. **VÁLASZOLJ A TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ KÉRDÉSEIRE.** A JEGYZETEK elolvasása *előtt* oldd meg a TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ valamennyi feladatát. Ha egy kérdés nehézséget jelent, menj tovább a következő kérdésre, és később térj vissza a gondot okozó kérdésre.

3. **OLVASD EL A JEGYZETEKET.** Húzz alá fontos gondolatokat, és jelölj meg bármit, amit nem értesz, vagy amivel kapcsolatban kérdésed merül fel. Keresd ki a kulcs-igeutalásokat, és olvasd el azokat egy új fordítású Bibliából.

4. **MEMORIZÁLD A SZEMÉLYES EVANGELIZÁCIÓS IGEVERSEKET.** Használd „*A keresztyén hit tanulmányozása 3.*” A) függelékében ajánlott memorizációs technikákat. Kezdj el új aranymondásokat tanulni a hét elején. A hét végén ellenőrizd magad, hogy valamennyi igeverset pontosan tanultad-e meg.

## A csoportos tanulmányozás alapkövetelményei

Igazi képzés elképzelhetetlen elvárások nélkül vagy anélkül, hogy minősítenénk a tanulást vagy megkövetelnénk a részvételt. Képzés követelmények nélkül olyan, mint egy játék szabályok nélkül. Ha az alábbi követelményeknek eleget teszünk, akkor e munkatankönyv tanulmányozására tett erőfeszítésünk hatékony és eredményes lesz.

1. RÉSZVÉTEL. Az órák egymásra épülnek, ezért tervezd úgy, hogy mind a 13 órán jelen leszel azért, hogy a legtöbbet profitálj ebből a képzésből. A túl sok hiányzás (három vagy annál több) akadályozza annak, hogy megfelelően felkészülj a következő órára. Ha csak lehetséges, távolmaradásodról értesíts előre oktatódat.

2. HÁZI FELADAT. Minden héten add be házi feladatodat a csoportvezetőnek. Az elmaradt házi feladatot a hiányzást követő első találkozáskor kell leadni. A kurzus anyagának eredményes elsajátítása megkívánja, hogy minden elmulasztott házi feladat pótolva legyen jóval az utolsó óra előtt.

3. PONTOSSÁG. A késés mások idejével való visszaélést jelent. Az alkalmakon való pontos megjelenés elősegíti az óra időben történő kezdését és befejezését.

4. MEMORIZÁLÁS. Hetenként tanulj meg egy új igeverset abból a Személyes Evangélizációs Csomagból, melyet már *A keresztyén hit tanulmányozása* 3. kötetben elkezdted. *A keresztyén hit tanulmányozása* 4. sikeres befejezéséhez az említett csomag valamennyi versét tudnod kell szó szerint idézni.

5. EVANGÉLIZÁCIÓS TRÉNING. A 13 hetes ciklus ideje alatt részt kell venned két evangélizációs alkalmon (vagy más, ezzel egyenértékű programon). Ha személyes okokból nem tudsz megjelenni a tervezett tréningen, a te saját felelősséged, hogy e követelmény teljesítésére alternatív lehetőséget keress.

6. A KÉPZÉS ÉRTÉKELÉSE ÉS BEFEJEZÉSE. Előmeneteledet a csoportvezető fogja értékelni. Ám ezen túlmenően igyekezned kell megnyerni Isten elismerését. Jegyezd meg, hogy ez az ismeretszerzés még inkább növeli felelősségedet Isten előtt. Akinek sok adatott, attól sokat

követelnek (Lk 12,48). A tanfolyam záró tesztje Isten igazságának személyes alkalmazása. A bizonyosság pedig a te megváltozott életed. Ha nem igazítottál magadon, miután belenézted az Ige tükreibe, a képzés eredménytelen volt (Jak 1).

7. A KÉPZÉSBEN VALÓ RÉSZVÉTEL IGAZOLÁSA. A hiánytalanul kitöltött és csoportvezető által aláírt TANÚSÍTVÁNY igazolja a képzésben való részvételedet.

## A keresztyén hit tanulmányozása 4. JEGYZETEK



### A SZENTÍRÁS KUTATÁSA

### 1. LECKE

Isten Igéjének szorgalmas tanulmányozása minden hívőnek Istentől rendelt kötelessége (Józs 1,8; 5Móz 6,6-9). Az Úr Jézus azt mondta a farizeusoknak, hogy a Szentírás az örök élet kulcsa. De a farizeusok – akik azzal büszkélkedtek, hogy ismerik a Szentírást – nem ismerték fel Messiásukat és az Istenhez vezető utat. Komoly fogyatékosága volt az ő iget tanulmányozásuknak. Sok meggyőződéses hívő csak helyyél-közzel olvassa a Bibliát, krízishelyzetben, vagy csak megszokásból. Az Ige nem tükröződik az életükben. Nem kutatnak az isteni igazság után úgy, mintha elrejtett kincs lenne (Péld 2,1-5). Nem gyönyörködnek Isten Igéjében, nem elmélkednek azon nappal és éjjel (Zsolt 1,2). Nem kutatják az Írásokat nap mint nap (Csel 17,11). Következésképpen lelkiileg-szellemileg szegények maradnak.

Sajnos, ma az átlagkeresztyén bibliaismerete kizárólag a vasárnapi istentiszteletből táplálkozik. Hiányzik az odaszánás a Szentírás komoly tanulmányozására. Vannak hívők, akik elkötelezték magukat Krisztusnak, de nem tudják, hogyan tanulmányozzák hatékony módon a Bibliát. Ez a lecke azoknak szól, akik elkötelezték magukat az Úr Jézus Krisztusnak, és „Isten élő és maradandó Igéje” komoly tanulmányozásának. A *felkészülés, megvizsgálás, értelmezés és alkalmazás* területeit fogjuk sorra venni.

#### Felkészülés

1. FIZIKAI ELŐFELTÉTELEK. Légy kipihent és friss! Ebben a tekintetben legjobb a reggeli iget tanulmányozás. Feküdj le időben, pihend ki magad! Legyen valamennyi segédeszköz kéznél, úgymint jegyzetfüzet, szótár és



konkordancia! Olyan bibliafordítást használj, melynek nyelvezete érthető számodra!

2. SZELLEMI ELVÁRÁSOK. A Biblia megértéséhez úgy szellemi, mint értelmi eszközökre szükség van. A természetes értelem nem foghatja fel Isten Szellemének tanításait (1Kor 2,14). Isten Igéje el van leplezve sokak szeme elől (2Kor 3,13-15). Még a legodaszántabb hívőnek is imádkoznia kell, így: „Nyisd föl szememet, hogy megláthassam, hogy milyen csodálatos a Te törvényed” (Zsolt 119,18). Az értelem az engedelmes szívnek adatik (Jn 7,17). Fel kell, hogy készítsük a szívünket, mielőtt az Igéhez jövünk. Akkor a Szentírás élő erővel tárul ki előttünk. Emlékezz magad a következő dolgokra:

- a) Imádkozz, és kérd Istent, hogy tanítson téged (Zsolt 119,33.73)!
- b) Vallj meg minden felismert bűnt (Zsolt 119,133)!
- c) Legyen tiszta a lelkiismereted Isten előtt (Csel 24,16)!
- d) Békülj meg másokkal, ha lehetséges (Mt 5,24)!
- e) Alázatosan közeledj az Igéhez (Mt 11,25)!
- f) Légy kész cselekedni Isten akaratát (Jn 7,17; Jak 1,21-25)!
- g) Légy bizonyos abban, hogy ez valóban Isten kijelentett beszéde (1Tesz 2,13; 2Tim 3,16)!

### **Megfigyelés (Mit mond?)**

Meg kell tanulnunk közelebről megvizsgálni, amit olvasunk. Figyelmes olvasás nélkül felkészületlenek vagyunk arra, hogy értelmezzük egy-egy vers jelentését, és bármiféle következtetést vonjunk le arra nézve, hogy az miként vonatkozik személyes életünkre. Nem szabad átsiklani bizonyos részek fölött. Szánj rá időt! Fegyelmezd a gondolataidat! Dolgozz keményen a szöveg tanulmányozásán! Ez sok gyakorlást igényel.

### **1. ÁLTALÁNOS MENET**

- a) Koncentrálj, amikor olvasol! Ne engedd, hogy gondolataid másfelé tere-  
lődjenek!
- b) Jegyezd fel a gondolataidat és kérdéseidet! Húzz alá fontos szavakat!
- c) Ne szavakat, hanem mondatokat és kifejezéseket olvass el egyszerre!

### **2. A RÉSZLETEK MEGVIZSGÁLÁSA**

- a) A kulcsszavak gyakran felismerhetők, mert ismétlődnek.
- b) Az ígéretek, figyelmeztetéseket, példákat be kell azonosítani.
- c) A hasonlatok vagy illusztrációk már ismereteket alapul véve  
magyaráznak.

- d) Van-e felsorolás vagy sorrend?
- e) Milyen kérdéseket vet fel?
- f) Milyen nyomatékosító szavakat használ („bizony”, „íme”)?
- g) Amikor egy eseményt vagy történetet nézel, próbáld meg azt átélni személyesen úgy, hogy egyik szereplőként behelyezed magad! Kik a szereplők? Hol történik? Hogyan kezdődik és végződik a történet? Hogyan reagálnak az egyes szereplők? Milyen magatartásokkal találkozol? A szereplők befogadók vagy elutasítók?
- h) Figyeld meg az igéket! Befejezett cselekvést jelentenek, jelenbeli történést vagy valami eljövendőt?
- i) Figyelj a kötőszókra! Fontosak.
  - Az ÉS a gondolat folyamatosságát jelöli.
  - A DE ellentétet mutat két gondolat közt.
  - A MERT valaminek az okát vagy magyarázatát adja meg.
  - Az AKKOR, AZÉRT, AMIÉRT következtetésre juttatnak bennünket.
  - A HOGY a kilátásba helyezett szándékot mutatja.
  - A HA egy lényeges feltételes szó. Figyelj meg minden feltételt, mely nyíltan vagy burkoltan elhangzik!

### **Értelmezés (Mít jelent?)**

Ahhoz, hogy megértsünk egy szerzót, keresnünk kell, és meg kell ragadnunk a jelentéstartalmat, ahogy ő azt Isten Szellemének vezetése alatt közvetítette. Ez nem ugyanaz, mint a saját életünkre alkalmazás, mely egy későbbi önálló lépés.

Az anyag, melyet a megfigyelés során gyűjtöttél, képezi az értelmezés alapját. Fontos több kérdést feltenni magadnak az átgondolás céljából. Miért van ez benne a Bibliában? Van-e szimbolikus jelentése bizonyos cselekedeteknek vagy szavaknak? A kijelentést szó szerint kell-e érteni vagy jelképesen? Milyen a szövegkörnyezet? (Mi előzi meg, és mi következik utána?) E kérdésekre adott válaszok lényegesek az értelmezés során.

Három egyszerű alapelv vezérli a folyamatot általánosan.

1. SEMMI MÁS, CSAK AZ IGE a végső tekintély.
2. A TELJES IGE ad egyensúlyt és helyes látást.
3. AZ IGE SEGÍTSÉGÉVEL VALÓ ÉRTELMEZÉS a legmegbízhatóbb módszer.

Gondolkodj mélyen! Imádkoztál és elmélkedtél-e ezen? Folyamodtál-e segítségért vagy egyéb forrásokhoz, melyek alapján saját ötleteidet összehasonlíthatod mások gondolataival? Megfelelően tanulmányoztad-e az

erre a témára vonatkozó utalásokat? Tekintetbe vetted-e ugyanannak az Igének vagy hitelvnek a különböző aspektusait, tekintettel arra, hogy a Szentírás bizonyos hitelvi látszólag ellentmondásban lehetnek egymással? Oldd fel ezeket tanulmányozással!

### **Alkalmazás (Hogyan alkalmazhatom az életemre?)**

Az alkalmazás az igazi bibliatanulmányozás gyümölcse. Mit fogsz tenni azzal kapcsolatban, amit olvastál? Az Istenről szóló nagy igazságok változást kell, hogy hozzanak az életünkben. Egyébként a bibliaolvasás csak intellektuális játék lesz az ismerethalmozásnak és az információcserének. Az Úr Jézus módszere a *taníts* és *tedd*, nem csak a *taníts*. Próbálj inkább egyetlen gondolatot megragadni, melyet igyekszel megvalósítani, hogynem több gondolatot, melyekkel kapcsolatban semmit sem teszel! Használd a kérdés-módszert az alkalmazás megvalósítására!

Kérdezd meg magadtól: Mi a jelentősége ennek az igazságnak az egyéni életemben? Működik ez a hitelv nálam? Konkrétan mit tervezek ebben a kapcsolatban? Miért nem tettem korábban? Ki fogja igazolni, hogy a cselekvés mezejére lépek, és imádkozik velem, amíg ez bekövetkezik? Őszinte vagyok-e?

Az alábbi pótkérdések segítenek meghatározni a személyes alkalmazás területeit:

1. VAN-E ÍGÉRET, AMELYRE RÁÁLLJ? Hogy Isten hű az ígéreteihez, annak bizonyossága az Ő feddhetetlenségén nyugszik. „Nem ember az Isten, hogy hazudnék” (4Móz 23,19). A hívőknek régóta szokásává vált, hogy Isten ígéreteire ráállnak hit által (2Pt 1,4). Bizonyosodj meg afelől, hogy megjegyeztél minden feltételt! A megválaszolt ima például több feltételhez kötött (Jak 1,5-7; 1Jn 3,22; 5,4; Zsolt 66,18). Gyakran meghátrálunk, mert azt hisszük, hogy némely dolog túl nehéz Istennek (Jer 32,27). Váltsd be Isten csekkjeit a Mennyei Bankban! Legyenek a tied!
2. VAN-E KÖVETENDŐ PÉLDA? A bibliai hősök élete sok pozitív példával szolgál. Az istenfélő férfiak és nők élete modellként áll előttünk (Zsid 123,7). Kövessük pályájukat!
3. VAN-E PARANCS AZ ENGEDELMESSÉGRE? „Ha szerettek Engem, megtartjátok az Én parancsolataimat” – mondta a Megváltó (Jn 14,15). A Krisztusnak való engedelmesség hitelesíti, hogy igaz hívők vagyunk-e (1Jn 2,3-4). Az engedelmesség nem tévesztendő össze a „törvényesség”-gel, mely adalék Isten elvárásaihoz az üdvösségre illetve a keresztyén életre. Az Ige folyamatosan kell, hogy megszólítson bennünket olyan

- területeken, ahol talán engedetlenek vagyunk. Tedd, amit a Király parancsol!
4. VAN-E BŰN, MELYEL FEL KELL HAGYUNK, VAGY VAN BENNE SZÁMUNKRA FIGYELMEZTETÉS? Lehet, hogy szükséges elfordulnunk valamitől, ami akadályoz bennünket, fel kell hagynunk valaminek a cselekvésével. Lehet ez olyan megnyilvánulás, mint keserűség, irigység vagy rendezetlen sérelem. Ez megszorítja a Szent Szellemet. Aggódunk, ahelyett, hogy bíznánk. Talán helytelen életünkben a fontossági sorrend. Talán elhanyagoljuk a napi csendességet. Talán a földön keresünk biztonságot ahelyett, hogy a mennyben gyűjtenénk kincseket. Változtass, ha figyelmeztetést kapsz az Igéből!
  5. VAN-E BENNE BÍZTATÁS? Gyakorlatilag minden hívő megtapasztalta már, mit jelent a csüggedés. Ez a Sátán egyik fő eszköze, amivel támad. Azok, akik alkatiilag introspektívek (túláságosan befelé nézők), hajlamosak erre. Isten korlátot szab a próbáinknak vagy kísértéseinknek (1Kor 10,13). Megfelelő forrást biztosít számunkra minden helyzetben. A hívő bátoríthat másokat ugyanazzal a felüdüléssel, melyet Istentől kap (2Kor 1,3-5). Kelj fel a csüggedésből vagy kétségkedésből!
  6. VAN-E TANÁCS, MELYET EL KELL FOGADNI? Meg kell tanulnunk nem tervezni mindaddig, amíg előzőleg nem tanácskoztunk az Úrral (Jak 4,13-16). A Szentírás egy nagyon világos kijelentése segítségünkre lehet kritikus időben. Isten akarata nagyrészt megtalálható a Biblia lapjain; ha nem közvetlenül, akkor alapelvként. Az érzelem-orientált hívők rosszul értelmezik Isten vezetését a Biblián keresztül, mert összekeverik egyéni érzéseiket Isten Igéjével. Kérd és várd Istentől, hogy adjon útmutatást az Igéből!
  7. VAN-E BENNE OLYAN JELLEMVONÁS, MELYET FIGYELEMBE KELL VENNI? Mit kell megtanulni Magáról Istenről? Figyeld meg az Úr Jézus minden ismervét, és gondolj arra, hogy nekünk az Ő hasonlatosságára kell formálódunk (Róm 8,29)! Tanulj Isten nagy embereinek az életéből, úgymint Ábrahám, Dániel, Pál! Milyen fejlődést akar látni Isten az életedben?

### **Befejezés**

Kutassuk tehát szorgalmasabban a Szentírásnak ezt a kimeríthetetlen kincsét! Pál búcsúzóul ezt mondta az efézusi véneknek: „Most pedig az Istennek és kegyelme Igéjének ajánllak titeket, Aki felépíthet benneteket, és örökséget adhat nektek a szentek között” (Csel 20,32). Isten Igéjének bennünk végzett munkája eredményeként mi is felépülünk.

## A keresztyén hit tanulmányozása 4. TANULMÁNYI ÚTMUTATÓ



### A SZENTÍRÁS KUTATÁSA

### 1. LECKE

E feladatsor célja a JEGYZETEKben vázolt bibliatanulmányozási alapelvek gyakorlása. Olvasd el figyelmesen a JEGYZETEKet, és térj vissza azokhoz újra meg újra, ahogy követed az alábbi lépéseket a Jakab 1,21-27 elemzése során!

1. *Felkészülés.* A JEGYZETEK fejezetben ismételd át a felsorolást a SZELLEMI ELVÁRÁSOK címszó alatt.
2. *Megfigyelés.* (*Mit mond az igeszakasz?*) Olvasd el többször a Jakab 1,21-27-et, míg alaposan megismered annak tartalmát. Aztán a JEGYZETEKben található irányelveket felhasználva keress részleteket az igeszakaszban és jegyezd le felismeréseidet a MEGFIGYELÉSEK rovatba! (Több megfigyelésre méltó példát hozunk a 21. versre vonatkozólag.) Keress részleteket, úgymint kulcsszavak, ellentétek, összehasonlítások, illusztrációk, fontos kapcsolódások, ígék, a gondolatok ismétlése vagy előrehaladása, stb. Szánj bőven időt erre a lépésre, és sorolj fel annyi megfigyelést, amennyit csak tudsz! Ha szükséges, használj pótlapot.

v.	MEGFIGYELÉSEK	v.	KÉRDÉSEK
21	Kulcsszavak: fogad, ige		Miért mondja Jakab, hogy „ezért”?
	Kötőszó: ezért		Mi az „ige” itt?
			Mi a jelentése a „tisztátalanság” szónak?

### 3. Értelmezés (Mit jelent az igeszakasz?)

a) Ostromold a szemelvényt kérdésekkel elmélkedésed serkentésére! Ilyen kérdéseket használj: Mit jelent a ...? Mi a kapcsolat a ... és a ... között? Mi a jelentősége a ...-nak? Miért mondja Jakab, hogy...? Kérdéseidet jegyezd fel a KÉRDÉSEK rovatba! (Néhány kérdést mintaként felsoroltunk a 21. versre vonatkozólag.)

b) Keresd a szemelvény pontos jelentését! Használj szótárt a kulcsszavak meghatározására! *Fontosabb* kérdéseidet próbáld megválaszolni a szövegösszefüggésből és utalásokból! Szükség esetén használj pótlapot!

c) Egy-két mondatban összegezd meglátásaidat arra vonatkozólag, hogy mit *jelentenek* egyenként a következő igecsoportok.

21. v.

22. v.

23-24. v.

25. v.

26-27. v.

4. *Alkalmazás (Hogyan fogom alkalmazni ezt az igeszakaszt?)*

- a) Mi a jelentősége ennek az igerésznek az életedben?
  
  
  
  
  
  
  
  
  
  
  
- b) Ennek tanítása hogyan működik vagy nem működik jelenleg az életedben?
  
  
  
  
  
  
  
  
  
  
  
- c) Hogyan fogod alkalmazni ezt a tanítást az életedben? Légy konkrét!



## A keresztyén hit tanulmányozása 4. JEGYZETEK



### AZ IGE MEGÉRTÉSE

### 2. LECKE

A zsoltáriró Istenhez folyamodott: „Tégy értelmessé!” (Zsolt 119,34.125.169). A veszély abban rejlik, hogy csak olvassuk az igét anélkül, hogy megértenénk. Az Úr Jézus mondta: „azok a beszédek, amelyeket én mondtam nektek: szellem és élet” (Jn 6,63). A Szentírás a legmélyebb értelmű gondolatokat tartalmazza, amiket valaha leírtak. Azok a legteljesebb figyelmet és erőfeszítést igénylik részünkről. A szellemi befogadásukban rejlő, életet átforgató lehetőség felülmúlja várakozásainkat. Ezért nem lehetünk hanyagok tanulmányozásunk során.

A Szent Szellem az Ige legjobb tanítója (1Jn 2,27). Ezért kérte a zsoltáriró Istent, hogy nyissa föl a szeméit (Zsolt 119,18). Mivel a megértés a Szellem által történik, sok jószándékú hívó arra következtet, hogy az okfejtés vagy a megítélés folyamata szellemetlen dolog. Kultikus vezetők, akik túlzott fontosságot tulajdonítanak az érzelmeknek, manipulatívok, azt hirdetik, hogy a hívők tegyék félre az értelmet, és kizárólag a Szellem vezetése szubjektív megértésére hagyatkozzanak. Ez veszélyes tévút. Isten adott nekünk értelmet, amelyet használnunk, s nem kiiktatnunk kell. Szeretnünk kell az Urat az elménkkel is (Mk 12,30; Lk 10,27). Fel kell készítenünk az elménket (1Pt 1,13). Isten az Ő törvényeit az elménkbe kívánja helyezni (Zsid 8,10). Senki – aki a Zsolt 81,11-et idézi: „Nyisd ki a szádat, és Én megtöltöm!” – sem hiszi azt, hogy Isten a mi tanulmányozásunktól és erőfeszítésunktől függetlenül vezet majd bennünket. Az értelmet fegyelmezni kell a tanulásra. Fejlesztünk kell olvasási szokásainkat, megkeresünk szavak jelentéseit, figyelmet fordítani a részletekre és meglátni az összefüggéseket. Az alkalmi

bibliaolvasást intenzív tanulmányozás kell, hogy felváltsa, ha meg akarjuk érteni az Igét.

### **Megfigyelés**

A bibliatanulmányozás messzelátó (átfogó), ugyanakkor közellátó (konkrét) is legyen, mely magában foglalja az általános rálátást és a legkisebb részletre figyelést is. A vizsgálat a következőképpen kell, hogy történjék:

1. KÖNYVENKÉNT. Tekintsd át a teljes könyvet, mielőtt a részeket elemzed! Az egészhez kapcsolódó részek többek közt megőriznek attól, hogy belemagyarázz olyan gondolatokat, melyeket nem tartalmaz a szöveg. Az első benyomásokat „madártávlatból” szerezd!

- a) Olvasd el a könyvet többször, hogy a nagy kép eléd táruljon!
- b) Olvasás közben jegyezd le a fő gondolatokat!
- c) Fogalmazd meg a központi igazságot ill. témát!
- d) Találj egy kulcs-verset, mely kifejezi a fő gondolatot!
- e) Keress mellék- és alátámasztó gondolatokat!

2. RÉSZENKÉNT. Ha a rész nem fejez be egy gondolategységet, akkor vedd hozzá a következő verseket, melyek egy nagyobb egységet alkotnak! Az eredeti írások nincsenek részekre vagy bekezdésekre tagolva.

- a) Kapcsold az igeszakaszt az azt megelőző és az utána következő igerészhez!
- b) Határozd meg a fő gondolatokat!
- c) Oszd fel a szakaszt gondolategységekre, ill. bekezdésekre!
- d) Kapcsold ezeket az egységeket a szakaszban található fő gondolathoz!
- e) Írj rövid címet vagy fejlécet a rész ill. szakasz fölé!

3. MONDATONKÉNT. A versek gyakran csak egy mondatrészt tartalmaznak. Vedd figyelembe az egészet, majd oszd fel részekre a nyelvtani szabályoknak megfelelően!

- a) Hogyan kapcsolódnak az egyes mondatok a részben található gondolategységhez?
- b) Vizsgáld meg a mondat részeit, hogy jól megértsd a leírtakat:
  - (1) Mi az elsődleges alany (akiről/amiről elhangzik valami)?
  - (2) Mi az elsődleges tárgy (amire/akire a cselekvő ige irányul)?
  - (3) Mi a fő ige (ami kifejezi a cselekvést vagy a létezés módját)?PÉLDÁUL: Az *Úr* (alany) *szereti* (ige) a jókedvű *adakozót* (tárgy).  
Az ige befejezett cselekvést, folyamatosságot fejez ki vagy a jövőre vonatkozóan mond valamit?

PÉLDÁUL: Ami a cselekvést illeti, az Úr érettünk végzett nagy műve leírására a 2Kor 1,10-et fogalmazhatjuk így: „Aki... megszabadított (múltbéli cselekvés) minket, és meg is fog szabadítani (jövendő cselekedet)”

4. TÉMÁNKÉNT. Legyenek ismeretek előtted a legfontosabb bibliai hitelvek, és ismerd fel, ha egy adott igeverv érinti azokat! Egy hitelt általában nem könnyű megérteni egyetlen igevervből. Egy közlés kiragadása a többi közül szinte biztos, hogy tévútra visz. A Biblia témánkénti tanulmányozása megfelelő alapot nyújt a Biblia ismeretéhez és a mindennapi élethez. Képesé tesz arra, hogy az ember viszonylag gyorsan kiismerje magát egy témakörben. De ne kizárólag ilyen módon vegyük kézbe a Bibliát! Az alábbi javaslatok segítséget adnak a témánkénti igetanulmányozáshoz:

- a) Idézz fel hasonló szavakat, gondolatokat, s ellenőrizd azokat a konkordanciában!
- b) A kulcsszavakat felhasználva hasonlítsd össze más versekkel!
- c) Bizonyosodj meg afelől, hogy minden oldalról körbejártad az alapgondolatot!
- d) Nem engedhető meg, hogy a személyes tanulmányozást a témához kapcsolódó megjelölt források helyettesítsék.
- e) Ne csupán egy vagy két témára összepontosíts!

### Értelmezés

Az értelmezés azt jelenti, hogy megmagyarázni valaminek a jelentését érthető kifejezésekkel. Mit mond Isten az író tolla által? Ennél a fázisnál kérdéseket teszünk fel, különösen azt, hogy *mi* és *miért*. Ha az Úr közlését helyes megvilágításban, egyértelműen akarod érteni, akkor az értelmet kihívás elé kell állítani olyan módon, hogy *kérdéseket teszel fel önmagad számára*.

1. Mi a jelentése ennek a szónak?
  - a) Ugyanazt érted-e alatta, mint ami a bibliai jelentése?
  - b) Fontos szavak pontos megfelelője (szinonimája) jut-e eszedbe?
  - c) Ne feledd, hogy egy szó jelentését háromféleképpen lehet megközelíteni: Mindennapos használat (hogyan határozza meg a szótár), az adott szövegre vonatkozó (szövegkörnyezeti) használat, valamint összehasonlító használat (hogyan fordul elő a Biblia más helyein)!
2. Miért van benne a Bibliában ez a kijelentés vagy cselekedet?
  - a) Hogyan bővíti eddigi ismereteinket?
  - b) Van-e „sorok közötti” jelentése, melyet rejtetten tartalmaz?
3. Ez a kijelentés hogyan kapcsolódik a szövegösszefüggéshez?
  - a) Mi az ok és a hatás?

- b) Hogyan halad előre a gondolatmenet?
- c) Mi a magyarázat magán a folyamaton belül?
- 4. Elképzelted-e lelki szemeid előtt a helyzetet?
  - a) Mi itt a helyzet?
  - b) Milyenek az emberek?
- 5. Megpróbáltál-e minden előítéletet kiküszöbölni a magad részéről?
  - a) Belemagyarázol-e olyasmit, amit nem tartalmaz a vers?
  - b) Helyesen ítéled-e meg a szellemiséget ill. a leírtakat?
  - c) Mellékesnek tartasz-e valamit alaptalanul, amit pedig alkalmazni kellene?
  - d) Imádkozva figyelsz-e Istenre, nyitott vagy-e arra, hogy felülbírálja gondolkodásodat?

### **Alkalmazás**

Az alkalmazásnak három fő területe van: te magad, a másokkal való kapcsolatod és Isten.

1. SZEMÉLYES ÉLETED. Isten fontosnak tartja, hogy megváltoztassa a hívők jellemét, azaz drága Fiának képére formálja őket.

- a) Lehet, hogy meg akar tisztítani. Ez történhet próba (1Pt 1,7; Zak 13,9) vagy önmagunk megítélése (Jak 4,8; 1Pt 1,22) által.
- b) Lehet, hogy bátorítani akar minket (Róm 15,4). Sötét órák megfényesedhetnek Isten vigasztalása és az elénk tárt reménység által.
- c) Lehet, hogy vezetni és tanácsolni akar (Zsolt 119,105). Sok a csapda körülöttünk, és bölcsességre van szükségünk, mely egyedül Tőle származhat (Jak 1,5).

2. MÁSOKHOZ VALÓ VISZONYOD. Ahogy egy költő mondja, senki sem él, mint egy sziget, önmagának. Isten úgy alkotott bennünket, hogy társadalmi kapcsolatokban éljünk. Istent kell, hogy dicsőítsük ezen a területen.

- a) Lehet, hogy Ő rajtunk keresztül akar szolgálni. Táplálhatunk másokat a helyén mondott igével (Ézs 50,4). Mindig van lehetőség egy pohár friss vizet adni az Ő nevében ((Mt 10,42).
- b) Lehet, hogy azt akarja: alázzuk meg magunkat mások előtt (1Pt 5,5-6). Isten ellenáll a gögösöknek, és kegyelmes az alázasokhoz.
- c) Lehet, hogy azt akarja: mondjuk el az Ő üzenetét másoknak (Tit 2,15). Bármilyen formában is, de arra hivatunk, hogy Istent képviseljük.

3. GONDOLATAINK ISTENRŐL. Gyakran ezek túl jelentéktelenek ahhoz, hogy igazságot cselekedjünk az Ő dicsőségére. „Mert nagy Isten az Úr, nagy Király minden isten fölött” (Zsolt 95,3). Növekednünk kell az Ő ismeretében.

- a) Szükséges lehet megtudnod, hogy milyen Ő. Isten mindenütt arra szólítja fel az embereket, hogy emeljék fel a tekintetüket, és lássák meg az Ő nagyságát (Ézs 40,25-26). Jegyezd meg jól, amit Ő jónak lát elmondani nekünk Önmagáról! Ez minden, amit tudhatunk Róla, és ezt érdemes tudni.
- b) Szükséges lehet megismerned az Ő utait. Kesergett azokon, akik nem ismerték azokat, és ennél fogva rettenetes következményekkel kellett számolniuk (Zsolt 95,10). Az Ő utai nem a mi utaink (Ézs 55,8-9). Meg kell találnunk, hol térnek el ezek egymástól, és ennek megfelelően kell cselekedni.
- c) Szükséges lehet meglátnod az Ő arcát hit által. Ez az Ő jelenlétéről szól. Ha arca el van rejtve előlünk, akkor nyugtalankodunk (Zsolt 27,9; 69,18). Ha viszont ránk ragyog, áldottak vagyunk (Zsolt 119,135).

Légy elszánt, és ne hagyd abba a tanulmányozást, mígnem engeded Isten Szellemének, hogy beszéljen a szíveddel! Milyen kihívás elé állított? „A teljes Írás... hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre” (2Tim 3,16). Hadd munkálkodjék így benned!

## A keresztyén hit tanulmányozása 4. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ



### AZ IGE MEGÉRTÉSE

### 2. LECKE

Most pedig az 1. és a 2. lecke Jegyzetek c. fejezetében bemutatott bibliatanulmányozási alapelveket fogjuk gyakorolni. Olvasd el figyelmesen a JEGYZETEK-et, majd alkalmazd a következő lépéseket a Lk 12,22-31 tanulmányozásában.

1. *Felkészülés.* Tekintsd át az 1. lecke JEGYZETEK fejezetében a SZELLEMELI ELVÁRÁSOK címszó alatt felsoroltakat.
2. *Megfigyelés (Mit mond az igeszakasz?)* Olvasd el többször a Lk 12,22-31-et, hogy alaposan megismerd a szöveget. Majd olvasd el többször újra, fontos részletek után kutatva! Keress kulcsszavakat, lényeges kötőszavakat, ellentéteket, összehasonlításokat, illusztrációkat, ismétléseket, gondolatok, igék előrehaladását, kérdések vagy hangsúlyos kifejezések előfordulását. Megfigyeléseidet jegyezd le az alábbi táblázat MEGFIGYELÉS rovatába. Szánj bőven időt az igeszakasz megfigyelésére! Sorolj fel annyi megfigyelést, amennyit csak tudsz, ha szükséges, pótlapot használva.
3. *Értelmezés (Mit jelent az igeszakasz?)*
  - a) Sorakoztass fel kérdéseket az igeszakasszal kapcsolatban, amelyek véleményed szerint segítenek megérteni annak jelentését. A következő típusú kérdésekkel próbálkozz: Miért mondja Jézus...? Mi a jelentése a...? Mi a kapcsolat a... és a... között? Mi a jelentősége annak, hogy...? Jegyezz fel annyi kérdést, amennyit csak tudsz a KÉRDÉSEK rovatba. Szükség esetén használj pótlapot!

- b) Keresd minden egyes vers pontos jelentését. Lényeges szavak meghatározását írd le egy külön papírra, és válaszolj leglényegesebb kérdéseidre a szövegkörnyezet és az utalások alapján.
- c) Írj 2-3 mondatot, amelyek összegzik meglátásodat a következő igecsoportok jelentésével kapcsolatban.

22-23. v.

24. v.

25-26. v.

27-28. v.

29-31. v.

#### 4. Alkalmazás (*Hogyan fogom alkalmazni az igeszakaszt?*)

- a) Mi a jelentősége ennek az igeszakasznak az életedben?
  
  
  
  
  
  
  
  
  
  
- b) Jézusnak ez a tanítása hogyan működik (vagy nem működik) a mindennapi életedben?
  
  
  
  
  
  
  
  
  
  
- c) Hogyan fogod alkalmazni ezt az igeszakaszt az életedben? Légy konkrét!

## A keresztyén hit tanulmányozása 4. JEGYZETEK



### BŐVÖLKÖDŐBB ÉLET

### 3. LECKE

„Aki hisz Énbennem – ahogy az Írás mondta -, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek!” (Jn 7,38). Így jellemezte az Úr Jézus az övéi életét. Ez az élet, melyet csak Isten ad, s amely bővülködő (Jn 10,10b). Ezt az életet Krisztus Szelleme táplálja, Aki mindazokban lakozást vesz, akik az övéi (Róm 8,9). Magában hordozza a békesség (Jn 14,27), a nyugalom (Mt 11,28), a szellemi erő (Csel 1, 8) és a bűnből való szabadulás, az azon való uralkodás (Róm 6,14) áldásait. Isten ilyen életet ígér mindazoknak, akik hisznek, akik befogadják Őt. Isten azt akarja, hogy ez általánosan – s ne csak kivételesen – jellemezze az Ő népe életét.

De nem mindenki, aki azt vallja magáról, hogy hisz Krisztusban, részesül Isten gondoskodásának teljességében. Vannak, akik a szellemi kiskorúság éretlen állapotában maradnak (1Kor 3,1). A korintusi gyülekezetben például viszálykodások (1Kor 1,11), erkölcstelenség (5,1.11), szeretetlenség (13. r.) és más bajok keltettek zavart. Úgy az Ó-, mint az Újszövetség lapjai gyakran említenek szenteket, akik nem tapasztaltak győzelmet. Ma sok hívő kering a bűn és a megtérés mókuskerekében. Vágyakoznak egy szent élet után, de nem lépnek be abba. Sok „szellemi” tevékenységgel vannak elfoglalva, de kevés gyümölcsöt mutatnak fel. Erősen elhatároznak valamit, majd egymásra kudarcot vallanak. Ürességet, békétlenséget éreznek, örömtelenek, szellemi mélypontra és sötétségbe jutnak. Vereségük és erőtlenségük nagy fájdalmat okoz nekik. Hívó emberek gyakran őszintén kívánnak szellemi áldást és győzelmes életet. Vereségeikre különféle tanításokban és szellemi rendszerekben keresnek megoldást. E rendszerek közül több ellentmond egymásnak és magának a Szentírásnak is.

Mi a győzelem útja? Egy titkos képlet, melyet csak a kiválasztott kevesek ismernek? A ma hívó emberének miért nem általános tapasztalata a mi Urunk

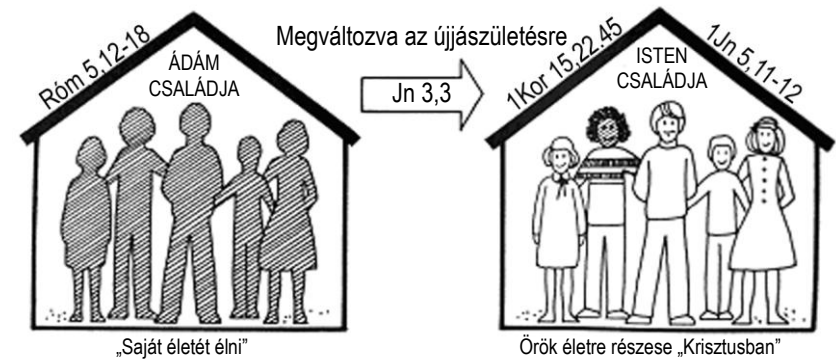


által megígért magas szintű szellemi élet? Mi szükséges ahhoz, hogy bővülködő szellemi életet éljünk?

### **A gondoskodás**

Attól kezdve, hogy újjászülettünk, Isten rendelkezésünkre bocsátotta a szellemi élet eszközeit. Az újjászületést megelőzően képtelenek voltunk arra, hogy Istennek éljünk. Milyen változások léptek életbe, mikor ebbe az új kapcsolatba kerültünk Vele? Tegyük fel néhány kérdést, és adjunk azokra választ is.

1. **MI AZ EMBER?** Miféle lény ő? Egy hármasság: szellem, lélek és test (1Tesz 5,23; Zsid 4,12). Az emberi *szellem* az Istennel való kapcsolat közege. A *lélek* az öntudat helye. Úgy is mondhatjuk, hogy személyiség, mely értelemből (gondolkodás), érzelemből (érzések) és akaratból (választás) épül fel. A *test* a világgal való kapcsolat közege. Az ember eredetileg Isten képére teremtett (1Móz 1,26). Ezt a képet eltorzította a bűn (1Móz 3). Ez az ember baja, s ez akadályozza abban, hogy helyesen éljen.
2. **MI AZ ÚJ TEREMTÉS?** Ha valaki újjászületik, az örök életet kap. Ez nem csupán egy végeláthatatlan hosszúságú élet, hanem korlátlan minőségű is. Ez az isteni életben való részesedés. Az Ő „magja” belénk hull (1Jn 3,9). Az ember egy új teremtés lesz (2Kor 5,17). Az eredeti személyiség (lélek) nem töröltetik el, hanem megmarad (akárcsak a test), és szellemi megújuláson megy keresztül. A megújulás az Isten által munkált növekedés folyamata által valósul meg, amint az ember igent mond Neki. Az újjászületéssel nem történik egyidejű és tökéletes személyiségváltozás. A „belső ember” napról-napra újul meg (2Kor 4,16). A hívő „Teremtőjének képmására állandóan megújul” (Kol 3,10). Ez az átalakulás akkor éri el a csúcspontját, amikor minden hívő találkozik Megváltójával, és csodálatos új testet kap (Fil 3,20-21). Nem leszünk hiba nélküliek a mindennapi életben mindaddig, amíg nem találkozunk a mi Urunkkal (1Tesz 5,23).
3. **MI AZ, HOGY ÓEMBER, ÉS MIT JELENT AZ ÚJ EMBER?** Ezek a megnevezések korábbi (megtéretlen) és jelenlegi (megtért) állapotunkat állítják szembe egymással Isten előtt. Óember, vagy „régien” mindaz, ami „Ádámokban”, a mi eredeti, természetes szülőnkben voltunk (Róm 6,6; Ef 4,22; Kol 3,9). „Új ember” vagy „új én” mindaz, ami most Krisztusban vagyunk mint újjászületett hívők (Ef 4,2; Kol 3,10). Az alábbi diagram szemlélteti, hogy mi történt, amikor új családunkba kerültünk.



Minden hitetlen:

1. Halott a bűneiben (Ef 2,1)
2. Az Ördög gyermeke (1Jn 3,10)
3. Ítélet alatt van (Jn 3,18)
4. A bűn szolgája (Róm 6,17).

Minden hívő:

1. Él az Istennek (Róm 6,11).
2. Isten gyermeke (1Jn 3,10)
3. Igaznak, tökéletesnek nyilvánítottatik Isten előtt (2Kor 5,21; Zsid 10,14).
4. Megszabadult a bűn hatalmából (Róm 6,18), de nem annak jelenlététől

Fontos, hogy úgy gondolkodjunk magunkról, ahogyan Isten gondolkodik rólunk, azaz új helyzetben Öelőtte. Ez egyedül Krisztus művén nyugszik. Semmi köze az egyéni becsületességhez vagy szolgálat munkájához. Isten mindenkit elfogad Krisztusban, legyen az akár gyenge vagy erős (Zsid 10,10-14). Örökre megmosódtunk és megtisztultunk a Bárány vére által (1Jn 1,7; Jel 1,5). A lelkiismeretünk felszabadult Isten szolgálatára (Zsid 9,14; 10,2). Az Efézusi levél azzal a megállapítással kezdődik, hogy Isten „megáldott minket mennyei világának minden szellemi áldásával a Krisztusban” (1,3). Arra kapunk meghívást, hogy élvezzük mindazt, amit már Isten megtett értünk, s nem arra, hogy induljunk el, és tegyük meg azt magunk. Krisztusban minden hívő szent, hibátlan és feddhetetlen (Kol 1,22). Jézus Krisztus és az Ő befejezett műve az egyetlen alap, amely által Isten bővülő életet biztosít (1Kor 3,11). Az igaz szellemiség ennek az alapnak az elismerésével kell, hogy kezdje. Az Isten előtti elfogadtatásunk az Ő szeretett Fiában történik (Ef 1,6), s nem a cselekedeteink révén. Ne feledd, hogy Isten

előtti pozíciód örökre Krisztus munkáján, s NEM a tiéden nyugszik! A mindennapi keresztyén élet ezzel a felállással *összhangban* kell, hogy legyen, de *nem része annak*.

### **Az ösvény**

Láttuk, mit tett Isten, hogy megvesse a bővülködő élet alapját az Ő Fia elvégzett műve által. De ez az élet nem mindenki osztályrésze. Miért nem? Mert a szellemi élet ösvényén való járáshoz szükséges az ember aktív és folyamatos válaszadása. Mit vár el Isten az övéitől? Vegyük fontolóra az alábbi tényezőket:

1. SZOMJÚSÁG. Fontos, hogy igazán vágyjunk megtapasztalni az Istennel szoros közösségben való életet. „Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtetnek” (Mt 5,6). A zoltáríró így kiáltott: „Hozzád vágyakozom! Utánad szomjazik lelkem, utánad sóvárog testem” (Zsolt 63,1). „Ahogyan a szarvas kívánczik a folyóvízhez, úgy kívánczik a lelkem Hozzád, Istenem!” (Zsolt 42,1). Azok, akik megelégszenek a felszínes vagy átlagos szellemi élettel, nem keresők, nem szomjazók, nem sóvárgók. Ezért soha nem ismerik meg, hogy mit jelent egyre mélyülő közösségben élni az Úrral. Ha nem fontos nekünk az Úrral való bensőséges kapcsolat, Isten hagyja, hogy anélkül éljük az életünket. Ő azokat jutalmazza, akiket elsősorban az Adományozó, s nem az Ő ajándékai foglalkoztatnak.

2. FELISMERÉS. A győzelem szellemi tudatosságot igényel. Az örök élet egy Személyhez kötött (1Jn 5,12). Ezért a bővülködő élet egy belső viszony azzal a Személlyel, magával az Úrral. Isten egyesítette a hívőket Krisztussal (Róm 6,5). Mi Krisztusban vagyunk (Róm 16,7; 1Kor 1,30). Krisztus is bennünk van (Gal 2,20; Kol 1,27). Ha ennek a tudatában élünk naponta, érzékeljük, hogy nem vagyunk magunkra hagyva csupán emberi erőforrásokkal. Ugyanaz az Úr lakik bennünk, Aki valamikor természetfölötti életet élt a földön. Az, Aki legyőzte a Sátánt, a bűnt és a világot az Ő élete, halála és feltámadása által, itt és most össze van kapcsolva a mi életünkkel. Jézus élete kell, hogy láthatóvá váljék a testünkben (2Kor 4,10). Nap mint nap szükséges megtapasztalnunk Krisztus Szellemének ezt a bennünk lakozó erejét, mely rendelkezésünkre áll, ahhoz, hogy győzelmes életet éljünk.

3. ALKALMAZÁS. Ez egyszerűen annyit jelent, hogy birtokba venni, igényelni az Ő erejét és mindenre elégséges voltát belső emberünkben, hogy az Ő dicsőségére éljünk (Ef 3,16). Naponként táplálkozunk kell Belőle, ahogy a vesszők táperőt szívnak a szőlőtőből (Jn 15,4). Ez nem kunyerálás, hogy „Kérlek Uram, segíts!”, hanem azt mondom: „Uram, hit által elveszem, amit adtál, hogy képes legyek olyan életet élni, mely legyőzi minden

ellenállásomat!” Józsué könyve szemlélteti ezt. Isten Izraelnek adta Kánaán földjét, melyet helyesen az „Ígéret földjé”-nek neveznek (1,2-4). Azt a parancsot kapták, hogy vegyék birtokba ezt a földet, s egyúttal ígéretet is arra nézve, hogy az Úr támogatni fogja őket ellenségeikkel vívott harcaikban (1,5-6). A sikernek voltak feltételei, úgymint bátorság és Istennek való engedelmesség (1,7). Némelyek – olyanok, mint Káleb – kiúzték az ellenséget, és birtokba vették a földet (14,12-14). Másokat sürgetni kellett, amikor lemaradtak, hogy ők is hasonlóan cselekedjenek (13,1). Józsué szemrehányást tett nekik a mulasztásukért (18,3). Látható tehát, hogy noha Isten jó és örvendetes dolgokat adott nekünk, nem lesznek a mieink mindaddig, amíg hit által birtokba nem vesszük azokat. C. A. Coates írja: „A tulajdonba vétel az, amin áll vagy bukik a dolog. Sokszor csak ámulunk a csodálattól”. Ha szellemileg felfogjuk, miről gondoskodott Isten a számunkra, s aztán megértjük, hogy szükséges igényelnünk ezt a gyözelmet, akkor napi valóság lesz az Ő élete és hatalma bennünk. Lehet, hogy nem rögtön kapjuk meg azt, amit várunk vagy amire szükségünk van. De hit által meg kell szabadulnunk a kétségektől, és meríteni a bennünk lévő Forrásból.

4. ODASZENTELES. Ez nem más, mint Istennek való elkötelezettség az Ő szent céljaira. A legmagasabb elhívás, melynek ember valaha részese lehet, hogy odaszánjuk a testünket „élő és szent áldozatul, mely tetszik az Istennek” (Róm 12,1). Egy énekíró így fejezte ezt ki: „*Vedd az életem, és hadd legyen Neked odaszentelt, ó, Uram!*” Mi az, amit oda kell szentelnünk Istennek? Az igeverszerint a „testünket”, mely az a porsátor, amelyben élünk. De ez hordozza a lelkünket és szellemünket is, melyet ugyancsak Istennek kell szentelnünk. Amire nem tart igényt, az a régi én vagy óember, melyet Ő már megítélt. Ez Krisztussal együtt megfeszítettett. Amit viszont oda kell adnunk Istennek, az az új én, mely Isten képére teremtett. „Adjátok oda magatokat az Istennek, mint akik a halálból életre keltetek. Tagjaitokat is adjátok át az igazság fegyvereiként az Istennek” (Róm 6,13). Új életet kaptunk, mely dicsőíti Istent azzal, hogy teljesen „bevetetők” vagyunk az Ő céljaira. Amikor nap mint nap teljes rendelkezésére bocsátjuk azt, teret engedünk Krisztus bennünk lakozó Szelleme akadálytalan működésének, Aki a saját képére formál minket. Megszentelődik a szent Isten használata által. Az odaszánás lelkünk mély keresése révén következhet be, melyet egy-egy igei üzenetet felhasználva a Szent Szellem hatalmas munkája visz véghez. Életünk Istennek való alárendelése is lehet fokozatos. Alkati gyengeségeink és a Krisztus iránti szeretetünk hiányának felismerése meggyőzhet minket arról, hogy egy kudarcokkal teli és erőtlen élet ingoványos talaján állunk. A dinamikus szellemi élet legnagyobb akadályja valószínűleg az odaszánás fogyatékosága (azaz a Krisztusnak való teljes önátadás hiánya). Jézus

életereje olyan edényeken fog keresztülfolyni, amelyek készek arra, hogy az Ő kegyelmének csatornái legyenek naponta.

5. JÁRÁS. A Bibliában ez azt jelenti, ahogyan élünk és cselekszünk mindennapi életünk tevékenységei során. Amikor üdvösségre jutunk, nem vitetünk azonnal a mennyországba, hanem itt maradunk egy ellenséges és bűnös közegben. Krisztus nem vesz ki minket ebből a világból, de imádkozik, hogy őriztessünk meg a gonosztól, amíg itt vagyunk (Jn 17,15). Kísért bennünket a világ, a test és az ördög. Számos lehetőség van az ösvényről való letérésre. Megtörténik, hogy odaszánt hívők is letérnek a helyes útról. Nem törvényteleniségről, vagy bűn gyakorlásáról van szó, mely Isten gyermekének nem sajátja (1Jn 3,4.8-9). Ezen az ösvényen a hívő felismeri, hogy Ábrahám, Dávid, Péter és sokan mások vissza kellett, hogy vezetessenek a helyes útra. Isten Igéje figyelmeztet, hogy Szellem szerint – azaz Isten vezetésének engedve – járjunk (Gal 5,25). Ha Szellem szerint élünk, Ő képessé tesz arra, hogy az Ő vezetése szerint cselekedjünk (Gal 5,25). Istenhez méltóan (1Tesz 2,12), szeretetben (Ef 5,2), igazságban (2Jn 4), és hit, nem pedig látás által (2Kor 5,7). Mindezekből világosan kitűnik, hogy nem érkezünk egyetlen hatalmas lépéssel a tökéletes szellemi állapotba. Növekednünk kell „a kegyelemben és a mi Urunk, üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében” (2Pt 3,18). Szükséges, hogy „az igazsághoz ragaszkodva növekedjünk fel szeretetben mindenestől Óhoz, Aki a fej, Krisztus” (Ef 4,15). Gyakran vannak nagyobb fordulópontok – esetenként kríziseknek nevezzük – az életünkben az újjászületés kezdő időpontján túl is. Ezeknek jelentős, akár forradalmi hatásuk lehet. De Krisztushoz hasonlóak a vele való járás és növekedés során leszünk, s nem egyetlen ugrással, egyik napról a másikra jutunk az érettség állapotába. Ne ess kétségbe, ha elbuksz! Kelj fel, és kezd újra! Ne hasonlítsd magad másokhoz, akiket náladnál szellemiebbnek tartasz! Isten nem efféle összehasonlítgatásokra hívott el téged. Kezdj minden napot megújulva Isten Szellemének vezetése alatt, harmóniában Isten Igéjével.

### **Akadályozó tényezők**

Mivel a szellemi bővülködés és győzelem oly gyakran hiányozni látszik, ennek oka kell, hogy legyen. Némely ember úgy imádkozik és úgy beszél, mintha Isten visszatartana valamit, ami a győzelem eléréséhez szükséges. Ezért folyton azért könyörögnek, hogy Isten adjon nekik valamiből többet, hogy győzzenek, ill. vegyen el tőlük valamit, ami problémát okoz. Pedig Isten már valamennyi gyermekének megadta mindazt, „ami az életre és kegyességre való” (2Pt 1,3). Ő „megáldott minket mennyei világának minden

szellemi áldásával a Krisztusban” (Ef 1,3). Isten semmit sem tart vissza tőlünk. A baj velünk van, és nem Vele. Íme, néhány jelentősebb ezek közül:

1. LEHET, HOGY NEM VAGY MEGMENTVE. Talán gyermek- vagy felnőtt korodban volt egy élményed, amikor „behívtad Jézust a szívedbe”. Megkeresztelkedtél, jársz gyülekezetbe és úrvacsorával élsz. Szüleid és barátaid talán meg vannak győződve arról – és ennek gyakran hangot is adnak -, hogy megtértél. Az említettek közül egy sem bizonyítéka az igazi újjászületésnek. Ha azt mondod, hogy ismered Jézust, de nem engedelmeskedtél az Ő Igéjének, akkor a Biblia szerint hazug vagy (1Jn 2,4). Ha eddig nem voltál az Ő követője, akkor most határozd el magad úgy, hogy teljes szíveddel Felé fordulsz. Hidd, hogy Isten elfogad téged Fia keresztén elvégzett művéért. Tedd meg ezt késlekedés nélkül.

2. LEHET, HOGY NEM ÉRZEL KÉSZTETÉST. Talán megelégszel egy alacsonyabb szintű szellemi étellel. Krisztus nem több számodra, mint belépőjegy a mennybe, s így megmenekülés a pokoltól. Lehet, hogy túl sokat foglalkozol anyagiakkal (1Móz 13,10), jobban érdekelnek az evilági, mint a mennyei kincsek (Mt 6,19-20). Nincs benned mélységes tisztelet Krisztus iránt, és nem értékeled igazán, amit érted tett (2Kor 5,14-15; Jn 21,15-17). Ha ez így van, akkor megtérésre és Jézus iránti odaadó szeretetre van szükséged (Jel 2,3-5). Ezt most kell megtenned azzal, hogy elítéled lelked langyosságát és az Istennek való nyereség hiányát az életedben.

3. LEHET, HOGY TÁJÉKOZATLAN VAGY. Talán e leckék tanulmányozását megelőzően senki sem magyarázta el neked, hogy Isten nagyszerűen gondoskodott számodra egy bővülködő életről. Ez esetben e lecke és a következő kettő befejezése után már nem lesz mentséged. A te felelősséged lesz, hogy cselekedd, amiket tanultál.

4. LEHET, HOGY MÚLTBELI BUKÁSOK CSÜGGESZTENEK. Talán azt mondod: „Mindent megpróbáltam, és nem sikerült. Mindig elbukom”. Isten kudarcot vallott? Ígéretei nem állják meg a helyüket? Te, mint leggyengébb edény valamiféle kivétel vagy Isten hatalma és ereje alól? Félre a múlt kudarcaival, s ne engedd, hogy a Sátán visszatartsd egy új kezdettől, amikor is megragadod Isten igazságát és Krisztus életét a bensődben. Hagyj fel az önsajnálattal, és kezdj megújulni mindennapi életedben. Szánd el magad, hogy engedsz Jézus Szelleme irányításának egy növekedő szellemi megtapasztalásban.

### **Az ígéreték**

Ismételjük át még egyszer e lecke igazságait. Jóllehet a bűn elcsúfította Isten képmását rajtad, az Úr új teremtméssé tett téged, és elkezdte a szellemi megújítás folyamatát benned. Ha igazán újjászülettél, akkor nem Ádám

csaladjából vagy többé, hanem Isten csaladjából. Tökéletes pozíció van Isten előtt, Aki elfogad téged, mert „Krisztusban” vagy, s nem azért, mert keresztyén munkában tevékenykedsz. Ha értékeled Krisztus áldozatos, nagy szeretetét, és ez arra készíted, hogy Krisztusért élj, akkor számíthatsz a lehető legjobbra Isten részéről. Ismerd fel a benned lakozó természetfölötti erőt, amely képessé tesz arra, hogy életed és jelleted Krisztushoz hasonló legyen. Igényeld az Ő elégséges voltát mindarra, amivé lenned és amit tenned kell. Fenntartás nélkül, naponta szánd oda magad Krisztus Szellemének teljes irányítása alá. Azután járj azzal a tudattal, hogy a jelletedben és az eredményes szolgálatban való növekedés egyedül érettséged függvénye. Íme, mire számíthatsz:

1. Mélyebb kapcsolat Istennel (1Jn 1,3), Krisztus szépségének nagyobb értékelése (Ef 1,17).
2. Napenkénti győzelem a visszatérő bűnök felett (Róm 6,14). Ez nem jelent büntetlen tökéletességet minden részletében, hanem olyan életet, mely következetesen legyőzi a gyengeséget és a kísértést. Az Istennek való engedelmesség nem lesz többé nyűg.
3. A Szellem gyümölcse szembetűnőbb lesz mások előtt. Nem foglalnak el többé a saját erényeink, hanem mások látják meg bennünk Krisztust a szeretetben, örömben, békességben, türelemben, kedvességben, jóságban, hűségben, szívességben és mértékletességben (Gal 5,22-23).
4. Jobban megnyilvánuló szellemi erő az Istennek való szolgálatban (1Tesz 1,5).
5. Imaéleted mélyül, amint a Szellem vezetésének engedve imádkozol (Júd 20).
6. Az Ige nem csupán egy kötelező olvasmány lesz, hanem elkezd gazdagon élni benned (Kol 3,16).

Ez az az élet, amit az Úr Jézus ígért a hívőknek. „Belsejéből élő víz folyamai ömlenek.” Ez Szellemben való élet, bővülködő élet, nem csak egyeseknek, hanem az Ő teljes népének.

## A keresztyén hit tanulmányozása 4. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ



### BŐVÖLKÖDŐBB ÉLET

### 3. LECKE

1. Milyen életet ígér Isten minden egyes keresztyén embernek (Jn 10,10b; 1Jn 2,25)? Mikor kapja meg valaki ezt az életet (Jn 5,24)?

2. Mi a kapcsolat az Isten által ígért élet és Jézus Krisztus személye között?

Jn 10,10b

1Jn 5,11-12

Jn 11,25

1Jn 5,20

Kol 3,4

Hogyan jellemeznéd Jézus Krisztus életének minőségét (Mt 3,17; Jn 4,34; 5,30; 6,38; 8,29; 16,33; Róm 15,3; Zsid 2,14; 4,15b)?



3. Eddigi válaszaid alapján fogalmazd meg, mi a „bővülködő keresztyén élet”!

Mondanád azt, hogy ez Isten normája minden hívő számára? Indokold!

4. Említsd néhány jellemzőjét a keresztyén életnek!

Jn 7,38

Gal 5,22-23

Jn 15,16

1Jn 2,6

1Kor 10,13

1Jn 5,4

5. Olvasd el a Róm 5,12-21 verseit! Vonj párhuzamot Ádám és Krisztus között! Mit kap az ember az egyiktől és mit a másiktól?

„Ádám által”

„Krisztus által”

Milyen pozícióban álltunk Istennel hitre jutásunkat megelőzően (Ef 2,1; 4,18)?

Mint hívőknek, milyen a helyzetünk Istennel szemben (Ef 2,4-6; Kol 3,1-3)?

Hogyan kerül valaki ebbe a helyzetbe (1Kor 1,30)?

7. Mit jelent „Krisztusban” lenni?

Milyen áldásai vagy haszna van a „Krisztusban” való létnek ?

Róm 8,1

Ef 1,3

2Kor 5,17

Kol 2,10

8. Ki él a hívőben (Gal 2,20; Kol 1,27)?

*Krisztussal való egység* (te Krisztusban és Krisztus benned) mennyiben az egyetlen alap a győzelmes és bővülködő élethez?

9. Milyen okai lehetnek annak, ha valaki nem tapasztalja meg a bővülő keresztyén életet?

1Jn 5,12

Zsid 11,6

Mt 5,6

10. Vizsgáld meg az életedet. Olyan életet élsz-e, amelyet Isten akar? Mi akadályoz meg ebben?

E lecke igazságai mennyiben növelik tiszteletedet az Úr iránt, és javítják a kapcsolatodat Vele?

A Krisztussal való egységed figyelembevételével írd le néhány sorban, hogyan kellene most már élned!

## A keresztyén hit tanulmányozása 4. JEGYZETEK



### MEGFESZÍTVE KRISZTUSSAL

### 4. LECKE

A Római levél nagyszerű bemutatása az evangéliumnak, mely Isten ereje az üdvösségre (Róm 1,16). Ez az üdvösség korlátozás nélkül megszabadít minket a bűn *büntetésétől*, mely örök halál (Róm 6,23). Isten szabaddá tesz a bűn *hatalmától* is, hogy új életben járassunk (Róm 6,4.22). Krisztus halála mindkét szabadítást megvalósította. Ő meghalt a *bűneinkért* mint *helyettesünk* (Róm 5,8). Meghalt a *bűnnek* is (Róm 6,10), és mint *képviselőnk* (az, aki valaki helyett eljár) legyőzte annak erejét. Ahhoz, hogy megszabaduljunk a bűn büntetésétől, teljes bizalmunkat Krisztus kereszten elvégzett művébe és az Ő feltámadásába kell vetnünk (1Kor 15,1-4). Hasonlóképpen, ha naponta meg akarjuk tapasztalni a bűn zsarnokságából való szabadulást, akkor bizalmunkat Krisztusnak a bűn hatalma fölött értünk kivívott győzelmébe kell vetnünk.

Akkor élünk helyesen, ha megfelelő választ adunk Isten előtti helyzetünkre. Nem maradhatunk a bűnben (Róm 6,1-2). Mi, akik egykor a bűn rabszolgái voltunk, az igazság szolgálói lettünk (Róm 6,17-18). Ehhez tartva magunkat kell tehát élnünk. Diadalmas élete, halála és feltámadása által Krisztus mindent a rendelkezésünkre bocsátott, amire szükségünk van ahhoz, hogy győzelmes és igaz életet élhessünk. Akkor tapasztaljuk meg ill. lépünk be ebbe a fajta életbe, ha bizonyos aktív válaszokat adunk Istennek, melyekre Ő felszólít a Róm 6-8. fejezetekben. Ezeket a válaszokat számunkra a *tud* (Róm 6,6), *tart* (Róm 6,11), *odaad* (Róm 6,13.19), és *megöl* (Róm 8,13) szavak jelölik.

## Tud

Hogyan tudhatunk valamit teljes meggyőződéssel szellemi és láthatatlan dolgokról? Csak kijelentés által, amikor Isten az Ő Igéjében elmondja nekünk, amit egyébként sohasem tudhatnánk. Mit mond a Szentírás a bűn életünkben gyakorolt hatalmától való megszabadulásról? „Hiszen tudjuk, hogy a mi óemberünk megfeszített Vele, hogy megsemmisüljön a bűn hatalmában álló test, hogy többé ne szolgáljunk a bűnnek” (Róm 6,6). Gondolkozz el mélyen ezen az állításon. „Tudjuk” azt jelenti itt, hogy bizonyosnak lenni egy igazság felől; nem érzés vagy elképzelés alapján, hanem szilárdan elhinni, amit Isten mond. Mit tudunk? Azt, hogy régi énünk Krisztussal együtt megfeszített. A „rég ember” vagy „óember” kifejezés mindössze két további helyen fordul elő az ÚSZ-ben (Ef 4,22-24; Kol 3,9-10), ahol szembe van állítva az „új ember” megnevezéssel. Az „óember” jelöli mindazt, amik voltunk Ádám családjában, mint bűnöktől meg nem tisztult szívű emberek. Ezt gonosz praktikák és testi kívánság jellemzi. Ezzel szembeállítva az „új ember” mindaz, amik most vagyunk „Krisztus Jézusban”. Ez Isten hasonlatosságára, igazságban és szentségben teremtett. Isten megfeszítette az óembert ugyanazon időben és helyen, ahol az Ő Fia megfeszített. Mi ment végbe az óember megfeszítésekor? Megsemmisült a „bűn teste”. Többé nem vagyunk tehát a bűn rabszolgái. Képesek vagyunk arra, hogy „új életben” járjunk (Róm 6,4). Ahogy Jézus meghalt a bűnnek egyszer s mindenkorra (Róm 6,10), úgy mi is meghaltunk akkor. Képviselési úton osztozunk e győzelemben a gonosz erő felett. Mostantól kezdve élhetünk Istennek, anélkül, hogy valami lehúzna a sárba. Eggyé lettünk Vele és az Ő életével (Róm 6,5).

Fontoljuk meg alaposan a Krisztussal való egységünkről szóló igazságokat, amelyeket Isten a tudomásunkra akar hozni:

### 1. EGYESÜLTÜNK KRISZTUSSAL AZ Ő HALÁLÁBAN ÉS BŰN FELETTI GYŐZELMÉBEN.

- a) Krisztus meghalt a bűnnek egyszer s mindenkorra (Róm 6,10). Meghalt annak a birodalomnak, ahol a bűn királyként uralkodik (Róm 5,21a).
- b) Krisztussal együtt meghaltunk (Róm 6,8), megfeszítettünk Vele (Gal 2,20). Meg kell értenünk, hogy „ha egy meghalt mindenkiért, akkor mindenki meghalt” (2Kor 5,14).
- c) Mivel Krisztus meghalt a bűnnek egyszer s mindenkorra, és mivel mi meghaltunk Vele, mi is meghaltunk a bűnnek, és megszabadultunk annak rabul ejtő hatalmától (Róm 6,2.6-7.18.22). Mit jelent itt a „bűn”? Ez nem más, mint a bennünk lakozó bűn, gonosz tanítás, mely munkálkodik a mi még megváltatlan testünkben (Róm 7,17.20.23). Mit értsünk azon, hogy „megszabadult”, hiszen oly nyilvánvaló, hogy a

keresztyén ember is követ el bünt? Krisztus széttörte a láncokat, amelyek fogva tartottak minket, mint a bűn szolgáit (Róm 6,6). A bennünk lakozó bűn még mindig jelen van, és igyekszik irányítani bennünket halandó testünkön keresztül (Róm 6,12), de nem vagyunk többé a rabszolgái. A bűnhöz való viszonyunk megváltozott. Ahogy az énekíró mondja: Krisztus „*megtöri az érvénytelenített bűn hatalmát, szabaddá teszi a foglyot*”. A bűn kötelékéből való szabadulás alapja Krisztus bűn és halál fölötti győzelmében (Róm 6,9-10) és a Vele való egygyé lételünkben van.

## 2. EGYESÜLTÜNK KRISZTUSSAL AZ Ő FELTÁMADÁSÁBAN ÉS JELEN ÉLETÉBEN.

- a) Krisztus feltámadt a halálból (Róm 6,4.9). Ennek eredményeképpen „aki pedig él, az az Istennek él” (Róm 6,10) egy olyan országban, ahol kizárólag Isten uralkodik.
- b) Vele mi is feltámadtunk, hiszen egygyé lettünk Ővele (Róm 6,5; Ef 2,5-6; Kol 3,1).
- c) Ezért a jelenben osztozunk az Ő feltámadt életében, és így új életben járhatunk. Ő uralkodik ellenségein, így Általa mi is úrrá lehetünk ellenségeinken (Róm 6,9-10). Ami igaz Őreá, az ránk is igaz, mert Őbenne vagyunk. S az Ő újraélesztő hatalma jelen van, hogy munkálkodjék bennünk (Ef 1,19-20; Fil 2,13; 3,10).

Ha megismerjük és megértjük Krisztussal való egyesülésünk igazságát, és felismerjük, hogy kik és mik vagyunk, akkor nem juthatunk más következtetésre, mint: „Akik meghaltunk a bűnnek, hogyan élhetnénk még benne?” (Róm 6,2). Az egyetlen helyes válasz úgy igazgatni a szívünket és gondolatainkat, hogy a mindennapi életben azzá váljunk, amik igazán vagyunk Krisztusban (Kol 3,1-3).

### **Tart (tekint, számít)**

Szükséges, hogy ezeket a kinyilatkoztatott és felszabadító igazságokat átültessük személyes tapasztalatainkba. A felismert igazságot mindig bele kell, hogy szőjük életvitelünkbe. Ez úgy történik, hogy szilárdan hisszük, s aztán tesszük azt, amit Isten az Ő Igéjében kijelentett számunkra.

Isten elmondja nekünk, hogy a halál, melyet Krisztus halt, a *bűnnek* való meghalás, s az élet, amelyet él, *Istennek* való élet (Róm 6,10). Azután felszólít minket: „Ezért tehát ti is azt tartsátok magatokról, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek Istennek Jézus Krisztusban” (Róm 6,11). Azt jelenti ez, hogy tartsunk vagy véljünk igaznak valamit magunkra nézve, mert az áll Krisztusra, mi pedig egygyé lettünk Vele. Mi igaz Krisztusra? Halálában

meghalt a bűn birodalma számára. Megtörte a bűn erejének minden követelését. Most pedig él Istennek, az Ő uralma alatt. Ezek a tények igazak Krisztusra. Ezért – a Vele való eggyé lételünk révén – hasonlóképpen igazak mireánk is. Meghaltunk a bűnnek, mert „Krisztus Jézusban” vagyunk. Azonosultunk az Ő halálával a kereszten (Róm 6,3.5). Ő képviselőnkben, a mi nevünkben járt el. Tehát a bűnhöz való viszonyunk ugyanaz, mint Neki. Hasonlóképpen mi is élünk Istennek, mert „Krisztus Jézusban” vagyunk. Isten életre keltett a Krisztussal együtt... és Vele együtt feltámasztott, és a mennyek világába ültetett Krisztus Jézusért” (Ef 2,5-6). Állampolgárságunk a mennyben van. Életünket most egy teljesen új országban éljük, ahol Isten kormányoz, és a kegyelem uralkodik igazság által” (Róm 5,21; Kol 1,13).

Isten a szavát adta, hogy meghaltunk a bűnnek, és élünk immár Neki. Ezt igaznak kell, hogy tartsuk magunkra nézve, érzéseink és érzéseink akár alátámasztják ezt, akár nem. Isten nem azt mondja, hogy „tegyetek úgy, mintha ez igaz lenne”. Ez igaz! Nem azt mondja, hogy „feszítsétek meg az óembert” vagy „haljátok meg a bűnnek, és éljétek nekem”. Ez megtörtént kétezer éve a Golgotán! Ő valójában azt mondja nekünk, hogy „úgy lássátok magatokat, mint akik az én dicsőséges Fiammal eggyé lettetek, és tekintsétek magatokat annak, amik vagytok Őbenne – halottak a bűnnek, de élők Nekem”. Ahogy elhittük az evangéliumot a bűn büntetése alól üdvösségre való megszabadulásról, úgy el kell hinnünk azt is, amit Isten kijelent rólunk Krisztusban, hogy megtapasztaljuk a bűn hatalmából való szabadulást. Mind a két szabadulás cselekvő hit által megy végbe, nem pedig látás vagy érzés által.

### **Átad (odaad)**

Nem állhatunk meg ott, hogy ismerjük ezeket a fontos igazságokat, ill. hit által számolunk azokkal. Isten parancsot ad nekünk, hogy mit kell *tennünk* válaszul arra, amit tudunk és igaznak ismerünk el. „Ne uralkodjék tehát a bűn a ti halandó testetekben, hogy engedelmessédjétek kívánságainak. Tagjaitokat se adjátok oda a bűn szolgálatára, hogy a gonoszság fegyvereivé legyenek. Hanem adjátok oda magatokat az Istennek, mint akik a halálból életre keltetek. Tagjaitokat is adjátok át az igazság fegyvereiként az Istennek” (Róm 6,12-13). Figyeljék meg, hogy ennek van negatív és pozitív aspektusa is.

Negatív előjellel figyelmeztetést kapunk, hogy ne engedjük a bűnt uralkodni a testünkben. A bűn, mint egy gonosz törvény és hatalom, továbbra is jelen van a mi halandó, még megváltatlan testünkben. Igyekszik uralni azt. Akaratunk határozott és folytonos aktiválása által meg kell akadályoznunk ezt. Cselekvő módon ellen kell állnunk és harcolnunk a bűn ellen. Fontos,

hogy ne adjunk még egy talpalatnyi földet sem annak, ahol megvethetné a lábát. Testünk egyetlen tagját sem adhatjuk át a bűnnek becstelen használatra. Az „odaad” ige azt jelenti: rendelkezésre bocsát, lemond valamiről, használni enged. A „tag” szó a testrészekre utal, úgymint kéz, szem és értelem, testi képességek és testi erő. A bűn megpróbálja tagjainkat az istentelenség fegyvereiként használni, de nem szabad ebbe belemennünk. Lehetséges engedelmeskednünk ennek a figyelmeztetésnek, mert a bűnhöz való rabszolgá-úr viszonyunk megszűnt. Megszabadultunk a büntől, és Isten szolgálói lettünk (Róm 6,22).

Pozitív előjellel Isten azt parancsolja, hogy adjuk oda és szolgáltsuk ki magunkat Neki. Mint akik a halálból életre keltek, az Ő szolgálói vagyunk immár, így magunkat és testünk tagjait mindenestől az Ő szolgálatába állítjuk. Tagjainkat egykor a bűnnek szántuk oda istentelen célokra; szükségtelen volt, hogy erre bárki is utasítást adjon nekünk. Most azonban új teremtés vagyunk, új élettel és új Mesterrel (2Kor 5,17; Róm 6,16-18). Pillanatról pillanatra az Istennek való engedelmesség mellett kell, hogy döntsünk, Aki a mi új Urunk. Rendelkezésére kell állnunk ugyanazzal az intenzitással és buzgósággal, amellyel egykor a bűnnek szolgáltunk. „Ahogyan ...átadtátok tagjaitokat a tisztátalanságnak és a törvénytelenységnek a törvénytelenység szolgálatára, úgy most adjátok át tagjaitokat az igazság szolgálatára, hogy szentek legyetek” (Róm 6,19).

Mi lehetne helyénvalóbb, mint magunkat mindenestől Isten rendelkezésére bocsátani? Nem a magunkéi vagyunk (1Kor 6,19-20). Isten hatalmas árat fizetett érettünk – a tulajdon Fia vérét (1Pt 1,18-19) – „és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, többé ne önmaguknak éljenek, hanem Annak, Aki értük meghalt és feltámadt” (2Kor 5,15). S ha ismerjük azt az igazságot, hogy egyesültünk Krisztussal az Ő halálában és feltámadásában, és úgy tekintjük magunkat, mint akik meghaltak a bűnnek, de élnek Istennek, az egyetlen logikus dolog, amit tehetünk, hogy többé nem a bűnnek adjuk oda magunkat, hanem az Istennek. Akaratunk tudatos cselekvése révén folyamatosan és ismétlődően teljesen az Ő rendelkezésére bocsátjuk az életünket. Az eredmény egy szent és győzelmes keresztyén élet lesz.

### **Halálba ad (öldököl)**

A Róma 6,14 foglalja össze a bátorítást a bennünk lakozó bűn elleni harcra, és önmagunk Istennek való maradéktalan kiszolgáltatására: „Hiszen a bűn nem fog uralkodni rajtatok, mert nem a törvény, hanem a kegyelem uralma alatt éltek”. Jegyezzük meg jól, hogy miért nem uralkodik felettünk zsarnokként a bűn. Az élet egy új szabálya ill. törvénye lépett működésbe. Nem a törvény, hanem a kegyelem alatt vagyunk. Nézzük, mit jelent ez.



Egykor, mint megtéretlen, „testi” emberek (Róm 7,5; 8,9) törvény alatt voltunk. Cselekedeteinkkel vagy teljesítményünkkel igyekeztünk elnyerni Isten tetszését. De semmiféle törvény – legyen az akár Mózes törvénye – nem szabadíthatott meg minket a bűn hatalmából és kötelékéből. Nem tudott segíteni abban, hogy szent életet éljünk, és szellemi emberek legyünk. Nem adhatott életet (Gal 3,21). „Mert a törvény cselekedeteiből nem fog megigazulni egyetlen halandó sem Őelőtte. Hiszen a törvényből csak a bűn felismerése adódik” (Róm 3,20). Soha nem volt rendeltetése az, hogy megszabadítson bennünket a bűn kötelékéből. Amikor testben voltunk, a Törvény valójában növelte a bűnt. A bűn előnyt szerzett belőlünk a Törvény által, mindenféle testi kívánságokat produkált, és a halál gyümölcsét teremtette (Róm 7,5.8.11).

De most, mint keresztyéneknek, mint „szellemiek”-nek (Róm 8,9), megszűnt a Törvénnyel való korábbi kapcsolatunk. Krisztussal az Ő halálában való egyesülésünk által felszabadultunk a Törvénnyel kötött gyümölcstelen házasságunkból (Róm 7,1-6). Jézus Krisztushoz kapcsolódunk, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek (Róm 7,4), és „az új életben a Szellem szerint szolgál(j)unk, nem pedig az Írás betűje szerint, mint a régiben (Róm 7,6). A Törvény nem tudott megigazítani és megszentelni bennünket, „mert erőtlenn volt a test miatt” (Róm 8,3a). Csak kárhozatot és halált hozott ránk. Ezért, amit a Törvény nem válthatott valóra, Krisztus megtette a kereszten. „kárhozatra ítélte a bűnt a testben, hogy a törvény követelése teljesüljön bennünk” (Róm 8,3b-4). Mivel Krisztusban vagyunk, nincs többé kárhoztatásunk, és megszabadultunk a „bűn és a halál” törvényétől. Most már Isten kegyelmének uralma alatt vagyunk. Isten az Ő bennünk lakozó Szelleme által segít nekünk úgy élni, ahogy az kedves Őelőtte. Nem vagyunk a magunk erejére utalva. Isten ereje munkálkodik bennünk (Fil 2,13). Ha ennek az erőnek híján kellene küzdenünk, hogy szent életet éljünk, és saját erőfeszítésünkkel igyekeznénk a Törvényt megtartani, megsemmisítő és kétségbeejtő vereséget szenvednénk (Róm 7,14-25). Természetesen Isten szándéka nem ez.

Vizsgáljuk meg a keresztyének és a nem keresztyének közötti éles ellentétet (Róm 8,4b-11). Az istentelenekekről úgy beszél, mint akik „test szerint élnek”. Ebben az összefüggésben a „test” kifejezés az embert jelöli megtéretlen állapotában. Idegen számára az isteni élet. A Szent Szellem nélkül éli az életét. „A test dolgaival” foglalkozik, gondolkodását és cselekedeteit „a test kívánsága, a szem kívánsága és az étellel való kérdés” irányítja (1Jn 2,16). Életvitelét bukott, romlott és megtéretlen emberi természete uralja. Ellensége Istennek, képtelen magát alávetni Isten törvényének, képtelen Istennek tetszeni. Mi azonban nem „test szerint” élünk,

hanem „Szellem szerint”, ha Isten Szelleme lakozást vett bennünk (Róm 8,9). Úgy beszél rólunk, mint akik „Szellem szerint” járnak. Életünk általános menete és jellege tanúskodik arról, hogy a Szellem vezetése és felhatalmazása alatt élünk. Krisztus bennünk van. Megváltatlan testünk halott Isten számára a bennünk lakozó bűn miatt, de a szellemünk él (Róm 8,10; Ef 2,1). Isten Szelleme él bennünk, mint segítők, és záloga annak, hogy egy napon Isten életre kelti halandó testünket (Róm 8,11; 1Kor 15,35-57). Ezért sóvárgunk „a fiúságra, testünk megváltására” (Róm 8,23). Akkor végleg szabadok leszünk a bűn átható jelenlététől!

Látva tehát, hogy nem vagyunk törvény alatt, hanem kegyelem alatt, milyen következtetést kell levonnunk? Hogyan kell élnünk annak fényében, amik vagyunk mint keresztyének? Halljuk, mit mond Isten Igéje: „Ezért, testvéreim, adósok vagyunk, de nem a testnek, hogy test szerint éljünk. Mert ha test szerint éltek, meg kell halnotok, de ha a Szellem által megölték a test cselekedeteit, élni fogtok” (Róm 8,12-13). Nem vagyunk adósok, akiknek kötelessége úgy élni, ahogy egykor éltünk megteretlen állapotunkban. Immár a kegyelemnek vagyunk adósok. Krisztusnak vagyunk elkötelezve, hogy Neki éljünk. Ne felejtjük el, hogy kik vagyunk, és mink van a Krisztussal való egységünk által. Krisztus egy új, dicsőséges helyzetbe juttatott minket Istennel, és gondoskodott számunkra mindenről ahhoz, hogy a bűn fölött naponta győzedelmeskedjünk. Most már a Szellem uralma alatt élünk. Istennek élünk. Krisztus lakozik bennünk. Ezek ismeretében hogy is élhetnénk úgy, mintha még mindig „testben” volnánk? Egy ilyen életmód teljességgel összeegyeztethetetlen azzal, akik Krisztusban vagyunk.

Hanem inkább a Szellem ereje és segítsége által meg kell, hogy „öljük a test cselekedeteit”. Jegyezzük meg, hogy ez egy *cselekvés*, melyet *mi* hajtunk végre. A Bibliában nincs olyan tanítás, hogy a győzelem útja egyszerűen alárendelni magunkat Istennek, és Benne maradni, vagy hagyni a dolgokat menni a maguk módján, felhagyni a próbálkozással, és várni, hogy Isten vívja ki a győzelmet számunkra. Minden utasítása és parancsa úgy szól, hogy cselekvő módon vegyük ki a részünket Isten kegyelme és ereje igénybevételével. Ami a győzelmes keresztyén életet illeti, mi nem vagyunk felmentve a felelősség alól. Továbbá a Szentírás azt sem tanítja, hogy nem fogunk vagy nem kell megtapasztalnunk konfliktust és harcot útközben. Szellemi hadviselésre hívtunk el, mely azt kívánja, hogy vegyük fel Isten teljes fegyverzetét (Ef 6,10-20). Krisztust kell felöltöznünk, és a testet nem táplálni arra, hogy bűnös kívánságok ébredjenek benne (Róm 13,14). Tartózkodnunk kell a testi kívánságoktól, melyek a lelkünk ellen viselnek hadat (1Pt 2,11). Öklelnünk (öldökölnünk) kell a testünket, és szolgává tenni (1Kor 9,27). A Szent Szellem segítségével folyamatosan hadat kell üzennünk

a bűnnek, és megsemmisíteni előretolt hadállásait halandó testünkben. Ez természetesen azt jelenti majd, hogy lépést tartunk a Szellemmel (Gal 5,25), és nem oltjuk ki cselekvésre készítő belső sugalmazásait (1Tesz 5,19).

### **Befejezés**

Íme tehát a szent és győzelmes keresztyén élet útja:

1. TUDD és értsd meg Krisztussal való eggyélételed igazságát (Róm 6,3-10). Egyesültél Vele az Ő halálában, eltemetésében és feltámadásában. Régi éned (óembered) Vele együtt megfeszítettett, és bűntested erőtlenné lett, hogy ne szolgálj többé a bűnnek.
2. TEKINTSD magad annak, ami vagy valójában – halott a bűnnek, de élsz Istennek (Róm 6,11). Krisztus meghalt a bűnnek, és most él Istennek. Ugyanez igaz rád.
3. ADD ÁT magad folyamatosan Istennek, mint aki a halálból életre kelt (Róm 6,13). Tested tagjait és képességeidet többé ne add a bűnnek, hanem napról napra bocsásd azokat Isten rendelkezésére. Ne hagyj, hogy a bűn uralkodjék halandó testedben (Róm 6,12).
4. ADD HALÁLBA a test bűnös cselekedeteit (Róm 8,13). Ismerd fel, hogy nem vagy törvény alatt, hanem kegyelem alatt. Az Ő erejében üzenj hadat a test kívánságainak, és a benned lakozó bűn cselekedeteinek.

Ez nem olyan lépéssorozat, melyet mechanikusan kell végrehajtani. Inkább felhívás arra, hogy szüntelen összhangban élj azzal, aki vagy és amid van Krisztus Jézusban. Ismerd fel Isten csodálatos gondoskodását a megszentelődésedről. Ne ismerj irgalmat a bűnrel szemben, és törekedj szentségre a Szellem által. Akkor „uralkodni fognak (fögsz) az életben az egy Jézus Krisztus által” (Róm 5,17).

## A keresztyén hit tanulmányozása 4. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ



### MEGFESZÍTVE KRISZTUSSAL

### 4. LECKE

Olvasd el a Róma 6–8,13-ig terjedő szakaszt, és az igerész gondos tanulmányozását követően válaszolj *saját szavaiddal* az alábbi kérdésekre:

1. Sorold fel azokat a tapasztalatokat, melyekben minden hívő osztozik Krisztussal, mivel „belekereszteltettek”, ill. egyesültek Ővele (6,3-5)!

2. Pál apostol szerint mi az, amit valamennyi hívőnek *tudnia* kell (6,6)?

Mi az „óemberünk” vagy „régienünk” (6,6; Kol 3,9-10; Ef 4,22-24; 2Kor 5,17)?

Mit eredményezett az, hogy a mi óemberünk megfeszítettett Krisztussal (6,2,6-7)?

3. A Róma 6,11 szerint annak alapján, amit tudunk, két dolgot kell tartanunk magunkról. Melyek ezek? Mit jelent az egyik és a másik?

Miért számolhatsz ezekkel a dolgokkal (6,8-10)?

4. A Róma 6,12-13 szerint mi a teendőnk annak alapján, amit tudunk, és ahogyan tekintjük magunkat?

Sorold fel, hogy mimódon adod vagy szánod oda tagjaidat a bűnnek vagy Istennek!

Bűn	Isten
Értelem	
Szem	
Fül	
Száj	
Kéz	
Láb	

5. Olvasd el a Róma 6,16-23-at! Azonosítsd, hogy az ember milyen uraknak szolgálhat mint rabszolga, és sorold fel, mit eredményez, vagy milyen gyümölcsöt hoz az egyik vagy másik szolgálat!

Hogyan nyilvánítja ki valaki, hogy ki az ura (6,16)?

6. Milyen nagy változásokon megy keresztül valamennyi hívő (6,17-18)?

E változás fényében mi kell, hogy legyen a te reakciód (6,19)?

7. A Róma 7,1-6 hogy magyarázza Pál Róma 6,14-ben adott kijelentését?

Hogyan és milyen céllal haltunk meg a Törvénynek (7,4-6)?

Milyen harcot kell annak vívnia, aki megpróbál tetszeni Istennek, de inkább törvény, mintsem kegyelem alatt van (7,14-25)?

Milyen felfedezésekre jutna önmagára nézve?

7,14 7,20

7,17 7,21

7,18

9. Miért nincs kárhóztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak (8,1-4)?

Állítsd szembe a hívőket a hitetlenekkel (8,4b-11)!

Hogyan kell élned annak fényében, ami rád mint keresztyén emberre igaz (8,12-13)?

10. Írj néhány sort arról, hogy hogyan ülteted át a Róma 6-8,13 tanítását a mindennapok gyakorlatába! Hogyan engedelmeskedsz a *tekintsd, add át* és *add halálba* figyelmeztetéseknek?

#### A keresztyén hit tanulmányozása 4. JEGYZETEK



#### A KERESZT A HÍVÓ ÉLETÉBEN

#### 5. LECKE

„Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel naponként a keresztyét, és kövessen engem. Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti, aki pedig elveszti az életét értem, megmenti azt” (Lk 9,23-24).

A Biblia nem egy helyen a hívő embert egy utazóhoz hasonlítja, aki áthalad az életen. Isten követésének folyamata olyan, mint egy ösvény vagy út. „Az igazság útja” (2Pt 2,2) vagy egyszerűen „az Út” (Jn 14,6) néven ismert. Az Úr azt mondta, hogy ez az út keskeny (Mt 7,14), és kevesen találják meg. Néha úgy gondoljuk, hogy ez az út csupán arra a napra korlátozódik, amikor átléptünk a halálból az életbe. Ám ez magába foglalja az elvesztegetett és félrevezetett életből való szabadulástól az örökkévalóságig terjedő időszakot. A lényeg az, hogy nem egyetlen hatalmas ugrással lépünk be egy igazán bővülő életbe, hanem egy megtett út során. Ez több, mint egy futólagos elhatározás. Ez az Úr Jézus követésének útja.

Jézus azt mondja, hogy ha valaki követni akarja Őt, akkor van valami, amit szükséges megtennie. Aztán megállapítja a próbára tévő feltételt, melyet a legtöbben igyekezünk kikerülni. Ez fájdalmas döntéssel jár, nagy áldozatot kíván tőlünk. Így szól: „tagadja meg magát, vegye fel naponként a keresztyét, és kövessen engem”. Ennek a Jézusnak a követése olyan megtapasztaláson viszi át a tanítványait, amelyet jelképesen a kereszt képvisel – a halál egyik eszköze Jézus idejében. A kereszt felvétele ugyanaz az ösvény, melyen Ő járt Atyja akarata szerint, amikor a Golgotára vezették és megfeszítették. Akkor egyetlen tanítványa sem vállalkozott arra, hogy kövesse Őt. Valójában magára hagyták. Útja a Golgotára alázatos, önfeláldozó és fájdalmas út volt. De elengedhetetlenül fontos. Ő megtagadta személyes kívánságait, mikor azt mondta: „ne az Én akaratom legyen meg, hanem a Tiéd”. Ez az az ösvény, mely követendő példaként áll a hívők előtt a Fil 2,3-12-ben.



Amint Isten Fia végigjárta útját a keresztig, úgy kell nekünk is magunkat megtagadva felvenni a keresztünket, és járni ugyanazt az ösvényt. A Megváltó emlékeztet bennünket: „A tanítvány nem feljebbvaló a mesterénél, sem a szolga az uránál. Elég a tanítványnak, hogy olyanná legyen, mint a mestere, és a szolgának, mint az ura” (Mt 10,24-25). Ő felvette a keresztjét, és nekünk is naponta fel kell venni a keresztünket, Őt követve. Isten minden gyermeke kívánná, hogy egy ilyen magával ragadó Vezetőt kövessen, ha nem az lenne az ára, hogy megtagadja magát. A „megtagad” szó azt jelenti, hogy elutasít mindennemű kapcsolatot valamivel. Ugyanez a szó fordul elő Krisztus prófécijában, mely szerint Péter háromszor megtagadja Őt (Lk 22,61). Az Úr azt kívánja, hogy amennyiben az Ő igaz követői akarunk lenni, tagadjuk meg az énünket egészen a kereszt elhordozásának mértékéig.

### **A probléma: az „én” léte**

Mit ért az Úr azon, hogy valaki elveszíti az életét (lelkét)? A Lk 9,24 előtti és utáni ígevers egyaránt azt szemlélteti, hogy az „én”-ről beszél. A „lélek” a görög *psyche* szóból ered, melyből a pszichológia szavunk is származik, ami az ember belső énjének és ebből következő viselkedésének tanulmányozásával foglalkozik. A Bibliában a „lélek” szó az ember megfoghatatlan és láthatatlan részét jelöli (Mt 10,39; 11,29; Ef 6,6; Zsid 4,12; 6,19; 10,38-39).

Az életünk elvesztésére való felszólítás nem a személyiségünk vagy egyéniségünk feladását jelenti. Nem arról van szó, hogy Isten előtt „semmik” vagy „személytelenek” legyünk. Isten szemében nagyon is értékesek vagyunk, két alapon is. Először, Isten képére teremtettünk (1Móz 1,26; Kol 3,10) szellemi vagy erkölcsi értelemben. Másodszer, értékesnek nyilvánít, mert Krisztus életét adta az üdvösségünkért.

Aminek az elvesztésére felszólítást kapunk, az az *önmagunknak való élés* vagy *önzés*. Az önmagamnak élés annyit tesz, hogy önmagammal vagyok elfoglalva. Ez az *én* akaratom érvényesítése az *én* örömömre, Isten akaratától függetlenül. Az én által irányított élet ellentétes a Krisztus-vezette vagy Szellem-irányította élettel. Az én élete nem bízik Isten Igéjében, Isten gondviselésében vagy Isten útjában. Magában bízik. Elsősorban önmaga érdekli.

A legtöbb ember ellenszenvvel fogadja az önzés egyértelmű megnyilvánulásait másokban. Viszont időnként nehezen ismerjük fel ugyanazokat magunkban. Íme néhány példa emlékeztetőül:

1. Folyton arról beszélni, hogy „én” mit akarok, mit gondolok, mit érzek, nekem mire van szükségem.

2. Mások figyelmét felkelteni – szóval, cselekedettel vagy öltözködéssel –, vágyani az elismerésre.
3. Könnyen megbántódni vagy indulatba jönni, de nehezteléssel fogadni, ha kiigazítanak vagy tanítanak.
4. Öntelt, büszke, türelmetlen, túlzottan kritikus, vitatkozást kedvelő embernek lenni.
5. Döntéseket önérdék alapján hozni, s nem Isten vagy mások érdekei szerint.
6. Panaszkodás, keserűség, önsajnálát, mások megbecsülésének minimális kifejezésével.
7. Az „én”-nel való törődés, mint ami az élet középpontja, kerülete és célja.

Ez tehát az önmagunknak élés, amelyet trónfosztottá kell tenni és megtagadni.

Szükséges, hogy megszabaduljunk az önzés hitványságától. A Gal 2,20 a vers legelején világosan kifejezi, hogy min áll vagy bukik minden: „(én) keresztre vagyok feszítve”. A kegyesség és a Krisztussal való közösség korlátját e kétbetűs szó jelzi: „én”. Ezért kellett az „én”-nek megfeszíttetnie. Ez Krisztus keresztnél történt, amikor Vele együtt minket is megölték helyzetünkönél fogva. Az önzés keresztre feszítése szükséges, hogy bekövetkezzék a gyakorlatban, hogy Jézus igazi élete látható legyen bennünk (2Kor 4,10).

#### **Az orvoslás: Megfeszített élet**

„Ha valaki nem hordozza a maga keresztnét, és nem jön utánam, az nem lehet az én tanítványom” (Lk 14,27). Mi ez a szükséges kereszt? Nyilván nem az a fadarab, melyen Jézus meghalt. Olyan valami, amit az Ő tanítványainak naponta hordozniuk kell. Nem pillanatnyi, hanem jelenidejű, folyamatos cselekvésről van szó. Több, mint akaratlanul hordozott nehézség vagy teher – ahogy egyesek gondolják. Arthur Pink magyarázza: „Önmagunk megtagadása nem csak annyi, hogy az ember feladja saját igazságát, bölcsességét és erejét, hanem teljességgel megtagadja az ön-akarátát és önmagának való kedvezést. Az „én”-t ahogyan van, félre kell állítani, és felvenni a keresztet.” Ez azt jelenti, hogy tudatosan Jézus követésének útját, életstílusát választom az önérdék kárára. A kereszt magában hordozza a szégyent, a szenvedést és áldozatot az Úrért, ahogy Jézus keresztné mindezeket magába foglalta azért, hogy élhessen.

A kereszt nélküli keresztyénség (mint életvitel) gondolata úgy tűnik, nagy népszerűségnek örvend a nyugati világban. De amin Isten Fia az Ő Atyja akaratából keresztülment, azt nem valószínű, hogy Isten kihagyná tervéből azok számára, akik az Ő követői kívánnak lenni. A Fil 2,8-9 szerint

Krisztusnál magánál is a kereszten való megalázó halál megelőzte a felmagasztaltatást. Megelőzte továbbá feltámadott életének megmutatását is. Kétségtelen, hogy az én naponkénti halálba adása meg kell, hogy előzze a dinamikus élet és erő kiáradását, melyet az Ef 1,19 ígér. Ha meg akarjuk ismerni az Ő feltámadásának erejét, és az Ő szenvedéseiben való közösséget, akkor hasonlónak kell válnunk az Ő halálához (Fil 3,10). Pál azt mondta: „Jézus halálát mindenkor testünkben hordozzuk, hogy Jézus élete is láthatóvá legyen testünkben. Mert életünk folyamán szüntelen a halál révén állunk Jézusért, hogy a Jézus élete is láthatóvá legyen halandó testünkben” (2Kor 4,10-11). Pál kereszthordozása nem volt más, mint az, hogy életét alávetette Isten tervének, mely bőven tartalmazott nehézségeket (Csel 9,15-16). Önérdekeink alárendelése Krisztus ügyének járhat hasonló nehézségekkel.

### **Az ösvény: Megtört élet**

Ha az én élete konfrontálódik vagy elutasítással szembesül, az ösvény az Ő akaratának való teljes alárendeléshez vagy összetöretéshez vezet. Az ellenállás hátráltatja Isten Szellemének a munkáját. Emlékezzünk, hogy egy szelídítetlen számarcsikót vezettek az Úr Jézushoz, hogy azon vonuljon be győztesen Jeruzsálembe (Lk 19,30). Az állatot kimondottan az Ő céljára törték be. Ez a tanítás többször megismétlődik a Szentírásban. Isten először betör (megtör), aztán használ. Gedeon hadvezér katonáival összetöretette a kezükben lévő korszókat a trombita hangjára, ahogy ott álltak az ellenség táboránál. Ezután az agyagedényekben lévő fáklyák jól láthatóan világítottak (Bír 7,16-22). Isten világossága leginkább a megtört edényekből ragyog. Egy asszony eltört egy kis üveg drága olajat, hogy megkenje az Úr Jézust. A megtöretés felszabadítja a szellemi imádás illatát Isten felé. A valaha hozott legnagyobb áldozat példázta ezt. „Ez az én testem, mely tiérettetek megtöretik” (1Kor 11,24). Mennyire értékeli Isten a megtöretést! „A töredelmes és megtört szívet nem veted meg, Istenem!” (Zsolt 51,19b).

Mit kell bennünk megtörni? Azokat a dolgokat, amik akadályoznak az Isten Fia képére való formálódásunkban, el kell távolítani. Istennek ezt a munkáját látjuk Jákób ősatya életében. Egy kritikus ponton találkozott Istennel Penielnél, melynek jelentése: „Isten arca” (1Móz 32,24-31). Ott ez az erősen öntudatos ember küzdött a mennyei lényel, mígnem megadta magát. Új nevet kapott, új erőt, új látást; viszont ettől fogva „sántított csípőjére”. Megtöretett.

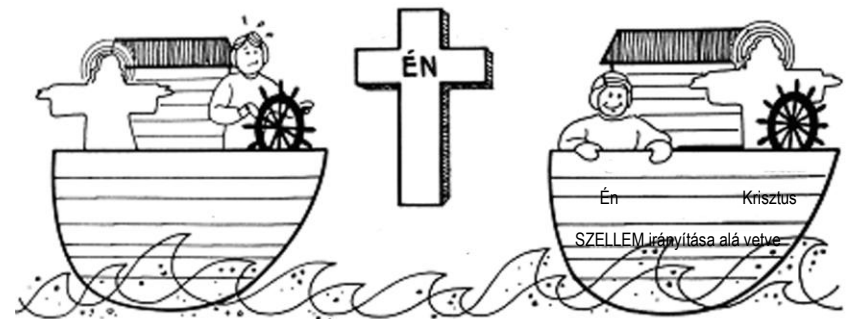
William MacDonald a „Törj össze engem, Uram!” c. írásában (Evangéliumi Kiadó) példákat sorol fel a megtöretésre, többek közt:

1. Készen állni a bűn megvallására Isten és azok előtt, akik ellen vétkeztünk (Zsolt 51).
2. Helyrehozás (visszafizetés), ahol kárt okoztunk másoknak (Lk 19,8).
3. Készség a megbocsátásra, ha megbántottak (Kol 3,13).
4. A rossz eltérése megtorlás nélkül (1Pt 2,19-20)
5. Jóval fizetni a gonoszért (Róm 12,17.20-21).
6. Másokat jobban tisztelni önmagunknál (Fil 2,3).
7. Isten akaratának elfogadása és annak való engedelmesség ellenállás nélkül (Zsolt 32,9).

A talajt fel kell szántani és megművelni, mielőtt termővé válik (Jer 4,3). Ezután hozhat gyümölcsöt Isten vetésének a magja. A megtört életek nem állnak ellen Isten munkájának, bárhová is vezessen az. Jusson eszünkbe a Megváltó felhívása: „Vegyétek magatokra az én ígámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű” (Mt 11,29).

#### **Az eredmény: Isten által irányított élet**

Egy fontos kérdéshez érkezünk: „A kereszttel jár-e?” Most nem arról van szó, hogy meg vagy-e váltva? Hanem: azt teszed-e, amire az Úr Jézus mint tanítványát elhívott? Az alábbi rajz a hívők által folytatott kétféle életmódot ábrázolja. Az egyik nem Isten akaratával megegyező, így meggátolja azt, hogy megtapasztald a bővülő életet. Ha mélyen és komolyan vágyakozol arra, hogy az önmagadnak tetsző életed Krisztusnak tetszővé változzék, akkor az énedet keresztre kell adnod – ahogyan Ő tanította.



ÉN Krisztus Én  
 Sok hívó önző (testi) életet él. <sup>TEST által irányított</sup> <sup>- HELYCSERE</sup> Minden hívó előtt nyitva áll egy <sup>Krisztus Szellemének irányítása</sup> <sup>Szellemmel töltött</sup> <sup>alá vetve</sup> Szellem-irányította élet lehetősége.

Saját erőből próbál szellemi módon élni. Élni az Ő kegyelme és ereje által (Benne és nem önmagamban bízva).

Érzései szerint engedelmeskedik Istennek. Engedelmesség Istennek az Ő Igéje szerint.

Cselekedeteit önérdek mozgatja. Cselekedeteim mozgatója Krisztus szeretete (2Kor 5,14).

Naponta döntened kell a Krisztus-központú, Szellem által irányított élet mellett. Átélned kezdeti kudarcot. A változás lehet inkább fokozatos. De engedned kell, hogy Krisztus élje az Ő életét benned, és érvényesíthesse az Ő feltámadt, nagyszerű életét és jellemét a te életedben.

### A feltétel ismételt megfogalmazása

Az Úr világos tanítást ad a Jn 12,24-26-ban:

1. A mezőgazdaságban a gabonaszemnek el kell válni attól, ami saját természetes életével összekapcsolja. Azután *meghal*. Csak a halál után van reprodukálható élet (24. v.).
2. Az alapelv érvényes a hívőre (25. v.). Azt mondja Jézus: „aki szereti az (én) életét, elveszti”. Csak ha meggyűlölöd az én életét a világon, és úgy döntesz, hogy átadod azt Krisztusnak mások javára, számíthatod életedet az örökkévalóság mértéke szerint.
3. Jézus követése a szolgálatban megkívánja, hogy kövessük az Ő földi ösvényét (26. v.). Ez az ösvény az önmegtagadó, Istent dicsőítő kereszthalálhoz vezette Őt. Nem követhetjük Jézust úgy, hogy elkerüljük a keresztszámunkra adott ösvényét. Ez nem más, mint az önmagunknak

tetsző élet halálba adása. Az Úr Jézus Krisztus által megpuhított élet, amelyben Ő lesz látható.

Ha elszántuk magunkat arra, hogy felvesszük a keresztet, és naponta hordozzuk azt, akkor hátat fogunk fordítani az önmagunknak tetsző életnek. Szellem szerint járva nem teljesítjük a test kívánságait (Gal 5,16). Készen állsz-e, hogy felvedd a keresztet, és kövesd Őt?

## A keresztyén hit tanulmányozása 4. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ



### A KERESZT A HÍVÓ ÉLETÉBEN

### 5. LECKE

1. Isten szándéka szerint hogyan éljen minden keresztyén (2Kor 5,15; Gal 2,19b)?

Az Úr Jézus miképpen mutatta be ezt a fajta életet (Jn 5,19.30; 8,28-29; Róm 15,3; Fil 2,5-8)?

2. Jellemezd azt az életet, amely ellentéte az 1. pontban leírtak.

Sorolj fel néhány bizonyosságát egy olyan életnek, amelyet az ember inkább önmagának, mint Istennek él!

3. Tanulmányozd figyelmesen a Lk 9,23-24-et. Mit jelentenek a következő lépések?

„tagadja meg magát”

„vegye fel a keresztyét naponként”

„kövessen engem”

4. A Lk 9,23-ban említett lépések hogyan oldják meg az én-lét vagy önző élet problémáját?

5. Milyen kapcsolat van a hívő kereszthordozása és a 2Kor 4,7-11-ben vázolt folyamat között?

Fogalmazd meg a Gal 2,20-at saját szavaiddal!

Miért kulcsa ez az igazság annak a fajta életnek, amelyet Isten akar, hogy élj?



7. A kereszthordozásnak milyen vonatkozása áll előttünk a Róm 8,13b-ben és a Kol 3,5-ben?

Mit fog ez jelenteni a gyakorlatban?

Róm 13,14

1Kor 9,27

1Pt 2,11

8. Azonosítsd néhány gyakorlati módját a Lk 9,23-nak való engedelmességnek.

Fil 2,3-4

Kol 3,8-9

Kol 3,12-14

9. Olvasd el Jn 12,23-26-ot. Milyen lényeges tanítást ad Jézus a gyümölcstermésre vonatkozóan?

Az Ő élete hogyan szemléltette ezt a hitelvet?

Az önmagunknak való élet miért akadályozza az Istennek való gyümölcsstermést?

10. Az én élete hogyan nyilvánul meg mindennapjaidban? Légy konkrét!

Azokon a területeken, ahol az én élete nyilvánvaló, hogyan fogod megtagadni magadat, felvenni naponként a keresztedet, és követni Jézust? Milyen gyakorlati lépéseket fogsz tenni?

## A keresztyén hit tanulmányozása 4. JEGYZETEK



### KRISZTUS JELLEME A HÍVŐBEN

### 6. LECKE

Az Úr Jézus Krisztus Személyének nagyszerűsége mindig vonzotta az embereket. Semmilyen földi élet nem fogható az Övéhez. Ő mindent jól cselekedett (Mk 7,37). Élete az emberek világossága volt (Jn 1,4). Senki nem szeretett úgy, mint Ő, adott, munkálkodott vagy halt meg úgy, ahogyan Ő. Senki nem volt olyan türelmes, együttérző, bátor, alázatos, makulátlan, oly bölcs, annyira teljes szívvel odaszánt az Atya akaratának végzésére. Hűséggel szolgált a gyermekeknek, a szükségben lévőknek, a leprásoknak, a társadalom kivetettjeinek, a legjobbaknak, a legrosszabbaknak, megjelenítve Isten tökéletes jellemét. Ki vetekedett valaha Jézus jellemével?

Az Úr akarata, hogy az Ő népe ugyanezt az erkölsi tökéletességet testesítse meg. Krisztus, a dicsőség reménysége (Kol 1,27) bennünk van. Ő a saját csodálatra méltó életét akarja élni minden hívőben, akik teljesen kiszolgáltatják magukat a Szellem irányításának. Isten célja nem csupán az, hogy az övéi hetente látogassák a gyülekezeti alkalmakat, és különféle tevékenységekben, szertartásokon vegyenek részt. Az Ő szándéka sokkal inkább az, hogy népét Fia képére formálja (Róm 8,29).

A keresztyén erények többször fel vannak sorolva az ÚSZ-ben azzal a figyelmeztetéssel, hogy sajátítsuk el azokat (ld. Pl. a Gal 5,22-23: a Szellem gyümölcse); 2Pt 1,5-7: „hitetekben mutassátok meg”; 1Tim 6,11). Sok utalás van negatív jegyekre is azzal a paranccsal, hogy száműzzük azokat az életünkből. E lecke célja, hogy segítsen számbavenni a bibliai utalásokkal alátámasztott keresztyén erényeket abból a célból, hogy azok meggyökerezzenek bennünk.

## A keresztyén jellem ismérvei

A következő rövid leírások a bibliai meghatározást veszik alapul. Közülük jó néhányat W. E. Vine „*ÚSZ-i Szavak Magyarázó Szótára*”-ból (*Expository Dictionary of New Testament Words*) kölcsönöztünk.

1. SZERETET. A hívő erkölcsi tulajdonságai közül ez a legnagyobb (1Kor 13,13). A Biblia azt mondja, hogy ha nincs bennünk szeretet, akkor egyáltalán nem ismerjük Istent (1Jn 4,8). Szeretetünk elsődleges tárgya Isten kell, hogy legyen. Ezt a szeretetet az Ő parancsainak való engedelmességgel kell kifejeznünk (Jn 14,15.21.23). Míg sok nyelvnek csak egyetlen szava van a „szeretet” kifejezésére, az ÚSZ-ben több, egymástól különböző szó fejezi ki ezt. A különleges görög szó az *agapé*. Ezt a szót használja a Biblia, amikor Isten irántunk való és a hívők egymás iránti szeretetéről beszél. Az *agapé* önmagát adó, áldozatos szeretet. Nem természetes hajlamon, a tárgy vonzó voltán vagy érzelmi benyomáson alapul. Legszebb leírását az 1Kor 13,4-7-ben találjuk.
2. HIT. Ez szintén alapvető fontosságú erény (1Kor 13,13). Ami azt illeti, hit nélkül nem lehet Istennek tetszeni (Zsid 11,6). Az istenfélő emberek hit által nyerik el az Ő elismerését (Zsid 11,2). Ez aktív bizalom vagy meggyőződés. Ezért a hit rendszerint az Isten Igéje iránti engedelmesség valamilyen cselekedetében nyilvánul meg. A bibliai hit alapja mindig az Ő Szava vagy ígérete. A hitnek semmi köze a külső látszathoz, sokkal inkább a láthatatlan világhoz (Zsid 11,12). Nincs köze a valószínűségekhez, hanem Istent dicsőíti azzal, hogy hisz abban, ami látszólag lehetetlen (Róm 4,19-20).
3. SZENTSÉG. Mit jelent ez? Azt, hogy elhatárolódnai attól, ami szennyes, és elválasztva lenni Isten számára. Van tehát negatív és pozitív tartalma is. Mivel Isten szent, a hívők is szentek kell, hogy legyenek (1Pt 1,15-16). Ahogy a hívők szentek helyzetüknél fogva (megszenteltek és szentnek hívatnak), úgy kell szentnek lenniük a gyakorlatban is. Szentség nélkül senki sem látja meg az Urat (Zsid 12,14). A tisztátalanság megszakítja az Istennel való közösséget. A tisztaság dicsőíti Őt.
4. ÖNMEGTARTÓZTATÁS. Önuralomnak is nevezhetjük. Ez a Szellem gyümölcse (Gal 5,23). Az önuralom olyasmi, amit a Szellem ereje által gyakorolnunk kell, és az Isten által elének tárt listában előkelő helyet foglal el (2Pt 1,6). Ha ezt elhanyagoljuk, nem leszünk alkalmasak a szolgálat végzésére.
5. SZOLGASÁG. A Biblia tanítása szerint a hívő ember nem közönséges szolgája Krisztusnak, hanem a rabszolgája (1Pt 2,16; Jel 22,3.6). Szeretet által kell, hogy szolgáljunk egymásnak (Gal 5,13). A szolgál-lelkületű

- hívó a szolgálat lehetőségeit keresi, nem pedig kiemelkedést vagy a könnyű utat. Még egy pohár Krisztus nevében adott friss víz is elnyeri örök jutalmát (Mt 10,42). A mi Urunk Magára vette a szolga szerepét, amikor a földön járt (Lk 22,27). A vendégszeretet gyakorlása is ide tartozik (Róm 12,13; 1Pt 4,9).
6. KEGYELEM (IRGALOM). Az ÚSZ-i levelek köszöntése gyakran így hangzik: „Kegyelem néktek”. Ez a meg nem érdemelt kegyelem (irgalom) az, amire szükségünk van Isten és a másik ember részéről. Nem arra hívtunk, hogy úgy bánjunk másokkal, ahogyan érdemlik, hanem úgy, ahogyan *nem* érdemlik. Az emberek elcsodálkoztak Jézus kegyes szavain (Lk 4,22). A mi beszédünk is legyen kedves mások felé (Kol 4,6). A türelem és megbocsátás ebből a csodálatos irgalomból fakad.
  7. HŰSÉG. Megbízhatóságot jelent, és a Szellem gyümölcse (Gal 5,22). Ezt elvárják mindenkitől, akinek bizalmat szavaztak (1Kor 4,2). Nem könnyű hűséges embert találni (Péld 20,6).
  8. BÖLCSESSÉG. Itt sokkal inkább szellemi, mintsem természetadta bölcsességről van szó. Szellemi belátással, értelemmel (Kol 1,9) és bölcs magaviselettel van összefüggésben. Isten Igéjén keresztül adatik (Kol 3,16).
  9. IGAZSÁGOSSÁG. Általában úgy gondolunk erre, mint amit Isten tulajdonít nekünk a Krisztusban való hit által (Róm 4,5). De itt olyasmit jelent, amit a hívők gyakorolnak (1Jn 3,7). Másokkal való igaz cselekedetekre utal, melyet örök elismerés illet majd (Jel 19,8). Ez a hívő fegyverzetének mellvértje (Ef 6,14), és alapvető fontosságú erény (1Tim 6,11).
  10. KEGYESSÉG. Ez az odaszánás és áhítatosság minősége, mely kedves Isten előtt, és a lényeges erkölcsi érdemek belső gyűrűjébe tartozik (2Pt 1,6-7; 3,11). A szív Istenre irányuló állapota.
  11. REMÉNYSÉG. Valami eljövendő jónak a várása, különösen Istenre vonatkozóan (1Pt 1,21). Egyetlen hívő sem lehet borúlátó, amikor a mennyben számunkra elkészített reménységre (1Pt 1,3-4) és a mi Urunk eljövételének áldott reménységére gondol (Tit 2,13). Krisztus uralkodni fog, és mi, mint örökös társai, Vele együtt uralkodunk majd. Egy ilyen lehetőség kilátásba helyezése mélységesen befolyásolja mások hitét. Ezért elsődleges jelentőségű jellemvonás.
  12. TÜRELEM. Szó szerinti értelmezése: alul maradni. Ez a tulajdonság próbák által fejlődik ki (Jak 1,3). Nincs alárendelve a körülményeknek. Szorosan kapcsolódik a hosszútűréshez (Ef 4,2; Kol 1,11; 3,12). „A hosszútűrés az önuralom minősége próba idején, mely nem vesz gyors

- elégítelt” (Vine). A türelem és a kitartás társszavak. Az aktív türelmet állhatatosságnak is fordítják (Róm 5,3; 2Pt 1,6).
13. BÁTORSÁG. Merészségnek is nevezzük. Azt jelenti, hogy félelem nélkül szólni azt, amivel Isten megbízott, oda menni, ahová Ő küldeni akar, és megtenni bármit, amire utasít (Csel 9,29; 13,46; 18,26; 19,8; 1Tesz 2,2). A bátor ember kitart súlyos szorongatás vagy szenvedés ellenére is.
14. BUZGÓSÁG. Isten dolgai iránti lelkesedés, odaadás, szenvedély. Megváltónkról ezt írja az Ige: „A Te házad iránti féltő szeretet emészt engem” (Jn 2,17). Tanítványai meggyőződtek ennek igazáról, mikor szemük láttára korbáccsal űzte ki a pénzváltókat a Templomból. A langyosság utálatos a mi Urunk előtt (Jel 3,15-16). Isten helyesli az Ő dolgaiban való buzgóságot (2Kor 7,11; 9,2; Kol 4,13). Ügyeljünk, hogy buzgóságunk ne legyen félrevezetett, vagy rosszul működő (Róm 10,2; Fil 3,6). Az iparkodás és a teljesszívűség társ-tulajdonságok (Kol 3,23).
15. ALÁZAT. A „nagyra törő” szóval van szembeállítva (Róm 12,16). Általában a *szelídséggel* kapcsolják össze (Mt 11,29; Ef 4,2; Kol 3,12). Hogy semmi köze a gyengeséghez, az látható az Úr Jézusra, mint Királyra való alkalmazásából (Mt 21,5). Az Ő alázata példa előttünk (Fil 2,3-8). A szellemnek azt az indulatát jelenti, melyben jónak fogadjuk el az Ő velünk való bánását, nem szállunk vitába és nem állunk ellen” (Vine). Egy belső irgalom, melyet elsősorban Isten, majd mások felé kell kinyilvánítanunk. Szemben áll a versengés, a vitatkozás, a taníthatatlanság vagy kiigazíthatatlanság gondolatával. Sőt, az alázathoz „könnyű esedezni”.
16. ÖRÖM. A boldogság és a kedvtelés gondolatát hordozza. Ez az ajándék Attól származik, Aki minden öröm szerzője. Azt akarja, hogy ez az öröm megmaradjon bennünk (Jn 15,11). Ezt nem lothatják ki a szívünkből (Jn 16,22). A pusztán „boldogság”-tól vagy „vidámság”-tól abban különbözik, hogy ez az öröm nem függ a körülményektől, és bővílni tud még a szorongatásban is (Jak 1,2; Fil 2,17). A hívőket nem jellemezheti megnyúlt ábrázat vagy búskomorság; mienk az üdvösség tartós öröme. Nem veszíthetjük el, ha szemeinket Őreá és az örök értékekre függesztjük.
17. BÉKESSÉG. A nyugodtság vagy csendesség állapotát jelenti, a nyugalomát vagy megelégedését akkor is, ha viszály dúl körülöttünk. Ezt a mi Urunk Jézus Krisztus ajándékozza nekünk (Jn 14,27). A nyugtalanság ellenszere, és meg fogja őrizni a szívünket az Úr Jézus által (Fil 4,6-7). „Akinek szilárd a jelleme, azt megőrzöd teljes békében, mert Benned bízok” – hangzik felénk az ígélet (Ézs 26,3). Egy

aggodalmaskodó hívő nem ábrázolja ki a mi derűs és higgadt Istenünk természetét.

18. **KEDVESSÉG.** A Biblia jóság és szelídség néven említi (2Kor 6,6; Kol 3,12; Gal 5,22). Ez egyenesség, amely tettekben nyilvánul meg (Vine). Ez egy emlékeztető, hogy a hívő jelleme jó cselekedetekben tükröződjék, mint a megváltás gyümölcsei (Ef 2,10). Jó, ha megtanuljuk ezt szavainkban és tetteinkben kimutatni.
19. **ŐSZINTESÉG.** Becsületességnek vagy romlatlanságnak is nevezhetjük (Róm 12,17; 2Kor 8,21; 13,7). Ez a jellemvonás a viselkedés széles skáláját öleli fel, mint pl. helyesen, igazul, tisztességesen és erkölcsösen megnyilvánulni. Az őszinteség elsősorban a beszédre irányul, hogy ne keltsünk hamis benyomást, vagy ne ígérjünk, ha nem tartjuk be azokat, vagy ne túlozzunk szándékosan. A munkavégzésünkre is vonatkozik (serénység, szorgalom, minőség). Érinti az üzletvitelünket és társadalmi kapcsolatainkat (korrektség, mások figyelembevétele, érzékenység mások érzelmei iránt). Elmegy a második mérföld útra, és megkíméli a hívőt a szemrehányástól. Elutasítja a részrehajlást és a kivételezést.

#### **A keresztyén jellem kifejlesztésének eszközei**

Nagyszerű dolog lenne elolvasni egy lelkesítő könyvet, részt venni egy keresztyén tanfolyamon vagy rendezvényen, hogy tapasztalatokat szerezzen a bibliai tanításból, és egyszerre érett hívő jellemmel bírjon. Természetesen látjuk, hogy ez nem lehetséges. Pál apostol azért imádkozott, hogy Krisztus formálódjék ki a hívőkben (Gal 4,19). Egy ilyen nemes cél nem érhető el egyik napról a másikra, hanem a Szellem folyamatos munkájának része, melyet úgy hívunk: „növekedés” (1Pt 2,2; 2Pt 3,18; 2Tesz 1,3). Hogy megy ez végbe bennünk? Szilárd elhatározás vagy kemény próbálkozás által? A változás és növekedés azzal kezdődik, hogy „Isten Az, Aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést az Ő tetszésének megfelelően” (Fil 2,13). Krisztus Szelleme hatalmasan kell, hogy működjék bennünk (Kol 1,29). A növekedés bármilyen megtorpanásának oka nem Istennél, hanem az embernél keresendő. A növekedés megkívánja saját szívünk válaszadását alárendelésben, engedelmisségben és hitben. Együtt járhat segítők vagy vezetőink ráfordításával, akik szolgálni fognak felénk, mint ahogy Pál tette Timóteussal (2Tim 2,2). Isten, mi magunk és mások is egyaránt részesei ennek a folyamatnak. Íme, néhány megszívlelendő dolog az erkölcsi tökéletesedés útján:

1. **LÉGY TISZTÁBAN AZZAL, HOGY MILYEN JELLEMVONÁSOK SZÜKSÉGESEK.** Abból, hogy az ÚSZ tele van pozitív jegyek

- felsorolásával, nyilvánvaló, hogy Isten azért tette oda azokat, hogy felhívja rájuk a figyelmünket. Az ugyancsak felsorolt negatív jegyek az érem másik oldala. Szükséges látnunk, hogy merre visz bennünket Isten. Kezdd el bejelölni a Bibliában azokat a tulajdonságokat, amelyeket neked el kell sajátítanod vagy amelyeket el kell, hogy kerülj.
2. **NÉZZ JÉZUSRA!** Számunkra Ő a példa és hitünk beteljesítője (Zsid 12,2). Ahhoz hasonlóvá válunk, akire gondolunk vagy akire felnézünk (2Kor 3,18). A Szellem folyamatosan Krisztusra mint példaképünkre mutat. A kegyes élet az Ő igaz ismeretéből ered (2Pt 1,3). Az nem segít, ha kórosan vizsgálgatjuk vagy másokhoz hasonlítjuk önmagunkat.
  3. **ENGEDD, HOGY KRISZTUS ÉLETE MUNKÁLKODJÉK EGY ALÁRENDELTE EDÉNYBEN.** Teljes engedelmesség az Ő uralmának, határozott azonosulás azzal, hogy régi énünk Vele együtt megfeszítettett a kereszten, és az Ő feltámadt élete átfőmáló erőt szabadít fel bennünk. Miközben engedelmeskedünk Neki, és az Ő erejére és bölcsességére hagyatkozunk, Ő erkölcsi szépség gyümölcset hozza elő az Ő hasonlatosságára formálva. A gyakorlott Fazekas a mi agyag lényünket dicsőségesen alakítani fogja (Róm 9,21).
  4. **ELMÉLKEDJ AZ IGÉN.** A gyümölcs ígérete arra vonatkozik, aki Isten Igéjén gondolkodik éjjel és nappal (Zsolt 1,2-3). Ez az Ige átfőmál és megújít, hatalmasan munkálkodik bennünk, hogy felépítsen minket (Csel 20, 32). Nem az Ige végigbőngészéséről van szó, hanem annak szorgalmas alkalmazásáról. „Rágod-e rendszeresen Isten Igéjét, mint eledelt?”
  5. **UTÁNOZZ MÁS ISTENFÉLŐ EMBEREKET.** Elsősorban Istent kell, hogy utánozzuk (Ef 5,1), de arra is felszólítást kapunk, hogy kegyes emberek példáját kövessük (1Kor 4,16; 11,1; Fil 3,17). Követnünk kell gyülekezeti vezetőket, akik példamutatóan félik Istent (Zsid 13,7). Az embereknek az írott igazság képviselőire van szükségük. Ez segít a gyakorlatba átültetni a keresztyén jellemet. Keress egy jó modellt, és légy a szellemi utánzója. Gondolkodj el, és jusson eszedbe valaki, akit érdemes életed mintájául választani!
  6. **HAGYD, HOGY A SZENVEDÉS ÉS ÜLDÖZÉS MEGLÁGYÍTSON TÉGED.** Könnyen szerencsétlenségnek tekintjük a megpróbáltatás idejét. A Biblia azonban azt tanácsolja, hogy teljes örömmel tartsuk (Jak 1,2-3). Azért, mert a próbák tökéletesebbé formálják a jellemünket, ha hagyjuk. Bővebben a következő leckében szólnunk még a szenvedés hasznáról.
  7. **TÉGY LÉPÉSEKET A PROBLÉMÁS TERÜLETEKEN.** Arra az esetre, ha keserűség, harag árad belőlünk, és bántó szavak hagyják el az ajkunkat, azt a parancsot kapjuk, hogy vessük el ezeket magunktól (Ef 4,31; Kol 3,8). Amikor tapintatra, szívességre és könyörületre van szükség, ezeket



fel kell öltönnünk magunkra, mint erkölcsi ruházatot (Ef 4,32; Kol 3,12). Igényelnünk kell Isten erejét, mely képessé tesz erre, de nem palástolhatjuk hanyagságunkat kegyes szavakkal, mint pl.: „Imádkozom az Úrhoz, hogy végezze el ezt bennem”. Aktívnak kell lennünk. Cselekednünk kell (Jak 1,22). Mit szükséges elvetnünk? Mit szükséges felöltönnünk?

A pásztori gondozás célja a gyülekezetben az, hogy minden embert éretté tegyünk Krisztus Jézusban (Kol 1,28). Kétségtelen, hogy a jellemünk fejlődése egészen az örökkévalóságig tart majd, de itt és most kell elkezdni.

## A keresztyén hit tanulmányozása 4. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ



### KRISZTUS JELLEME A HÍVŐBEN

### 6. LECKE

E gyakorlat célja, hogy segítsen neked kifejleszteni valamely szükséges keresztyén jellemvonást az életedben. Olvasd el figyelmesen a JEGYZETEK fejezetet, azt követően oldd meg a feladatokat.

1. Válassz ki egy jellemvonást a „Keresztyén jellem ismérvei” közül, melyet véleményed vagy mások véleménye szerint szükséges, hogy kifejlessz magadban.

Az én életemben a leginkább szükséges minőségi jellemző a(z)

\_\_\_\_\_.

E tulajdonságnak mely ellenkező előjelű megfelelője van jelen benned?

2. A JEGYZETEK-ben olvasd el az általad kiválasztott tulajdonsághoz felsorolt igeverseket. Konkordancia segítségével keress még ezzel kapcsolatos verseket. Írd le valamennyi igeverset, és fogalmazd meg azok fő gondolatát.

3. Magyarázd meg gyakorlati módon, hogy neked, mint keresztyén embernek, miért olyan lényeges ez a jellemvonás az életedben.
  
4. Korábban milyen erőfeszítéseket tettél, hogy kifejleszd magadban ezt a képességet? Mi lett az eredménye?
  
5. A mindennapjaidban mely konkrét területeken szükséges változtatni vagy alapot vetni, ha ezt a jegyet akarod kifejleszteni?

6. Konkrét, követhető módon sorold fel azokat a lépéseket, amelyeket tenni fogsz, hogy fejleszd a kívánt képességet.

7. Válassz egy imatársat, aki segít végrehajtani ezeket az intézkedéseket a cél érdekében. Adj neki egy példányt a tervezett lépéseidről, és engedd, hogy rendszeresen figyelemmel kísérje az előrehaladásodat.

Imatársam: \_\_\_\_\_

Hogyan fogja „monitorozni” a fejlődésedet? Légy konkrét! (pl. „Minden héten \_\_\_\_\_ napon telefonálni fog.”)

## A keresztyén hit tanulmányozása 4. JEGYZETEK



### PRÓBÁK ÉS SZENVEDÉS

### 7. LECKE

„Ha velünk van az Úr, miért ért bennünket mindez?” (Bír 6,13). Ezt a csodálkozó kérdést egy ósz-i harcos, Gedeon tette fel az Úr angyalának több, mint háromezer évvel ezelőtt. A zsoltáráró is azon tűnődött olykor, hogy vajon Isten felhagyott-e az Ő népével való törődéssel (Zsolt 77,1-9). A próféták nyíltan panaszt emeltek Istennél, mert nem értették, miért vezette nehéz utakon az Ő népét.

Jézus Krisztusnak, a földön valaha élt legkegyesebb Személynek szenvedése milliók számára rejtély. Miért kellett ennek a csodálatos embernek kereszthalált halni, és mindazon a szenvedésen átmenni, amivel ez járt? Hogy lehet az, hogy szegénységet, éhezést, árulást, gúnyt, szomorúságot és nehézséget kellett elviselnie az Ő Atyjának való engedelmség útján (Zsid 5,8)? Egy ilyen életút miért követendő példa az Ővéi számára (1Pt 2,21; 4,1)?

A korai keresztyénségben István vértanúként halt meg (Csel 7,54-60). Jakabot is kivégezték (Csel 12, 2). Másokat bebörtönöztek. A hívók közös sorsa a nehézségek és próbák átélése volt (1Pt 5,9). Az Úr Jézus megjövendölte: „A világon nyomorúságatok van” (Jn 16,33). Pál emlékeztette a hívőket: „előre megmondtuk nektek, hogy üldözni fognak minket, és... úgy is történt” (1Tesz 3,4). Péter tanácsolta az Úr népét: „Szeretteim! A szenvedés tüze miatt, amely megpróbáltatásul támadt közöttetek, ne háborogjatok úgy, mintha valami meglepő dolog érne titeket” (1Pt 4,12).

## A próbák eredete és célja

A visszatérő kérdés: „Miért? Hogyan engedheti meg Isten, hogy jó emberekkel ilyenek történjenek?” Isten eljárásában mindig jelen van a kifürkészhetetlenség (Róm 11,33). Az Ő gondolatai és utai nem a mieink (Ézs 55,8-9). A próbák eredete összetett kérdés. Imádságos lelkület és számos igevers figyelembe vétele szükséges ahhoz, hogy helyes képet alkossunk arról, ami a hívőkkel történik.

1. AZ EMBER BUKÁSÁNAK KÖVETKEZMÉNYEI. Olyan dolgok, mint a betegség, fogyatékosság és halál az emberi élet részét képezik a bűnbeesés óta (1Móz 3). Akkor lépett be a világba a bűn és a halál (Róm 5,12). Az egész teremtettség nyög a szakadatlan következmények miatt (Róm 8,20-22). A hívők sem mentesek a nehézségektől. A gonosz – minden hozadékával együtt – a bűn következménye.
2. AZ EGYÉNI BŰN KÖVETKEZMÉNYEI. Bizonyos bajokat rossz életvitelünkkel vívunk ki (1Kor 11,29-30; Jak 5,15). Azért érnek bennünket ezek, mert ostoba dolgokat teszünk, bölcsstelen döntéseket hozunk (Zsolt 106,14-15), elhanyagoljuk kötelességünket, és meggondolatlanul beszélünk. Az emberek gyakran Istent, az ördögöt vagy másokat okolnak azért, ami tulajdonképpen az ő hibájuk. Az ember felelős személyes döntéseiért (1Móz 3,12-13).
3. A SÁTÁNTÓL JÖVŐ KÍSÉRTÉS. Ez a hatalmas szellemi lény egy bukott angyal. Isten egy időre megengedi neki, hogy szembehelyezkedjék az Ő szándékával. A Sátán volt Jób nyomorúságainak a felbujtója (Jób 1). Ő folytonosan gyötri az embert (1Pt 5,8; Lk 22,31). Mint kísértő jelenik meg (Mt 4,3). Fizikai megpróbáltatásokat hoz az emberre (2Kor 12,7), kétséget és kétségbeesést idéz elő. Üldözést szít (2Tim 3,12).
4. PRÓBA ISTENTŐL. Összességében Isten keze uralja az élet valamennyi területét. Megenged dolgokat anélkül, hogy Ő lenne azok szerzője. Próbára teheti valakinek a hitét, mint Ábrahám klasszikus példájában, mikor azt parancsolta neki, hogy áldozza fel Izsákot (1Móz 22,2). Máskor jót munkál mások gonosz cselekedetei ellenére, mint Jézus kereszthalála kapcsán. Ezek a cselekedetek részei annak, amit Isten *gondviselésének* nevezünk. Ő a körülményeket a mi végső javunkra rendezi. Ezek az eljárások sokszor még az elkötelezett hívők számára is misztériumnak tűnnek. A próbák azonban nem értelem nélküli, ellenőrizetlen történések. A megpróbáltatás Istenbe vetett hitünket vizsgáztatja. A Biblia beszél „hitetek próbájá”-ról (Jak 1,3). Ez hasonló az arany tűzben való megtisztításához (1Pt 1,7; Mal 3,3). Előfordulhat Krisztus gyötrelmeiben való részesedés a testben az Ő testéért – mely a Gyülekezet (Kol 1,24). Létezik az Ő szenvedéseivel való közösség (Fil 3,10). Amilyen bőséggel

részesülünk Krisztus szenvedéseiben, olyan bőséges a mi vigasztalásunk is. Ezzel nem azt mondjuk, hogy a cél érdekem szerzése, hiszen Krisztus elvégzett műve révén már tökéletes helyzetünk van Istennél. A próba egy lehetőség Isten dicsőítésére (1Pt 4,16).

### **A próbák jellege**

Milyen próbák érhetnek bennünket? Szinte mindenfélék. A bajok természete különböző. Izráel fiait éhség, szomjúság és viszontagságok tették próbára a pusztában. Időnként zúgolódtak, sőt nyíltan ellenálltak Szabadítójuk kezének. Üldözés, zaklatás és halál fenyegette az ŐSZ-i hithősöket (Zsid 11,35-37), valamint a hívőket az apostoli egyház idején. Ezután ez tovább folytatódott. Betegség és testi fogyatékoság sújtotta még Isten szolgálói is (Fil 2,25-27; 2Tim 4,20; 1Tim 5,23). Isten népének millióit érintette. A fájdalom lehet nagy próba, különösen, ha elhúzódó. A sokféle szomorúság – különösen valamelyik szerettünk elvesztése – könnyeket fakaszt. A világ számos részén kemény idők járnak, nagy a szegénység. Az életből való kiábrándultság megingathatja a hitet. Lehet, hogy megfélemlenek rólunk, vagy elárulnak még az ún. barátok is. Sokakat megrálgalmaztak és legyilkoltak.

Vannak árnyalt és láthatatlan próbák. Az Úr azt mondta: „Simon, Simon, íme a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát, de én könyörögtem érted, hogy el ne fogyatkozzék a hited” (Lk 22,31-32). Az ember aligha képzelhet el nagyobb próbát, mint amiben Ábrahámnak volt része, amikor parancsot kapott, hogy áldozza fel a fiát égőáldozatul (1Móz 22,2). A fegyelmezés, hogy várjunk Isten vezetésére vagy imádságunkra adott válaszára, a legtöbb hívőnek nehézséget jelent.

E rövid példák arra kell, hogy figyelmeztessenek minket, hogy az átélt megtapasztalások soha nem tekinthetők múltó vagy értelmetlen balszerencsének. Ezek egy szellemi hadviselés részei, mely állandóan folyik, sokszor láthatatlan erőkkkel a háttérben. Szükséges, hogy imádkozzunk, mások imádságát kérjük, és a mi nagy Közbenjárónk imádságaira tekintsünk (Zsid 7,25).

### **Távlat a próbákban**

A próbákra adott válasz attól függ, hová összpontosítjuk a figyelmünket. A szenvedés fölötti győzelem megkívánja a hosszú vagy öröktávú látást (Zsid 11,10.26; 2Kor 4,17). Jákób legkedvesebb fia, József képes volt visszatekinteni, és meglátni Isten munkálkodó kezét élete korábbi éveiben. Fivérei eladták rabszolgának, börtönbe került hamis vád miatt, holott törekedett az igaz életre. Lehetett volna keserű és bosszúvágyó. De Ő

mindezt Isten hosszú távú terve részének tekintette a jóra (1Móz 45,5-8). József Egyiptom uralkodója lett, és így megmenthette családtagjai életét.

Gondolhatjuk, hogy Isten közömbös és érzéketlen bajaink iránt, mindaddig, amíg nem vesszük figyelembe Isten jellemét és tulajdonságait.

1. ISTEN MINDENTUDÓ. Tud róla, ha szenved az Ő népe (2Móz 3,7).
2. ISTEN BÖLCS. Ami előlünk rejtve van, az Előtte nyilvánvaló (Róm 11,33).
3. ISTEN KÖNYÖRÜLETES. Együtt szenved az övéivel, és megesik rajtuk a szíve (Ézs 63,9). Megvigasztalja őket a próbák idején, és azt tanítja, hogy ők is vigasztaljanak másokat (Ézs 40,1; 2Kor 1,3-4).
4. ISTEN IGAZSÁGOS. Megjutalmaz minket a maga idejében (2Kor 4,17).
5. ISTEN MINDENHATÓ. Menedék a nyomorúságban (Zsolt 46,2; 9,9-10).

A próbák pillanatnyi kimenetele lehet kedvező vagy kedvezőtlen számunkra. Néha azonnal megszabadít bennünket, de sokszor csak később, miután szenvedtünk. Így volt ez a ciszternába dobott próféta esetében is (Jer 38,6.28; 39,14). Előfordulhat, hogy buzgón imádkozunk Istenhez, és *nem* szabadít meg (2Kor 12,8-9). Dicsőíti Istent, ha készek vagyunk elfogadni az Ő akaratát, bármi is legyen az, miként a zsidó ifjak a tüzes kemencében (Dán 3,17-18).

### **Válasz a próbákra**

A próba haszna gyakran összefügg az azokra adott válaszukkal (Zsid 12,11). Lehetséges, hogy valakinél megkeseredést, neheztelést, önsajnálatot és kétségbeesést vált ki. Mások megtagadják a hitet, és elfordulnak Krisztustól. Azokat, akik vallják az Úr Jézusban való hitet, figyelmezteti az Ige, hogy vigyázzanak az ilyen magatartással. Van, aki a súlyos próbákat Isten szemrehányása jeleként értelmezi. Ez volt Jób barátainak az elmélete is (Jób 42,7). Ha Pál így gondolkodott volna a szenvedéseiről, akkor felhagyott volna a szolgálattal (2Kor 11,23-27). Természetesen van evilági ítélet a bűn következtében, de ezekben az esetekben a helytelen cselekedet nyilvánvaló kell hogy legyen, és nem olyasmi, ami után vég nélkül nyomozunk a lelkünkben. Efféle önelemzés gyakran eredményez téves értelmezést. Az ember kétségbe vonhatja Isten előtti státusát (Ef 1,2-6).

Istenfélő emberek gyakran félreértelmezték a bajukat. Jeremiás úgy vélte, hogy Isten büntetése érte utol (JSir 3,1-12). A tanítványok azt hitték, hogy a vakon született embert Isten keze sújtotta vagy a szülei bűne miatt, vagy valamilyen feltételezett bűne miatt még az anyja méhében. Egyik sem volt



igaz (Jn 9,1-3). A hívőket néha kétség vagy félelem gyötri. Az Úr tanítványain rémület lett úrrá, amikor ádáz viharba került kis hajójuk. Jézus azt kérdezte: „Hol van a hitetek?” (Lk 8,24-25). Ennek ellenpéldája látható a tesszalonikabeli szentek között, akiknek az üldözés nem ingatta meg erős hitét (1Tesz 3,3-6). Mit tehetünk, ha kétség, félelem és pánik kerít hatalmába?

1. **ELMÉLKEDJ ISTEN JELLEMÉN.** Isten örökdik. Bízz Benne! Csendesedj le, és ismerd el, hogy Ő az Isten (Zsolt 46,10). Szeresd Őt. Dicsőítsd minden időben (Zsolt 34,1). A hálaadás Istent dicsőíti, különösen szorongatásban. A fogoly Pál és Silás mindenki ámulatára énekelt a börtönben (Csel 16,25). A szellemünk a fennálló próbák fölé emeltetik, ha csodás Megváltónk megbízható jellemére tekintünk.
2. **KUTASD ISTEN GONDOLATÁT.** Áss mélyre Isten Igéjében. A Biblia bátorítást ad a léleknek (Zsolt 119,28.50.147). A nehézség nagyszerű alkalom lehet friss meglátások szerzésére Isten jellemével és a velünk való bánásmódjával kapcsolatban. Az imádságnak különösen helye van a próbák idején (Jak 5,23). Mondj köszönetet az Úrnak minden körülmények között (1Tesz 5,18). Az elkötelezettség akkor, ha a dolgok nem jól mennek, őszintébb, mint az a szeretet, mely csak a napfényben létezik. Utasítsd el a félelem érzését (Zsolt 34,4-5). A Bibliában több mint százszor hangzik el a hívőknek szóló biztatás: „Ne félj!” Hit által Isten elveszi a remegést, és erővel, bátorsággal ruház fel (Józs 1,9). A pánik csak ront a helyzeten. Őrizd meg a higgadtságodat. Ez lelkesít és bátorít másokat.
3. **DICSŐÍTSD ŐT GYENGESÉGEBEN** (2Kor 11,30). Gyengeségünk lehetőség arra, hogy az Ő ereje és hatalma megmutatkozzék bennünk (2Kor 12,9). A reménytelenség arra ösztönöz, hogy egyedül Istentől függjünk, és kimozdít az önelégültségből. Tekintsd a próbákat a jellemformálás eszközeként (1Pt 5,10; Róm 5,3; Jak 1,2-3). Biztos hittel nézz szembe a nehézséggel (Zsid 11,33-34). Ez különösen hasznos, ha türelmesek vagyunk (1Pt 2,20). Örvendezz benne, ne csak elviseld azt (2Kor 8,2; Csel 5,41).
4. **HASZNOSÍTSD AZ ALKALMAKAT.** A próbák felhasználhatók az evangélium előrevitelére. Pál börtönbe került, s így lehetősége nyílt az egész palotaórséggel megismertetni Jézust (Fil 1,13). Pál példája nyomán hívők bátorságot kaptak, hogy félelem nélkül szólják Isten Igéjét (Fil 1,14). Személyes konfliktusok akadályokat gördíthetnek a másoknak való szolgálat útjába. Isten megvigasztal minket a próbák idején, hogy mi is megvigasztalhassunk másokat az ő nyomorúságukban (2Kor 1,4).
5. **ÖSSZPONTOSÍTS A JÖVŐRE.** Nézz előre! A jelen szenvedések eltörpülnek az eljövendő dicsőséghez képest (Róm 8,18). A könnyű

szenvedés csak időleges, majd örök dicsőség jutalma követi (2Kor 4,17).  
Nagy üldözés nagy jutalommal jár a szenvedő részére (Mt 5,11-12). Az Úr  
Jézus azt mondja: „Örülj!”

## A keresztyén hit tanulmányozása 4. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ



### PRÓBÁK ÉS SZENVEDÉS

### 7. LECKE

1. Azonosítsd a próbák és szenvedés eredetét a következő versekben:

1Móz 3,17-19; Róm 5,12

Jn 5,14; 1Kor 11,29-30

Lk 22,31; 1Pt 5,8

1Móz 22,1; Zsid 12,6

2. Hogyan tartja kézben Isten a próbákat és a szenvedést a hívő életében (Jn 15,2; 2Kor 12,7-10; Zsid 12,10; 1Pt 5,10)?

A Biblia azt tanítja, hogy a hívő arra hivatott, hogy szenvedjen Krisztussal és Krisztusért. Hogyan valósult ez meg Pál életében (Csel 9,15-16; Róm 9,1-3; 1Kor 4,10; 2Kor 4,11; Kol 1,24)?

3. A hívő ember mely jellemvonását teszi próbára Isten (Jak 1,3; 1Pt 1,6-7)?  
A próbák és a szenvedés valójában hogyan vizsgáztatják ezt a jellemvonást? Miért fontos ez (Zsid 11,6)?

4. Említs néhány *módját* annak, ahogyan egy keresztyént próba érhet.

2Kor 11,26

1Tesz 3,3-4

2Kor 12,7

1Tim 6,9-10

Fil 2,27

2Tim 3,12

5. Nevezd meg a próbák és szenvedés *hasznát*.

2Kor 1,3-4

Zsid 12,11

2Kor 4,16-17

Zsid 1,3-4

Róm 5,3-5

Ezen előnyök közül téged melyik motivál legjobban arra, hogy kiálld a próbát? Miért?

6. Jób könyve a szenvedést célozza meg, és útmutatást ad ahhoz, hogy helyesen viszonyuljunk a szenvedéshez. Milyen ember volt Jób (1,1.8; 2,3)? Mit jelez a Sátán kihívása, mi volt Jób próbatételének az oka (1,9-11; 2,4-6)?

Azonosítsd Jób próbáit és az azokra adott válaszát.

*Próba*

*Válasz*

1,13-22

2,7-10

A legerősebb támadás Istenbe vetett bizalmát érte. Milyen magatartást tanúsított (13,14-15)?

7. Mi a hívő helyes reakciója az öt ért próbákra és szenvedésre?

Zsolt 46,10

Ef 5,20

Zsolt 119,71-72

1Tesz 5,18

2Kor 12,9

Jak 1,2

8. Mutasd be, milyen választ adtak a megpróbáltatásokra és szenvedésre az alábbiak:

Krisztus (Zsid 12,2):

István (Csel 7,54-60):

Pál (2Kor 4,17-18; Róm 8,18):

Milyen közös tényező van jelen a próbákhoz való viszonyulásukban?

9. Olvasd el az 1Péter 4,12-5,10-et! Sorold fel a döntő lépéseket, amelyeket meg kell tenni a próbák és szenvedés idején.

10. Idézz fel olyan megtapasztalást az életedben, amikor próbát vagy szenvedést éltél át. Mi segített abban, hogy elviseld? Mennyiben szolgálta javadat ez az „élmény”?

## A keresztyén hit tanulmányozása 4. JEGYZETEK



### KESERŰSÉGEK ÉS BÁNTÁSOK

### 8. LECKE

Az Úr Jézus azt szeretné, ha nem lennének szakadások köztünk, hívők között (1Kor 1,10). „Éljetek egymással békességben!” – hangzik az egyértelmű parancs (1Tesz 5,13). Alázattal és türelemmel minden lehetőet meg kell tennünk, hogy megtarthassuk a „Szellem egységét a békesség kötelékével” (Ef 4,2-3). Órizkednünk kell a keserűségtől, nehogy gyökeret verjen a szívünkben (Zsid 12,15). Viszálykodás, vitatkozás, versengés, szakadás és széthúzás a test cselekedetei, és ellenkeznek Isten gondolatával (1Kor 3,3; 2Kor 12,20).

Fölösleges kérdezni, hogy vitatkoztunk-e valaha valakivel vagy megtapasztaltunk-e keserűséget, neheztelést vagy fájdalmat? De úgy kezeljük-e általában a konfliktusokat, ahogy az Istennek tetszik? Többségünk azt felelné erre, hogy: „Nem”. Vagy nem tudjuk, hogyan kezeljük a keserűségeket és bántásokat bibliai módon, vagy elbukunk annak cselekvésében, amit tudunk. Így aztán másokban találunk hibát, vitába szállunk velük vagy keserűséget táplálunk irántuk. Az Úr nem örül ennek, mi boldogtalanok vagyunk, mások pedig olyan megnyilvánulásokat tapasztalnak részünkről, melyek a hitetlenekre jellemzők.

#### Negatív viszonyulás másokhoz

Hasznos először áttekinteni, hogyan ne reagáljunk másokkal való nézetkülönbségeinkre:

1. ROSSZ MAGATARTÁS IGAZOLÁSA. Azt mondjuk, hogy emberek vagyunk, és természetes, hogy vannak negatív érzelmeink, ha valaki

- visszatetszést kelt bennünk. Ráhagyjuk az illetőre, találja ki, mi a bajunk vele, és mi nem teszünk semmit. Talán azt mondjuk, hogy megpróbáltunk javítani a dolgokon a múltban, mindhiába.
2. **NEGATÍV ÉRZELMEK TÁPLÁLÁSA** (1Móz 27,41). Minél inkább elhúzódik valami, annál mélyebbre nőnek a gyökerek. Ezért figyelmeztet minket az Ige, hogy a nap le ne menjen a haragunkkal (Ef 4,26). Tépelőds, neheztelés, megbántottság keríthet hatalmába, ha nem visszük Isten elé vagy nem rendezzük a dolgot a másikkal. Az ügy gennyesedik, mint egy kezeletlen fekély.
  3. **VISSZAVONULÁS** (Lk 15,28-29). Úgy véljük, nincs többé közünk azokhoz az emberekhez, akik megbántottak minket. Elhúzódnak, lemondunk, feladjuk, mossuk kezeinket. Azt állítjuk, hogy a békeesség kedvéért tesszük ezt, pedig valójában ez egyik módja nemtetszésünk kifejezésének a másik felé.
  4. **PANASZKODÁS MÁSOKNAK** (Péld 25,9). A gondokat az érintett helyett egy harmadik személynek tárjuk fel. Panaszkodásunk visszajuthat az illető fülébe, és ez csak rontja a helyzetet.
  5. **MEGTORLÁS** (Péld 24,29). Rossz érzéseket gerjeszthetünk másokban a bántó fél ellen, így már egy egész csoport elítéli, elutasítja vagy ellenáll neki. Az is felmerül bennünk, hogy bosszút állunk vagy elégtételt veszünk (1Pt 3,9). Sőt, megtörténhet, hogy pereskedünk más hívők ellen, amit pedig Isten mélységesen elítél (1Kor 6,1-8).

Szükségtelen megjegyezni, hogy az Úr Jézus soha nem kezelt dolgokat ily módon. Minden efféle cselekedet további viszályhoz vezet. Hogyan járjunk el tehát Krisztushoz méltóan, ha megbántanak bennünket?

#### **A bántások kezelése**

1. **KERÜLD A MEGBÁNTÓDÁST!** Vannak túlérzékeny emberek, akikre az jellemző, hogy hamarabb megbántódnak, mint mások. Ha valakinek az érzelmvilága *könnyen* felborul, és megneheztel, akkor valószínűleg egy jogtalan én-központúságról van szó. Ebben az esetben önvizsgálatot kell tartani, és nem másokra orrolni. Ragaszkodhat valaki a jogaihoz. Lehet igaz vagy nem, hogy bizonyos dolgok „járnak” nekünk. Ám a hívő ember mindezeket a jogokat átengedi az Úr Jézusnak azért, mert Krisztus áron vásárolta meg őt (1Kor 6,20). Jogaink helyett az Úr kiváltságokat ad nekünk a kegyelem szellemében. Így hajlandóak vagyunk elfogadni a rosszat, ha szükséges (1Kor 6,7).  
Az én jogai helyett törődünk inkább mások szükségével. Meggyengülhet valaki fizikai, érzelmi vagy szellemi túlfeszítés miatt. Ezért jó, ha



elnézünk bizonyos szavakat vagy cselekedeteket a másik személy részéről, akire ezek általában nem jellemzők. Békességes türéssel fogadjuk mások hibáit, akik nem tökéletesek a testben, mint ahogy mi sem vagyunk azok. Nagyon gyakran tévesen értelmezünk állításokat, megnyilvánulásokat és tetteket. Lehet, hogy rosszul ítélünk meg valamit, amit mások mondanak, vagy a mögötte rejlő szándékot. A nyelv néha kényes dolog. Úgy a magunk, mint a másik ember lelkiállapota fontos tényező. Legjobb, ha jót tételezünk fel mások részéről. Lehet, hogy túl nagy jelentőséget tulajdonítunk a dolognak, és bolhából elefántot csinálunk. Különösen elővigyázatosnak kell lennünk, ha harmadik személytől hallunk valamit. Az ősi szabály ma is áll: „Két vagy három tanú szava erősítsen meg minden vallomást” (2Kor 13,1). A mi Urunk Maga volt a tolerancia és türelem példája a sok félreértés, bántás és hálátlanság közepette. Ő támogatta és példaként állította még a gyalázások elfogadását is (Mt 5,11).

2. KERÜLD, HOGY BÁNTÓAN REAGÁLJ! Egy keresztyén teljesen másként kell, hogy reagáljon a bántásra, mint egy hitetlen ember. Nem szabad hagyni, hogy régi természetünk csapdába ejtsen. A hívők soha nem kaptak utasítást arra, hogy méltatlan viselkedésre hasonlóképpen válaszoljanak. Érzelmekbe mélyen belegázolhatnak. Ez fáj nekünk. De keserűségünket másokra zúdítani bűn. Gyakran megtörténik, hogy „imakérés” ürügyén „másoknak továbbmondjuk a bántást”, ami pedig nem rájuk tartozik. Isten azt akarja, hogy a bántást azok kezeljék magukban, akik érintettek abban.

### **Pozitív válaszadás a bántásokra**

1. FEJLESSZ KI POZITÍV MAGATARTÁST. Gyakran szenvedünk az ún. „szemellenzős” látásmódtól. Arról van szó, hogy csak leszűkítve látunk valamit. A Biblia utal arra, hogy egy helyzetnek több mint egy dimenziója van. Íme néhány lépés látóterünk szélesítésére: (a) Ne felejtse, hogy a támadók gyakran Isten eszközei (2Sám 16,5-12). Isten egy helyesen fogadott rágalmazást is felhasználhat jellemünk fejlesztésére. (b) Mindenben hálát adjatok (1Tesz 5,18). Bámulatos, hogy ez az építő reagálás mennyire dicsőíti az Urat. (c) A kellemetlen dolgokat fogadjuk elhívásunk részeként (1Pt 2,19-23). Krisztus szenvedett értünk, példát hagyva számunkra. (d) Mások szükségzeit tekintsd lehetőségekné (Lk 22,32). Kiábrándulhatunk emberekből annyira, hogy nem vesszük észre a nekik való szolgálat lehetőségét. (e) Hagyjunk minden bosszúállást Istenre (Róm 12,19-20). Válasszuk külön a bántást annak okozójától. Ellenkező

esetben az embereket fogjuk gyűlölni a bűneik helyett. Isten különbséget tesz ebben (Zsolt 103,12). Tegyük mi is így.

A béketűrés és a megbocsátás csodálatos gyógyír a sértésekre (Kol 3,13). A szeretet elfedezi a vétket (Péld 10,12); nem rója fel az elszenvedett rosszat (1Kor 13,5).

2. **KEZDEMÉNYEZZ POZITÍV LÉPÉST.** *Ha te sértettél meg valakit, a következőket kell tenned:* (a) Ismerd el a hibádat (Jak 5,16). Erős jellem szükséges ahhoz, hogy valaki beismerje: hibázott. Igyekezz tisztán látni. Lehetséges, hogy nem neked van igazad? (b) Kezdeményezz békülést (Mt 5,23-24). Tedd meg az első lépést, még akkor is, ha kétségbe vonod saját felelősséged.

*Ha úgy tűnik, mások bántottak meg:* (a) Imádkozz értük (Mt 5,44). Az imádság megváltoztat dolgokat. Hagyd abba a perlekedést (Péld 13,10; 18,6; 2Tim 2,24). Egy vita vagy sértés elengedése gyakran jó megoldásnak bizonyul. (c) Bocsáss meg nekik, amiben vétkezhetek ellened (Ef 4,32; Mk 11,25-26). Isten Krisztusért megbocsátott nekünk, holott nem érdemeltük meg ezt. (d) Felejtsd el a sértést. Sebeid nyalogatása csak súlyosbítja helyzetedet. Dicsőséges dolog megbocsátani az ellenünk vétkezőknek (Péld 19,11). (e) Menj el a második mérföldre (Mt 5,40-41). Ez azt jelenti, hogy önuralmat gyakorolsz oly mértékig, hogy fel tudsz nézni arra, aki ártott neked. (f) Menj oda hozzá egyenesen (Mt 18,15-17; Lk 17,3-4; Gal 6,1). Jussatok közös nevezőre, és éljetekek békességben (Fil 4,2).

### **A bántó fél helyreigazítása**

Olykor nem bölcs, sőt helytelen dolog figyelmen kívül hagyni egy bántást. Nehéz lehet megbocsátani anélkül, hogy beszéltél volna az illetővel. Mit tanít a Biblia a bántó féllel való szembesülésről, és helyreigazításáról?

1. **AZ ALKALOM.** Feltétel, hogy a bántás személyünket érje (Mt 18,15). Nem kérhetünk mindenkit mindenért számon. A Biblia attól is óv, hogy magunkra vegyünk olyan sértést, mely nem ellenünk irányult (Zsolt 15,3). Viszont olyan bántással, mely kárára van a bántó félnek vagy az egész gyülekezetnek, szembe kell szállni (2Sám 12,1-7; Gal 6,1).
2. **A MINŐSÍTÉS.** A sértett személy meg kell, hogy vizsgálja saját életét az érintett területen, hogy meggyőződjék a maga feddhetetlenségéről (Mt 7,1-5). Egy „tetten ért” ember helyreigazítása szellemi vitalitást igényel (Gal 6,1).
3. **A CÉL.** A sértő féllel való foglalkozás célja mindig a helyreállítás. Minden esetben a másik javát kell szem előtt tartanunk, nem a magunkét.

Ha sikeresek vagyunk, az illető helyre van állítva Isten számára, mi pedig nyertünk egy testvért (Mt 18,15).

4. A MAGATARTÁS. A másokkal való beszélgetés szelídség szellemében kell, hogy történjen (Gal 6,1). Azaz háttérbe szorítunk minden „kivagyiságot” vagy „szentebb-mint-te” magatartást.
5. A MÓDSZER. A panaszos ügyek rendezésének részleteit megtalálhatjuk a Mt 18,15-17-ben. Odamegyünk a sértő félhez, és négy szemközt közöljük vele a vétkét. Tőlünk hallja, és ne egy harmadik személytől. Ha nem hallgat ránk, és a problémát ezen a szinten nem lehet orvosolni, a megbántott egy vagy két tanút keres. Ez jelzi a dolog komolyságát, és kiküszöböli az incidens „magánjellegű” színezetét. (c) Ha a második szinten is kudarccal végződik, akkor a dolgot a gyülekezet elé kell vinni – először a vének (mint a gyülekezet képviselői), majd szükség esetén a gyülekezet egésze elé. (d) Ha az elkövető hajthatatlan a gyülekezet előtt, úgy kell kezelni, mint pogányt vagy hitetlent. Mert ilyenkor az illető makacssága az eredeti sértésnél nagyobb problémáról tanúskodik. (e) Ha szükséges is kizárni őt a közösségből (ami ritka), a cél mindig a helyreállítás. Ha megbánja tettét, meg kell neki bocsátani, és szívesen visszafogadni a gyülekezetbe (2Kor 2,6-11). Feddés és megbocsátás – ez a helyes sorrend (Lk 17,3-4).

### Összegzés

Az Úr Jézus Krisztus minden szükséges utasítást megadott nekünk a keserúségek és bántások kezelésére. Mégis, megkérdezhetjük, mint Péter: „Uram, hányszor vétkezhet ellenem az én testvérem úgy, hogy én megbocsássak neki?” (Mt 18,21). Jézus azt felelte Péternek, hogy „hetvenszer hétszer”, és elmondott egy példázatot egy emberről, akinek tetemes adósságot engedtek el, ő viszont nem volt hajlandó elengedni egy jelentéktelen tartozást (Mt 18,22-35). Az Úr gonosznak minősítette ezt az embert engesztelhetetlen természete miatt, azok után, hogy neki olyan sok bocsátatott meg. Isten Krisztusban minden bűnünket megbocsátotta. Így tehát mi is meg kell, hogy bocsássunk másoknak, különösen a testvéreinknek.

## A keresztyén hit tanulmányozása 4. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ



### KESERŰSÉGEK ÉS BÁNTÁSOK

### 8. LECKE

1. Említs néhány helytelen módját a bántásokra való reagálásnak.

1Móz 27,41

1Kor 6,1-6

Zsolt 15,3

Ef 4,26

Péld 24,29

1Pt 3,9

Lk 15,28-29

Ezek közül te melyikre vagy leginkább hajlamos, ha megbántanak?

2. Mi a helyes magatartás a sértő fél és vétke iránt?

2Sám 16,5-12

Róm 12,19-21

1Tesz 5,18

1Pt 2,19-23

3. Az alábbi igeszakaszokból azonosítsd az alapelveket, melyek segítségedre lesznek, hogy pozitívan reagálj a bántásokra.

Péld 19,11

1Kor 13,5

Péld 25,9

Ef 4,32

Mt 5,40-41

2Tim 2,24

Mt 5,44

Jak 5,16

4. Mi szükséges olykor egy bántás kezelésénél (Mt 18,15; Lk 17,3)?

Milyen intéseket kell megfogadnunk, mielőtt szembesítjük a bántó felet vétkével?

Mt 7,1-5

2Kor 13,1

Gal 6,1

5. A bántó fél szembesítésének milyen célja kell, hogy legyen (Mt 18,15; Lk 17,3)?

6. Azonosítsd a bántások okozta keserőség feloldásának lépéseit (Mt 18,15-17).

7. Olvasd el a Mt 18,21-35. szakaszt. Milyen leckét tanított ebben az Úr Jézus a megbocsátásról?

Miért fontos szem előtt tartani ezt a tanítást a bántások kezelésekor?

8. Milyen lépéseket teszünk a keserőség eloszlatására, ha mi bántottunk meg valakit?

Mt 5,22-24

Jakab 5,16

9. Mondj példát arra, amikor nem biblikus módon kezeltél egy keserőséget. Mi lett az eredménye?

10. Hogyan kezdhetsz el biblikusabban reagálni a bántásokra? E lecke mely alapelveit szükséges alkalmaznod?

Van-e feloldatlan keserőség benned valaki iránt? Ha igen, fogalmazd meg, hogy mit szükséges tenned, és mondd ki, mikor fogod azt megtenni?

## A keresztyén hit tanulmányozása 4. JEGYZETEK



### IMÁDÁS (ISTENTISZTELET)

### 9. LECKE

Az ember legnemesebb cselekedete Isten imádása. Ez a tevékenység az ember szellemét, értelmét és ajkát a létező legnagyobbal, Istennel foglalja le az Ő teljes dicsőségében. Ez az egyedülálló képesség – tudniillik az Istenre figyelés és az Ő imádása – választja el az embert, mint szellemi lényt az összes alacsonyabb rendű teremtménytől. Az imádás azt nyújtja viszonzásul a Legfőbb Úrnak és Teremtőnek, amit igazán adni tudunk magunkból. Ezért Isten ezt tartja a legértékesebbnek. Az imádás csak Őt illeti. Az első és legnagyobb parancsolat úgy szól, hogy nem imádkozhatunk más istent (2Móz 34,14). A Sátán azonban megpróbálta elorozni magának ezt a tiszteletet (Mt 4,9). A pogány uralkodók is igényt tartottak erre. Az emberek imádkoztak démonokat, bálványokat, állatokat, fákat, hegyeket, folyókat, csillagokat, a napot és másokat. Az istenfélő emberek és az angyalok mindig elutasították ezt (Csel 10,25-26; 14,14-15; Jel 19,10; 22,8-9). Lényeges, hogy az Úr Jézus szemrehányás nélkül elfogadta az imádatot, mely biztos jele annak, hogy Ő Isten (Mt 8,2; 9,18; 14,33; 15,25; 20,20; 28,9; Mk 5,6; Jn 9,38).

Isten imádókat keres, de csak helyes alapon. Az Úr Jézus azt mondta: „az igazi imádói szellemben és igazságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyen imádókat keres Magának. Az Isten Szellem, és akik imádják Őt, azoknak szellemben és igazságban kell imádniuk” (Jn 4,23-24). Ez azt sejteti, hogy van imádás, amely hamis, ahogy létezik hamis tárgyak imádása is. Az ŐSZ idején Isten részletes utasításokat adott az imádásra a sátorban a pusztában, majd később a jeruzsálemi templomban. Az ŐSZ-i imádás úgyszintén Isten rendje szerint kell, hogy történjen. Az új rend egy megkülönböztető jegye az, hogy minden hívő – nem egy kiválasztott csoport – immár „szellemi ház”, „szent papság”, hogy „szellemi áldozatokat ajánljatok fel, amelyek kedvesek Istennek Jézus Krisztus által” (1Pt 2,5).

A keresztyén ember elsőrendű tevékenysége Isten imádása. Örök elfoglaltságunk része lesz dicsérni a Barányt, Aki méltó erre (Jel 5,9-14). Jelen elhívásunk a dicsőítés is. Vágynunk kell arra, hogy egyre inkább képesek legyünk imádni Őt, Aki egyedül méltó erre. Az imádatban való növekedés a szükséges szellemi fejlődés fontos területe.

### **Az imádás mibenléte**

Mi az imádás? Sok hívő szerint ez a gyülekezet délelőtti alkalma, beleértve a prédikációt, a hirdetéseket, az énekkar szolgálatát, a szertartásokat. Ezeket gyakran így is nevezik: „Délelőtti imádás (istentisztelet)”. Egy hívő valóban imádkozhatja Istent ezalatt csendben vagy egy bizonyos éneket énekelve. De egy ilyen gyülekezeti istentisztelet távolról sem azonos az imádás bibliai fogalmával.

Az imádás definíciója hordozza a leborulást, sőt megalázkodást egy felsőbbség iránti tiszteletadás jeléül. W. E. Vine az „*Ószövetségi Szavak Magyarázó Szótára*”-ban (*Expository Dictionary of New Testament Words*) azt írja, hogy az imádás „közvetlen elismerése Isten természetének, tulajdonságainak, útjainak és igényeinek, akár szívből jövő dicséret és hálaadás, akár ebből az elismerésből származó cselekedetek által”. Az imádás áhítatos tisztelettel, rajongással, odaadással, alárendeléssel adózik az egyedül igaz Istennek szóban, gondolatban és cselekedetben. Ez a szerető tisztelet reagálása, egy hálás szív túlsordulása, egy Istentől megváltott lélek áradozása. Az imádás nem Istenről folytatott beszélgetés, hanem megszólítása Istennek.

Az imádás megilleti Istent azért, *aki Ő*, vagy *amilyen Ő*. Ehhez szükséges tanulmányozni, amit Ő kijelentett Magáról a Bibliában. Miközben ezt tesszük, rájövünk, hogy Ő más, mint bármi vagy bárki, akit ismerünk. Isten páratlan. Bizonyos jegyek csak Őrá igazak. Ő önmagában létező (Jn 5,26), örök (Zsolt 90,2), korlátlan (1Kir 8,27), mindenható (Jób 42,2), mindentudó (Zsolt 147,4-5), mindenütt jelenlevő (Zsolt 139,7-12), változatlan (Mal 3,6), önálló (Csel 17,24-25) és szuverén (Ef 1,11). Vannak olyan jellemvonásai is, amelyeket nekünk is magunkévá kell tennünk, hasonlóvá lévén Hozzá. Ilyenek a szeretet, az irgalmasság, a kegyelem, igazságosság, igaz lelkület, türelem, bölcsesség, jóság és nagylelkűség. Osztozhatunk haragjában is a gonosz és az istentelenség felett (Róm 1,18).

Méltó az imádatra azért is, *amit cselekszik*. Ő mindenek Teremtője, így az emberé is (Zsolt 95,6). Ő Segítő, Szabadító, Megváltó. Szavával véghezviszi akaratát (Zsolt 33,6). Lehajol, hogy meghallgassa a földi halandók imádságait (Zsolt 65,2). Megbocsátja a bűnöket, és kegyelmesen kinyújtja karját az



ember felé, hogy Magához vonja (Zsolt 65,3-4). Megpróbálja és megtisztítja az Ő népét (Zsolt 66,10). Ő egy mindig győztes Vezér (Zsolt 136,10-15).

Az imádás megilleti Őt, Aki a világmindenség trónján ül (Jel 4,10-11; 5,12-14). Isten, és nem az én van középpontban. Jó példája ennek az az asszony, aki hajával törölte meg Jézus lábait (Jn 12,3-7). Az imádás jelenti áldozatok vagy értékes ajándékok hozatalát az Úrnak, ahogy a bölcsek tették a kisgyermekkel (Mt 2,11). A szó legelső előfordulása a Bibliában mutatja az áldozat magas árát és a velejáró alázatos engedelmisséget, mikor Ábrahám felajánlotta Izsákot (1Móz 22,2-9).

A dicséretre való beállítódás segítségével meghatározhatjuk bármilyen szellemi áldozat igazi jellegét. Az igazi imádás:

szereyenyen és *alázattal* közeledik Isten felé. Jön „lába zsámolyához” (Zsolt 99,5; 132,7);

kifejezi a magában Istenben való *belső gyönyörködés örömét*. „Jöjjetek, örvendezzünk az Úr előtt, ujjongjunk...” (Zsolt 95,1-1; 66,1);

*túláradó és olykor külső megjelenésű*. Ezért éneklünk Neki dicséreteket (Zsolt 135,3; 30,4; 47,6);

*nagyon tiszteletteljes* és soha nem nyegle. „szent és félelmetes az Ő neve” (Zsolt 111,9);

*belülről fakad*, és nem mesterkélta. „Szívem zsong a szép szavaktól” (Zsolt 45,2).

### **Az imádás formái**

Hogyan imádjuk Istent? Lehet egyénileg vagy csoportosan.

1. **SZEMÉLYES IMÁDÁS.** Az egyéni szellemi élet az, ahol az imádás, mint életstílus szükséges, hogy fejlődjék. Ez lehet az Isten előtti öröm és tiszteletadás ideje. Példa erre, amikor Ábrahám szolgája sikerrel járt egy fontos küldetésben (1Móz 24,26). Lehet az Isten elé való leborulás ideje súlyos krízishelyzetben (Jób 1,20). A reggeli vagy az esti imádság imádással kell, hogy kezdődjék. A Miatyánk példát szolgáltat erre a hívőknek. „Mí Atyánk, Aki a mennyekben vagy, szenteltesse meg a Te neved” (Mt 6,9). Ez a dicsőítés egy szent felajánlás Istennek. Így olvassuk: „Általa vigyük Isten elé a dicsőítés áldozatát mindenkor, azaz nevével vallást tévő ajkaink gyümölcset” (Zsid 13,15). Testünk élő áldozatként való odaszánása Istennek szintén az imádás cselekedete (Róm 12,1). Krisztus nevében az Úr munkájára felajánlott adományok olyanok, mint kellemes illat Istennek (Fil 4,18). Az adakozás az imádás cselekedete kell hogy legyen.
2. **EGYÜTTES IMÁDÁS.** Isten népe össze kell hogy gyűljön, hogy egységben imádják Őt. Az ŐSZ-i rend minden részletre kiterjedt. Volt egy

központi szentély, állatáldozatok, egy különleges szolgálatot végző papság, és pontról pontra előírt szertartások. Mindezeknek megvan a jelentősége, melyre később derül fény: az Úr Jézus, az Ő áldozati műve és az Istenhez való közeledés útjának a képei. Magyarozatát a Zsidókhoz írt levélben találjuk. Ez a könyv azt tanítja, hogy az imádás e korábbi rendje – mint az igazinak csupán árnyékképe – immár eltöröltetett. Az ÚSZ az Úr Jézus imádásának egy teljesen egyszerű módját tárja elénk. A korai egyház gyakorlata magában foglalta Isten Igéjének tanítását, a közösséget, az imádkozást és az ún. „kenyértörést” vagy úrvacsorát (Csel 2,42). Ennek megtartása a hívők gyülekezeti alkalmainak központi részét képezte (1Kor 11,23-34) a hét első napján (Csel 20,7). Sok hívő vett részt ezen a testületi összejövetelen (1Kor 14,26). Az egyetlen oltár Jézus kereszten bemutatott áldozata volt (Zsid 13,10). Nem szükségeltetett semmiféle szent helyszin (Jn 4,20-23).

A. W. Tozer az evangéliumi gyülekezetben „a hiányzó ékszer”-nek nevezte a közösségi imádást. Ma a szellemi vezetők újjáéledésre szólítanak fel a régi formák megváltoztatásával, ill. látva, hogy új élet tölti ki a régi formákat. Imádásunk gyakran „szent, de unalmas” – ahogy valaki megjegyezte. Szükséges leráznunk magunkról az életteleniséget, és orvosolni kell az örömtelen ünneplés hiányát. Amíg alapos figyelmet nem szentelünk az imádásnak, addig nem lesz áttörés. A kiáltó hiányt fel kell ismerni. Tarthatatlan állapot, hogy Isten népe csak nézőként van jelen az istentiszteleten, akár egy koncerten. Istenre kell, hogy összpontosítsanak, ahogy összegyűlnek. Szükséges hogy előzőleg felkészüljenek az imádásra, és legyen alkalmuk erre, miután megérkeztek. A Szentírásból vett evangéliumi vagy leleplező üzenetek nem azonosak az imádással. Az imádás lényege nem „az, hogy mit kapok én abból, hanem, hogy mit adok én Istennek”.

### **Családi imádás (istentisztelet)**

#### **Elvárások az imádással szemben**

Imádásunk mikor elfogadható Isten számára? Mikor lépünk be az Ő jelenlétebe szellemi áldozatokkal, hogy tisztelünket tegyük? Akkor, ha a forma megfelelő? Akkor, ha helyes szavakat mondunk? Akkor, ha jónak érezzük azt? Akkor, ha szellemi vezetők vagy mások szellemi dolgokat

mondanak rólunk? Akkor, ha egyszerűen jelen vagyunk egy istentiszteleten? Íme, néhány szükséges kellék:

1. **KAPCSOLAT ISTENNEL.** Az Isten által elfogadható imádás nem nélkülözheti a szellemi kapcsolatot. Senki sem léphet be Isten jelenlétébe anélkül, hogy megtisztult volna Jézus vére által (Zsid 10,19). E vér nélkül nincs bűnbocsánat és nincs Istenhez jutás (Zsid 9,22). Saját érdemeink alapján, véráldozat nélkül közeledni Istenhez – ez a „Kain útja”, mely átok alatt van (Júd 11; 1Móz 4,3-5). Ha a közeledés formája helyes lenne is, de egy istentelen élet tanúskodik a kapcsolat hamis voltáról, Isten elutasítja azt, aki az áldozatot hozza (Ézs 1,11-17).
2. **KÖZÖSSÉG ISTENNEL.** Istennel és hittestvéreinkkel való közösséghez szükséges, hogy világosságban járjunk (1Jn 1,7). A tisztátalanság kirekeszti az embert Isten jelenlétéből (Zsolt 66,18). Az önmagunk felett kimondott ítélet meg kell, hogy előzze az imádást, máskülönben Isten megfenyít (1Kor 11,27-32). Tiszta kezek és tiszta szív kell hozzá (Zsolt 24,3-4). Isten dicséretének szellemében vagyunk akkor, ha lépést tartunk Vele, tiszteljük az Ő jellemét, és hálásak vagyunk az Ő jóságáért. Mikor Pál és Szilász börtönben voltak, énekszóval magasztalták Istent (Csel 16,25). Ez az a fajta közösség, mely független a körülményektől. Járj Istennel, és szád megtelik az Ő dicséretével!
3. **ISTEN ISMERETE.** Ismerni kell Istent ahhoz, hogy igazságban imádjuk Őt. Ahhoz, hogy ismerjük Őt, meg kell tudnunk, amit Önmagáról kijelentett az Ő Igéjében. Az Úr megismerésében felsőbb osztályba is kell lépnünk az élet iskolájában. Elhívásunk van, hogy növekedjünk ebben az ismeretben (Kol 1,10). Megismerni Őt a bensőnkkel – ez többet ér Istennek, mint az égő áldozatok (Hós 6,6). Páratlan képet kapunk Istenről, ha megismerjük az Úr Jézust igazságban (2Kor 4,6; Ef 4,13). A Bibliában az imádás legdicsőbb igehelyeinek lényege Istennek olyan jellemvonásai, mint az irgalom, szeretet, szentség, igazság és kegyelem. Isten Fiának, azaz Isten Bárányának dicséretei képezik az ÚSZ imádról szóló igehelyeinek témáját (Zsid 1,3-10; Jel 5,9-13). Ő egy csodálatos, dicsőséges Úr, és szükséges mindinkább megismernünk Őt, hogy dicséretünk egyre tartalmasabb legyen.
4. **ISTEN MEGBECSÜLÉSE.** Az Úr Jézus a két adós történetén keresztül szemléltette, hogy ki szereti Őt jobban (Lk 7,41-47). A történet lényege, hogy akinek a legtöbbet bocsátottak meg, az szereti legjobban az Urat. Dávid zsoltárai az imádás nagyszerű példái. A zsoltáríró úgy érezte, hogy Isten sok bűnt bocsátott meg neki, és ezért szívből áldotta Őt. Az Urat érzékenyen érinti a hálátlanság és a tiszteletlenség (Lk 17,17). A hálás

hívő ezért vigyáz arra, hogy dicsérettel lépjen be az Ő udvaraiba (Zsolt 100,4-5). Mi dicsőséget akarunk adni Istennek (1Krn 16,29). Ha számon tartod áldásait, és örvendezel Abban, Aki megáld téged, akkor magasztalhatod az Urat, és dicsőítheted az Ő nevét (Zsolt 34,3).

### **Javaslatok az imádásra**

Az Úr imádása nem technika, hanem megélés kérdése. Mégis, az alábbi gondolatok hasznosak lehetnek az imadásban való fejlődés terén.

1. SZOMJÚSÁG AZ ISTENNEL VALÓ MÉLYEBB KÖZÖSSÉGRE (Zsolt 42,1-2; 63,1). Az önelégültség és a közöny ellenkeznek a dicséret természetével. Törekedj folyton arra, hogy mind mélyebben gyökerezz Benne. Ez úgy lehetséges, hogy mélyíted tapasztalati és bibliai ismereteidet.
2. VEDD KOMOLYAN AZ IMÁDÁST. Adj neki elsőbbséget az életedben. Határozd el, hogy rendszeresen dicsérettel lépsz be az Ő udvaraiba, akár kedvezőek a körülményeid, akár nem.
3. LÁSD ISTENT MAGASZTOSNAK. Tisztelettel tekintsz fel Rá (Ézs 6,1-7). Remegj az Ő nagysága előtt (Ézs 66,2).
4. ŐSZINTÉN BESZÉLJ VELE. Ő érzékeny a képmutatásra és a hízeltésre (Mt 6,5; Zsolt 78,36).
5. LÉGY MINDIG FRISS AZ ÁLDOZATHOZATALODBAN. Ne használj üres szóismétlést (Mt 6,7). Szánj időt az Ő jellemének és útjainak végiggondolására, mielőtt nekilátsz. Szólítsd meg az Urat közvetlenül, őszinte tisztelettel. Légy buzgó.

Valaki azt mondta, hogy az ördög fél az igazi imádóktól. Úgy tűnik, Isten ereje és áldása jobban kiárad, amikor dicséret száll fel az Ő trónjához. A magasztalás és a hálaadás Istent dicsőíti (Zsolt 50,23). Különösen, ha az Ő népének egységes dicsérete jut az Úr elé, dicsősége leszáll, hogy betöltse a házat (2Krn 5,13-14). Nem kell csodálkoznunk azon, hogy a dicséretnek ára van (1Móz 22,2; 2Sám 24,24; Jn 12,3). Isten ebben dicsőíttetik meg legjobban, és minket erre a szolgálatra hívott el.

## A keresztyén hit tanulmányozása 4. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ



### IMÁDÁS

### 9. LECKE

E hét minden napján áhítatot fogunk tartani egy bibliai szakaszból, mely az imádás tartalmával foglalkozik. Következő találkozásunkkor a teljes foglalkozást az Úr imádatára szánjuk majd. Nem fogjuk használni a Bibliánkat, sem az órai jegyzeteinket. Nem vitatjuk meg a munkalapokat, és nem beszélgetünk egymással. Együttlétünk Isten imádásából áll majd, közvetlenül Neki címezve. Ezért szükséges, hogy felkészülve jöjjünk. Nem ajánlhatunk fel Istennek olyat, ami nekünk semmibe sem kerül (2Sám 24,24).

Felkészülésünk során a következő sorrend betartása ajánlott:

1. Imádkozz megvilágosodásért Isten Szelleme által.
2. Olvasd el többször az ígérést.
3. Adj minden egyes szakasznak egy rövid címet. Írj tömör összegzést a lényegről. Alkalmazd személyre szabottan.
4. A 3. lépésnél hasznos lehet kérdéseket feltenni, miközben elmélkedsz az olvasottakon. Ki(k) a beszélő(k)? Ki van megszólítva? Mi az esemény? Én mit tanulhatok az imádról ebből a szakaszból? Istennek mely tulajdonságai vannak itt említve? Milyen motivációk szerepelnek benne? Hogyan segít ez nekem abban, hogy jobban imádjam Istent?
5. Napí csendességed megtartása után válaszolj e munkalap hátoldalán lévő, az ígéréshez kapcsolódó kérdésekre.

### Csendesség-terv

1. nap – Zsolt 103	2. nap – Zsolt 95,1-6; 96,1-10	3. nap – Jelenések 4,8- 11; 5,9-14
4. nap – Zsolt 139	5. nap – Lk 1,46-55	6. nap – Zsolt 145
7. nap – Ismétlés		

### Csendesség-munkalap minta

Igeszakasz:	<i>Zsolt 34,1-3</i>	Dátum: <i>2005. május 14.</i>
Cím:	<i>Mit mondjak, amikor Istent dicsőítem</i>	
Összegzés:	<i>Áldd az Urat – Dicsérd az Urat – Dicselkedj az Úrban – Magasztald az Urat – Örülj az Úrban – Magasztald az Úr nevét</i>	
Alkalmazás:	<i>Imádásomba szükséges belefoglalni az imádás kifejezéseit a Bibliából. Tanulmányoznom kell Isten jellemét, hogy konkrét legyek az Ő dicséretében.</i>	

1. nap – Zsolt 103. Sorold fel az ajándékokat, melyeket személy szerint te kaptál az Úrtól (a 3. és 5. vers alapján). Sorold fel Isten jellemvonásait (6-19. vers).

2. nap – Zsolt 95,1-6; 96,1-10. Írj ki ebből az igerészből az imádás kifejezésére használt annyi szót vagy kifejezést, amennyit csak találsz. (pl. örvendezni). Sorold fel az említett okokat, amelyekért imádnunk kell az Urat (pl. „nagy az Úr”). Hogyan foglalod bele ezeket a gondolatokat imádásodba a mai napon?

3. nap – Jel 4,8-11; 5,9-14. Saját szavaiddal írd le két dolgot, amiért az élőlények imádják Istent (Jel 4,8-11). Ki áll a dicséret középpontjában, és mi hangzik el Róla az imádásban (Jel 5,9-14)? Hogyan foglalod bele ezeket a gondolatokat a mai imáadásodba?
  
4. nap – Zsolt 139. Milyen gondolatokat találsz itt Istenről? Mit tanulsz Istennek irántad való viselkedéséről? Hogyan foglalod bele ezeket a mai imáadásodba?
  
5. nap – Lk 1,46-55. Mit mond itt Mária Istenről? Isten cselekedeteiről? Milyen előrehaladást veszel észre Mária imáadásának középpontjában? Hogyan motivál téged az ígérés Isten imáadásában a mai napon?
  
6. nap – Zsolt 145. Sorold fel Isten ismertetőjegyeit, amelyekért áldjuk Őt. Hogyan bánik Isten a teremtményeivel, akár megérdemlik, akár nem? Hogyan fogsz ma válaszolni imáadásban?
  
7. nap – ISMÉTLÉS. Milyen kihívást kaptál saját imáadásodban? Melyek a legnagyobb szükségeid az imáadás terén? Milyen lépéseket fogsz tenni, hogy jobban imádd Istent?

Igeszakasz: \_\_\_\_\_ Dátum: \_\_\_\_\_

Cím: \_\_\_\_\_

Összegzés: \_\_\_\_\_

---

---

---

---

---

Alkalmazás: \_\_\_\_\_

---

---

---

---

---

---



## A keresztyén hit tanulmányozása 4. JEGYZETEK



### AZ EVANGÉLIUM BEMUTATÁSA

### 10. LECKE

A Szentírás nem jelöl meg egy kizárólagos utat az evangélium másik ember felé való közlésére. Megváltónk különféle módon közelített meg különféle embereket. De mindig úgy mutatta be Magát, mint az üdvösség fő alakját. Hangsúlyozta közelgő halálát és feltámadását is. Ezeket az igazságokat az evangélium közlése során kell feltárni. Egyedül az Úr Szelleme tehet képessé arra, hogy érzékeljük, mire fektessük a hangsúlyt. Pl. szükséges-e rámutatnunk Isten szeretetére, amikor egy lélek lesújtott állapotban van? Hangsúlyozzuk-e a bűnvallást, mikor valaki öngizag? Szükség van-e megtérésre annál az embernél, aki a bűnt alkalmi dolognak tekinti? Egy krisztustagadó vallási szekta tagja tudja-e, hogy Jézus Isten? Problémát jelent-e a megváltó hit megértése? Az Úr Jézus mindig a legkritikusabb pontra tapintott rá az egyes emberek esetében.

Az üdvtörténet itt különféle részekre bomlik a jobb megértés érdekében; nincs előírt formula a bemutatására. Mindenkiel azon a területen kell időt tölteni, ahol a legégetőbb a szükség. A kulcs-igéket kívülről meg kell tanulni. Az emlékezetből való pontos idézés hatásos. Akivel foglalkozunk, az előtt legyen nyitva a Biblia, hacsak lehetséges. Az evangélium közlésében a következő szabályokat tartsuk szem előtt:

1. Élj imádkozó életet, és függj Istentől.
2. Ne legyenek előítéleteid a másik emberrel szemben.
3. Legyenek jó kérdéseid. Éld bele magad az ő szellemi állapotába.
4. Hallgass figyelmesen és vizsgálódva.
5. Ne fuss előre az ő értelmét meghaladva.
6. Az Úr Jézust helyezd a középpontba.

### **Ajtónyitás a kommunikáció számára**

Az evangélium közlésében az első szükséges lépés a hídépítés, a meghallgatás jogának elnyerése. Te kezdeményezz beszélgetést, és mutass őszinte érdeklődést mások iránt. Ez ajtókat nyit meg. Életed legyen tiszteletreméltó az emberek előtt. Így nagyobb a valószínűsége, hogy meghallgatják a bizonyágtételeidet. Szíved legyen hálatelt azért, amit az Úr Jézus tett érted. Ebből érzékelhetik, hogy rajtuk is tud segíteni. A mindennapi emberi kapcsolataidban beszélj természetes módon Krisztusról.

Az Úr Jézus jó kérdésekkel nyitott. Te is megteheted ugyanezt köznapi, mindenkit érintő témákkal, mint pl. mit eszünk, hol lakunk vagy mivel foglalkozunk. Hír-eseményekkel is lehet indítani. Otthoni háttérrel lehet beszélgetni akár idegenekkel is. Segíts valakinek gyakorlati módon. Mosolyogj, vagy köszönts vidáman valakit. Kérj tanácsot vagy segítséget. Legyenek szokásoddá ezek a dolgok a napi kapcsolatokban. Imádkozz Isten által elkészített találkozásokért. A mi Atyánk tudja, hogy hol vannak a halak, akiket az Ő hálójába gyűjthetünk (Lk 5,4-10).

### **Az átmenet**

Egy általános témáról térj át szellemi területre. Gyakorold magad ebben. A beszélgetés szellemi síkra való terelésének három eleme van:

1. **KEZDD AKTUÁLIS TÉMÁVAL.** Használd azt a fonalat, amelyről a beszélgetés zajlott. Ha valaki folyó eseményről tesz megjegyzést, mondhatod, hogy: „A hír nagyon lesújtó”.
2. **MOZDULJ EL SZELLEMI TÉMA FELÉ.** A szóban forgó témával kapcsolatban tégy egy szellemi észrevételt. Az említett kezdő mondatot használva mondd: „Hálás vagyok azért, hogy nekem van reménységem”.
3. **KÖSD ÖSSZE EGY KÉRDÉSSEL.** Tégy fel egy olyan kérdést, mely arra ösztönzi, hogy az általad bevezetett szellemi témára reagáljon. Továbbra is a fenti példánál maradva kérdezd meg: „Neked milyen reményed van a jövőre nézve?” Ne elégedj meg szűkszavú egyetértő vagy elutasító válasszal. Te beszélgetésre törekszel.

### **A bemutatás**

Az evangéliumot a következő haladási irányban lehet kibontani. Ez a felosztás kényelmes módja annak, hogy bizonyos fontos igazságokat emlékezetünkben tartsunk, és ne kerüljék el a figyelmünket.

1. **AJÁNLAT.** Istentől származik a legnagyobb kinyilatkoztatás. Az általa kínált üdvösség bárki számára elérhető (Jn 3,16; Jel 22,17). Ő kész

fogadni még a legelvetemültebb bűnöst is, és megbocsát neki. Ez a „jó hír”. Az „evangélium” szó ugyanis ezt jelenti. Isten nem akarja, hogy csak egy is elveszzen (2Pt 3,9).

a) *Bővülködő élet.* Áldások özönét ajánlja fel ingyen: bővülködő élet, békeesség, öröm, nyugalom, bűnbocsánat és örök élet „Én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek” (Jn 10,10b). Már most részese lehetsz az örök életnek (Jn 5,24).

b) *Isten szeretete.* Kérdezd meg: „Tudod-e, hogy Isten szeret téged?” (Jn 3,16) Ő szereti még a bűnös embert is (Róm 5,8).

Van-e érdeklődés e Krisztusban ingyen felajánlott, bőséges áldások iránt? Ne fejtegesd tovább az evangéliumot olyan embernek, aki nem mutat érdeklődést, és nem mutatja jelét a Szellem munkálkodásának. A négy evangélium feljegyzései szerint a Jézusnak választ adók jelentős érdeklődést tanúsítottak, sőt buzgóságot arra, hogy Hozzá menjenek.

2. AZ AJÁNLATRA SZÜKSÉG VAN. Nem érthetjük meg addig a gyűlölet, a háború, a szenvedés, az erőszak és a gonosz eredetét, míg meg nem értjük a legsúlyosabb problémát, a BŰN-t. Közeledésünk helytelen Jézus felé, ha figyelmen kívül hagyjuk a személyesen elkövetett bűnt. Csak a bűnösnek van szüksége Megváltóra. Jézus azért jött, hogy „megváltsa az Ő népét annak bűneiből” (Mt 1,21; Lk 19,10). Ne hívogasd az embereket Jézushoz csak azért, hogy földi gondjaik megoldódjanak vagy nagyobb értelmet kapjon az életük. Az embernek azért szükséges Krisztushoz menni, hogy megszabaduljon a bűneiből, és megmeneküljön Isten ítéletétől (Jn 3,36; 1Tesz 1,10).

a) *Mi a bűn?* A bűnt a szent Isten mércéjéhez kell mérni. Sokan úgy gondolják, hogy csak a legaljasabb büntény bűn, és – mivel ilyet nem követtek el – ők ártatlanok. Egy erkölcsös környezetben növekedő gyermek vagy fiatal a Róm 3,23 szerint ugyanolyan bűnösnek nyilvánítatik, mint egy embergyilkos vagy a leghitványabb gonosztevő. *Mindenki* vétkezett. A bűnös szív afelé hajlik, amit mi akarunk, és nem arra, amit Isten akar (Ézs 53,6). A bűn azt jelenti, hogy az „én” van életed trónján. A bűnösség Isten előtt való beismerése előfeltétele a megigazulásnak (Lk 18,13-14). Jézus azért jött, hogy a bűnösöket megtérésre hívja, és nem azokért, akik igaznak tartják magukat (Mt 9,13).

b) *Halál és Elváltás.* Egyetlenegy dolog fizeti ki a bűn adósságát: a halál (Róm 6,23). Bármilyen bűn a legnagyobb büntetést érdemli. Nem fizethet valaki a bűnért pusztán azzal, hogy bocsánatot kér. Az egyházi szertartásoknak való megfelelés vagy a gyülekezeti alkalmakon való

részvétel nem állítja helyre a kapcsolatot Istennel. „Annak kell meghalnia, aki vétkezett” – hangzik az igaz Isten ítélete (Ez 18,20). A fizikai halál elválasztja a testtől a lelket és a szellemet. A testünk elpusztulhat, de a szellemünk tudatánál marad. A bűn úgyszintén elválasztja a szellemet Isten szellemétől (Ézs 59,2). Ha egy ember meghal testben úgy, hogy még mindig el van választva Istentől, az a „második halál”, mely örök elválasztás Istentől (Jel 20,14-15). Ez a legszörnyűbb büntetés, melytől a hitetlennek rettegnie kell.

c) *A megtérés szükségessége.* Gondoljunk arra, hogy még egy „jó ember” is hányszor bántja meg Istent szóval, gondolattal és cselekedettel. Isten jósága megtérésre kell, hogy indítson minket (Róm 2,4). A megtérés leegyszerűsített jelentése: „a gondolkodás megváltozása”. Ez a változás magában foglalja a *bűntől való elfordulást* s egyben az *Istenhez való odafordulást* is. „Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz...” (Ézs 55,7). A Jer 26,3 a „megtér” szót használja. Némelyek tagadják az effajta megtérés szükségességét azzal az indokkal, hogy ez a cselekedet az üdvösséget való munkálkodást jelenti, holott a keresztyén igehirdetés a kezdetektől fogva magában foglalta a megtérésre való felhívást (Csel 2,38; 3,19; Lk 13,3). Jézus azt mondta, hogy aki meg nem tér, elkárhozik (Lk 13,3). Aki nem akar őszintén hátat fordítani a bűneinek, és odafordulni Istenhez, annak nem lehet üdvössége (Csel 20, 21). Az igazi megtérés nem igényel hosszan tartó szomorkodást és elnyújtott haldoklást. A megváltott ember megszabadul a bűn cselekvésének folytonos kényszerétől. Az evangéliumot halló ember életében feltámad-e a szellemi szükséglet érzékelése? Ez a Szent Szellem bűnről való meggyőző munkájának a jele (Jn 16,8). Ne ajánlj fel gyógymodot, amíg nem történt meg a szükség tudatos felismerése.

3. **IGAZSÁGOS AJÁNLAT.** Isten szemet hunyhatna a bűneink felett, ha nem lenne tökéletesen szent, igaz, igazságos és változhatatlan a jellemében. Ő azonban semmiképpen sem nézi el azokat (2Móz 34,7). Hogyan hajtsa végre Isten az Ő szent parancsát, s ugyanakkor mentse meg azokat, akiket szeret? Hogyan lehet igaz és megigazító egyszersmind (Róm 3,26)? Isten csodálatos tervet készített, melyben „szeretet és hűség találkoznak, igazság és béke csókolgatják egymást” (Zsolt 85,11). Ez azt jelenti, hogy Krisztus a kereszten kibékítette jelleme látszólagos ellentéteit. Isten üdvösség-ajánlata a legnagyobb megoldás az ember legnagyobb problémájára.

- a) *Helyettes halál és feltámadás.* A megoldás egy helyettes halála a bűnösért. Adósságunkat másvalaki fizette ki. Tanulmányozd az 1Pt 2,24-et és a 3,18-at. Krisztus hordozta a bűneinket. Meghalt értünk, az „igaz a nem igazakért”. Az ŐSZ-i sok állatáldozat jelentősége a mód, ahogyan Krisztus halálára mutatnak. A páskabarány, melyet a zsidók emlékeztetőül levágtak, igazi beteljesedése „az Isten Báránya, Aki hordozza a világ bűnét” (Jn 1,29). Jézust „Isten csapása sújtotta”, amikor meghalt helyettünk. „az Ő sebei árán gyógyultunk meg” (Ézs 53,4-5). „Őbenne van – az Ő vére által – bűneink bocsánata is, kegyelme gazdagságából” (Ef 1,7). Ha belátjuk, hogy csak a halál fizett meg a bűnért, akkor érthetjük meg, miért halt meg Jézus, és mit végzett el. Továbbá el kell hinnünk, hogy Ő feltámadt a halálból (Róm 10,9b). Krisztus feltámadása lényeges részét képezte a korai keresztyén igehirdetésnek (Csel 4,33; 17,18).
- b) *Az Isten-ember.* Szükséges, hogy megismerjük annak a Személynek a lényét, Aki helyettesünk lett. Jézus megkérdezte a tanítványaitól, hogy „Kinek mondják az emberek az Emberfiát?” (Mt 16,13). Mivel csak ember halhatott meg egy másik emberért, a mi Megváltónk „az ember Krisztus Jézus” (1Tim 2,5). Ő volt az Ige is, és az Ige Isten volt. Az Ige testté lett, és közöttünk lakott (Jn 1,1.14). Jézus Isten, mint ahogy ezt sok helyen olvassuk (Jn 20,28; 1Jn 5,20; Zsid 1,6-8). Ő a VAGYOK isteni titulust viselte (Ézs 43,13; 2Móz 3,14), és az van megírva, hogy akik nem ismerik el Őt így, azok meghalnak a bűneikben (Jn 8,24). Tagadni, hogy Jézus Krisztus testben megjelent Isten, ugyanaz, mint elutasítani, hogy Ő Istentől jött (1Jn 4,2-3; Júd 4). Minden megváltott ember el kell, hogy ismerje Krisztus Isten voltát.
- c) *Kegyelem, nem cselekedetek.* Az isteni Személy, Aki helyettünk meghalt, megtett mindent, ami szükséges volt a mi üdvösségünkért. Semmilyen emberi cselekedet vagy egyházi tevékenység nem tudja ezt kiegészíteni. Üdvösség Isten meg nem érdemelt jóindulata vagy kegyelme által van, s nem cselekedetekből (Ef 2,8-9; Tit 3,5). Mielőtt Jézus meghalt a kereszten, így kiáltott fel: „Elvégeztetett!” (Jn 19,30). Az egyetlen áldozat, amelyet Ő bemutatott a kereszten, örökre rendezti a bűn kérdését (Zsid 10,10.12). Azok, akik olyan üdvösséget hirdetnek, mely valami kiegészítést igényel az ember részéről, Isten ítélete alatt vannak (Gal 1,6-10; 2,16).
4. ELFOGADOTT AJÁNLAT. Krisztus meghalt minden emberért (1Jn 2,2), de nem mindenki üdvözülni. Miért nem? Azért, mert az Ő művét személyesen magunkra kell vonatkoztatni (Jn 6,50-57). Azaz halljuk és

elhisszük az evangéliumot, mielőtt Isten Szelleme belép az életünkbe (Ef 1,13). Az üdvösség olyan, mint egy csekk, melyet aláírásunkkal hitelesítenünk kell ahhoz, hogy fizetőeszközként lehessen használni. Az üdvösség egy Személy, az Úr Jézus Krisztus, Akit el kell fogadnunk, ha élni akarunk (1Jn 5,12). Tanulmányozd alaposan az alábbi pontokat:

- a) *Hidd el az evangéliumot.* Az evangélium „Isten ereje az üdvösségre” (Róm 1,16). Az 1Kor 15,3-4 frappánsan összefoglalja a lényegét számunkra: Krisztus halálát a bűnösökért, eltemetetését és feltámadását. A hit az evangélium igéjének hallása által van (Csel 15,7; Ef 1,13). Az evangéliumot hallanunk, értenünk kell, majd elhinnünk ahhoz, hogy üdvözüljünk. Az evangélium magja egy Személy, az Úr Jézus Krisztus. A legegyszerűbb meghatározás szerint keresztyén az, aki *birja* magában az Úr Jézus Krisztust. „Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban” (1Jn 5,12).
- b) *Bízzál Krisztusban, fogadd el Őt.* Hogyan lesz a miénk? *Hítből*, nem látás által. Ez a hit egy Személyre irányul. Az alap Isten Igéje (1Tesz 2,13; Róm 10,17). A hit cselekvésre indít (Mt 12,13; Jn 9,7). A valóságot egy megváltozott élet hitelesíti (Jak 2,14-26). Lásd a hit cselekedeteit a Zsid 11-ben. A hit egy csatorna, melyen keresztül Isten kegyelme árad. A hit nem érdemszerző az üdvösségre. A Jn 1, 12 és a Jel 3, 20 bemutatja, hogy az akarat határozott cselekedete által fogadjuk el az Úr Jézus Krisztust. Egy másik példa a házasság, melyhez Krisztussal való kapcsolatunkat hasonlítja a Biblia (Róm 7,4; Ef 5,23-25). Ahogy egy mátkapár férjül fogadja és feleségül veszi egymást, úgy fogadja a bűnös Krisztust Urának és Megváltójának hit által.
- c) *Rendeld alá magad az Úrnak.* Jézust elfogadni azt jelenti, hogy elfogadni Őt Úrnak és Megváltónak, nem mellőzve egyiket vagy másikat sem. A Róm 10,9-10 és a Fil 2,10-11 világosan kifejezik ennek szükségességét. Eljön a nap, mikor a kárhoztatott bűnösök is elismerik majd, hogy Krisztus: Úr. A keresztyének nem halogadják addig ezt a döntést. Amikor a lázadó üdvösségre jut, térdet hajt Jézus Krisztus előtt. Az Isten országába való bejutáshoz el kell ismernünk a Király uralmát. Lehet, hogy nem látjuk teljesen az Ő Úr voltának jelentőségét, de engedelmeskedünk az Ő törvényének. Jézus Krisztus autoritása az, amiben sokan megbotlanak, akik igényt tartanak a bűnbocsánatra, de azt mondják: „Nem akarjuk, hogy ez uralkodjék felettünk” (Lk 19,14).

A lélekmentő elégedett kell hogy legyen, hogy valaki elismeri bűnösségét, amikor kifejezi vágyát a Krisztushoz fordulásra. A bűnös meg kell, hogy

térjen, és elhiggye az evangéliumot. Az üdvösség nem pusztán egy imádságon múlik, bár hasznos, ha az Istenhez forduló ember hangosan imádkozik. Nem csak kérdésekre adott „igen” válaszok sorozata, hanem személyes Krisztushoz jövetel. A Krisztushoz fordulás eldöntése nem olyasmi, amit buzgóságunkban hamar keresztül akarunk vinni, hogy rávegyünk valakit az imádkozásra. Ez az élet legmeghatározóbb lépése, és a legnagyobb odafigyelést érdemlik az említett kérdések. Ez egy olyan művelet, melynek eredménye örök élet. Mikor egy bűnös megtér, és Krisztushoz fordul, a mennyben az angyalok örülnek (Lk 15,7.10).

5. ELUTASÍTOTT AJÁNLAT. Az Úr maradéktalanul biztosítja az üdvösséget bárkinek, aki Hozzá jön. Mégis, úgy tűnik, hogy az emberek többsége elutasítja a Megváltót, aki szomorkodik emiatt (Lk 13,34). Elutasítani Őt végzetes lehet, amennyiben így hal meg valaki. Az ilyen ember Isten haragjával találja szembe magát (Jn 3,36; 2Tesz 1,8-9).

Imádkoznunk kell azokért, akik még nem készek arra, hogy elfogadják Krisztust, noha megmozdult bennük valami. Talán szükséges huzamosabb ideig türelemmel lenni irántuk. A mi feladatunk vetni Isten Igéje magvát. Az újjászületést csak a Szent Szellem viheti véghez.

## A keresztyén hit tanulmányozása 4. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ



### AZ EVANGÉLIUM BEMUTATÁSA

### 10. LECKE

Mielőtt válaszolnál az alábbi kérdésekre, olvasd el figyelmesen a JEGYZETEK-et, azután tanulmányozd a Jn 4,1-42-t, mely a személyes evangélizáció klasszikus igehelye.

1. Milyen dolgokat tett Jézus, hogy „hidat építsen” a samáriai asszonyhoz (1-9. v.)? Hogyan reagált az asszony?
2. Hogyan tért rá Jézus az evangéliumra (10-12. v.)? Hogyan szemlélteti ez az „Átmenet” címszó alatti szabályokat a JEGYZETEK fejezetben?
3. Hogyan közvetítette Jézus az örök élet ajánlatát (13-14. v.)? Mit felelt az asszony (15. v.)? Miért nem mondta el neki Jézus, hogy lehet üdvözülni?
4. Hogyan készítette Jézus az asszonyt arra, hogy felismerje szükségét (16-18. v.)? Mit gondolsz, miért válaszolt úgy az asszony, ahogy azt olvassuk (19-20. v.)? Mennyiben talált telibe nála az, amit Jézus mondott (21-24. v.)?



5. Az IGAZSÁGOS AJÁNLAT címszó alatti vázlat mely aspektusával foglalkozott Jézus (25-26. v.)? Hogyan határozzuk meg azt, hogy mennyit mondunk el valakinek az IGAZSÁGOS AJÁNLAT-ból?
  
6. Az evangélium kifejtésének „ELFOGADOTT AJÁNLAT” c. alpontja elsősorban az akarati cselekvéssel foglalkozik. Jézus miért hagyta ki ezt a lépést (27-30. v.)? Mely esetekben ne ragadjunk le ennél a kérdésnél? Hogyan hangsúlyozta ki Jézus ezt a területet a gazdag ifjú esetében (Mt 19,16-22)?
  
7. Jézus nem hangsúlyozta az örök ítéletet („ELUTASÍTOTT AJÁNLAT”) az asszonnyal való beszélgetésekor. Milyen embereknél fektetett erre különös hangsúlyt (Mt 11,20-24)?
  
8. Milyen jeleit mutatta az asszony az igaz megtérésnek és üdvözülésnek (27-30. v., 39-42. v.)? Az üdvözítő hit milyen jeleit kereshetjük?
  
9. Vázold, hogy az alábbi helyzetekben hogyan építenél ki kommunikációs hidat, és milyen lenne az átmenet a szellemi dolgokra, hogy bemutasd az evangéliumot?

Egy benzinkútnál tanácsot kapsz az alkalmazottól.

Munkahelyeden egyik munkatársad pontatlan megjegyzést tesz a vallásra.

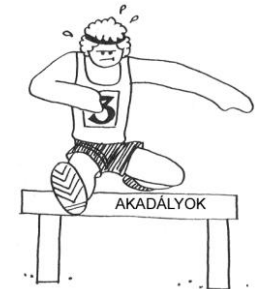
Néhány házzal odébb lakó szomszédaidnak mindössze a nevüket tudod.

Egy rokonoddal vacsorázol.

10. Említs aktuális helyzeteket a saját életedből, melyek alkalmak lehetnek részedről a bizonyágtételre. Ötlet: gondolj a napirendedre, családtagjaidra, szomszédaidra, mindennapi személyes kapcsolataidra stb.

Az egyes helyzetekben milyen konkrét módon keresed a hídépítés lehetőségét, és hogyan közlöd az evangéliumot?

## A keresztyén hit tanulmányozása 4. JEGYZETEK



### AZ EVANGÉLIUM AKADÁLYAINAK LEGYŐZÉSE

### 11. LECKE

Azt gondolnánk, hogy az Isten által ingyen, ajándékként felajánlott békesség, bűnbocsánat, bővülködő és örök élet után kapva kapnak az emberek. De nem így van. Miért? Mert „A nem szellemi ember pedig nem fogadja el az Isten Szellemének dolgait, mert ezeket bolondságnak tekinti, sőt megismerni sem képes” (1Kor 2,14). Az emberek inkább szeretik a sötétséget, mint a világságot, mert a cselekedeteik gonoszak (Jn 3,19). Nem kedvükre való megtartani Istent az ismeretükben (Róm 1,28). Sokan nem szeretik hallani az igazságot, és elutasítják Isten Igéjét (Jn 8,47). Némelyeket jobban érdekel az emberek tisztelete, mint az Isten tisztelete (Jn 5,44). Sokan be vannak csapva, és olyan úton járnak, amely helyesnek látszik, de a halálba vezet (Péld 14,12). Olyanok is vannak, akiket kitartó elutasításuk miatt szellemileg meg is vakított Isten (Jn 12,40; Róm 11,8.25).

Mivel létezik az említettekhez hasonló ellenállás az evangéliummal szemben, fel kell készülnünk arra, hogy mindenféle akadályba fogunk ütközni Jézus Krisztusról való tanúskodásunk során. Ezért tanácsolja nekünk az ige, hogy: „fenyegetésüktől pedig ne ijedjete meg, se meg ne rettenjete. Ellenben az Urat, a Krisztust tartásotok szívetekben, és legyetek készen mindenkor számot adni mindenkinek, aki számon kéri tőletek a bennetek élő reménységet” (1Pt 3,14-15). Ez a védelem lehetséges, mert – más vallásoktól eltérően – a keresztyén hit birtokolja az abszolút igazság előnyét minden szempontból. Ez egy történelmi tényeken alapuló értelmes hit, mely mögött Isten hatalma és a feltámadt Megváltó vonzása áll.

Nem szabad elfelejtenünk, hogy a hívőknek nagy felelőssége és fontos szerepe van Isten lélekmentő stratégiájában. Isten szempontjából az ember Isten akaratából jön Krisztushoz (Jn 1,13) a Szent Szellem által választott

időben és módon (Jn 3,8). A bűnös szempontjából az a kérdés, hogy akarja-e Isten akaratát cselekedni vagy sem (Jn 7,17). A mi részünkről, mint tanúk, hatékonyan kell bemutatnunk az üdvösség útját, és szembe kell szállnunk az akadályokkal a Szent Szellem ereje által. Ezért nem elég csak azt tudni, hogy *mit* hiszünk mi keresztyének. Arra is képesnek és késznek kell lennünk, hogy megvédjük, *miért* hiszünk.

### **A kifogást emelők típusai**

Kifogást kereső az az ember, aki olyan kérdést vet fel, mely akadályozza, hogy elhiggye az evangéliumot, és elfogadja Krisztus kijelentéseit magára nézve. A szellemi beszélgetés során ellenállása különféle módokon nyilvánulhat meg. Pl. olyan véleményekkel hozakodik elő vallási témákban, mint pl. a teremtés, a menny és pokol, melyek nyíltan ellentmondanak a Biblia tanításának. Informálódhat a Bibliáról. Akadékoskodhat, hogy időt nyerjen a gondolkodásra. Minden kifogás, amellyel előáll, magában hordozza egy szellemi gondolatcsere lehetőségét. Az ellenállók két típusa különíthető el:

1. **ŐSZINTE.** Az istenkereső személynek felmerülhet kérdése, melynek megválaszolása további gondolatokat indíthat el. Az ilyen ember őszintén nyitott a válaszra. Meg kell tehát győznünk őt.
2. **SZÍNLEL.** Az ilyen ellenálló személynél a kapott válasz nem igazán okoz változást. Az ellenállás leple alatt a változással szembeni hajthatatlanság lapulhat. A külső látszat lehet vitatkozás, gúnyolódás vagy támadás. Minden válasz újabb kérdést indukál. Az igazi probléma nem a kérdések, hanem a kérdező magatartása. Az efféle problémát fel kell, hogy ismerjük, és ne az ellenállást akarjuk megtörni, hanem az illető magatartására világítsunk rá. Jézus nem felelt minden kérdésre, amit Neki szegeztek. Nekünk sem kell.

### **A kifogások típusai**

A könnyebbség kedvéért a kifogásokat csoportokba soroljuk.

1. **A GYAKORLATI KÉRDÉSEK** alapján véve azt tudakolják, hogy: *Működik-e a keresztyénség?” Kérdés:* Hogy lehet az, hogy vannak, akik keresztyének vallják magukat, de az életvitelükön egyáltalán nem látszik, hogy Krisztus megváltoztatta volna őket? *Válasz:* Igaz, hogy sokan nevezik magukat keresztyéneknek, akiknek az élete nem igazolja ezt. De egy ál-keresztyén miért vonja kétségbe, hogy igaz keresztyének is

- léteznek? Jézus vajon nem ítélte el a képmutatókat (Mt 6,2.5.16; 24,51)? Erkölcsös dolog-e saját nemtörődömségünket más helytelen viselkedésére hivatkozva mentegezni?
2. ERKÖLCSI KIFOGÁSOK Isten igazságát vagy igazságosságát kérdőjelezi meg. *Kérdés:* Mi lesz a pogányokkal, akik soha nem hallottak Jézusról? *Válasz:* Az egész föld Bírāja helyesen fog eljárni (1Móz 18,25). A pogányok számára két dolog tanúskodik: a teremtett világ (Róm 1,19-20) és a lelkiismeret (Róm 2,14-15). A Biblia azt mondja, hogy a pogányok e két tanúra alapozva az Istennek adott válaszuk alapján lesznek megítélve. *Kérdés:* Miért szenved annyi ártatlan ember? *Válasz:* Isten olyan világegyetemet teremtett, ahol ismeretlen volt a szenvedés (1Móz 1,31). Az embernek pedig szabad akaratot adott, hogy akár engedetlen is legyen Iránta. Ez a döntési jog utat nyitott a bűn, a szenvedés és a halál előtt (Róm 5,12). Tehát minden szenvedés a világban – az ártatlanoké is – az ember Isten iránti engedetlenségének a következménye.
  3. ÉRTELMI KIFOGÁSOK elméleti vagy spekulációs kérdéseken alapulnak. *Kérdés:* Honnan tudjuk, hogy Isten létezik? *Válasz:* A Biblia nem próbálja meg bizonyítani Isten létezését, hanem csak azt mondja, hogy a bolond tagadja ezt (Zsolt 14,1; 53,1). A teremtett világ tanúskodik a Teremtőről (Zsolt 19,1-4). Az univerzum rendje, törvényei és ugyanakkor bonyolultsága sokkal inkább egy teremtő munkára, mintsem a vak véletlenre utal. Egy karóra utal-e annak készítőjére? Van-e okozat ok nélkül? *Kérdés:* A Biblia tele van tévedésekkel, nem? *Válasz:* „Nos, emlits egyet-kettőt, mely igazán zavar téged”. A legtöbb kifogást emelő nem tud említeni ilyet. Egyszer sem olvasták végig a Bibliát, vagy a keresztyén hitet védelmező jó könyvet. A csoda az, hogy az évszázadok során tett felfedezések megerősítették a Szentírás igazságát. Nelson Glueck, az egyik legkiválóbb kutató azt mondta pl., hogy: „Egyetlen régészeti lelet sem cáfolta a Bibliát akár csak egyetlen utalását is”.
  4. Az ÉRZELMI KIFOGÁSOK nevezhetők „irracionális” kifogásoknak. *Kifogás:* A vallást gyermekkoromban rámerőltették. *Válasz(visszakérdés):* A gyermekkori élményed talán érvényteleníti Krisztus igényét az életedre? *Kifogás:* A világon oly sok vallás tartja igaznak magát. Hogyan állapíthatja meg valaki, hogy melyik a helyes? *Válasz:* Próbáltad-e már őszintén az igazságot keresni? Imádkozol-e Isten vezetését keresve? Figyelmesen olvasod-e a Szentírást? *Kifogás:* A vallás gyermekkori nevelés vagy az ismeretlentől való félelem eredménye. *Válasz:* Van olyan hit, amely gyermekorból ered. Ez hasznos lehet, ha az „ültetés” jó volt. De sokan mennek Krisztushoz felnőtt fejjel olyanok, akik örök

kérdésekről gondolkodnak. Azonkívül nem csak a félelem viszi Krisztushoz az embereket. Máskülönbén elítéled-e azokat, akik egészségügyi problémáktól való félelmükben keresnek fel orvost? Szellemi problémák miatt miért ne keresnének fel Istent? *Kifogás:* Én becsületesen élek, tehát méltó vagyok a mennyországra. *Válasz:* Isten tökéletes igazságossága kizárja azokat, akik tökéletlenek! Csak az Ő igazságossága, melyet a Krisztusban való hit által (Róm 3,22; 4,5) s nem a jó cselekedeteink által ad (Ef 2,8-9; Tit 3,5), tehet alkalmassá valakit a mennyre.

5. **VALLÁSI KIFOGÁSOK.** A hagyományos bibliai keresztyénségen kívül eső csoportok sajátos nézetet vallanak Krisztus istenségéről és az üdvösség útjáról. *Kérdés:* Nincs más út Istenhez Krisztuson kívül? *Válasz:* Jézus szerint nincs. (Jn 14,6). Hazudott volna? Az élete támasztotta alá, hogy Ő az igazság embere. Beteljesítette a prófétai szót. Vizsgáljuk meg állításait az emberek sok esküdözése ellenében. Nem lehet mindegyik igaz. A gravitáció törvényét nem változtathatjuk meg szavazással vagy megállapodással – ugyanígy az Istenhez vezető utat sem. *Kérdés:* Hogy lehet az üdvösség olyan egyszerű, mint ahogy mondod? *Válasz:* Az üdvösség örömhíre elég egyszerű kell legyen ahhoz, hogy egy gyermek vagy akár tanulatlan személy is megértse, különben bizonyos csoportokat előnyben részesítene.

### **Hogyan kezeljük az evangéliummal szembeni magatartást?**

Az emberek közelről figyelnek téged, amikor kifogást emelnek. Meglepődsz-e vagy ingerült leszel? Zavarba jössz, mert nem tudod, hogyan reagálj? Védekezel vagy egyszerűen elengeded a füled mellett? Ha nyugalmat árasztasz, és értelmesen válaszolsz, bármilyen akadályt le tudsz győzni, és hallgatót nyersz az evangélium számára.

Tedd fel önmagadnak az alábbi kérdéseket, mielőtt felelnél bármilyen ellenvetésre:

1. **ÉRTEM-E?** Tisztázd a kifogást. Ismételd meg előttük saját szavaikkal: „Jól értem, azt mondod, hogy...?” Ez jelzi, hogy komolyan veszed, és értelmesen állsz a dologhoz.
2. **TUDOM-E, MIT VÁLASZOLJAK?** Szükség esetén ismerd el, hogy nem tudod. Ajánld fel, hogy utánanézel, és közlöd velük, mire jutottál. Ne blöffölj!
3. **MIÉRT MERÜLT FEL EZ AZ ELLENÉRV?** Őszintén válaszra vár ez a kérdés? Kérdezz vissza, pl.: „Ha megmondom a választ, az jelentene-e valamilyen változást az életedben?” Bizonyos kérdések vagy kifejezések

mögött az a szándék húzódnak, hogy eltérítsen szellemi témákról, melyekkel a kérdező vagy kifogást emelő személy nem hajlandó szembesülni. Fel kell ismerned, hogy őszinte kérdéssel vagy színlelt kifogással van-e dolgod. Csak őszinte felvetésre válaszolj, és fogd rövidre. A színlelt kifogásokat halaszd későbbre. Irányítsd a beszélgetést az evangélium bemutatására. Példa erre a Jn 4,18-22. Az Úr szembesítette az asszonyt a bűnével. Ő megpróbálta kikerülni ezt egy vitatott vallási kérdéssel, hogy ti. Jeruzsálemben vagy Samária hegyén kell-e imádni Istent, ahol az ő népe imádkozott. Az Úr röviden válaszolt, és nem engedte, hogy mellékvágányra térítsék. Visszatért ahhoz a témához, hogy az asszonynak megtérésre van szüksége.

4. MÍLYEN IGEHELYEKET HASZNÁLHATOK A VÁLASZOMBAN? Az Úr Jézus folyton Isten Igéjéből idézett, és abból vett utalásokat alkalmazott, amikor a Hozzá jövővel foglalkozott. Az ige, a „Szellem kardja” hatalmas erő. Még a Sátán sem tudja legyőzni ezt a fegyvert (Mt 4,1-11). Ne felejtsd, hogy „hadakozásunk fegyverei ... erők Isten kezében erődítmények lerombolására. Ezekkel rombolunk le minden okoskodást és minden magaslatot, amelyet az Isten ismeretével szemben emeltek, és foglyul ejtünk minden gondolatot a Krisztus iránti engedelmisségre” (2Kor 10,4-5). Használd ezt a hatékony támadófegyvert!
5. IMÁDKOZOM-E, KERESSEM-E ISTEN SEGÍTSÉGÉT? Amikor István, az első mártír válaszolt azoknak, akik ellene szegültek, megmutatta, hogy Istennel kapcsolatban élő személy volt. „...de nem tudtak szembeszállni azzal a bölcsességgel és lélekkel, amellyel beszélt” (Csel 6,10). Amikor szavaink Istentől származnak a Szellem erejében, senki sem lehet sikeres, aki ellenáll azoknak. Isten gondolata magasabban szárnyal minden más gondolatnál. Ezért imádkozz, elmélkedj és keresd az Ő szavát.
6. TÜRELMES VAGYOK-E MÁSOKKAL? Az elme, melyet megvakít a Sátán, és összezavar a világ, nem érthet meg egyhamar szellemi dolgokat (1Kor 2,14). Légy másokhoz kedves, szelíd és türelmes, miközben bátran képviseled az Úr ügyét. Feladatod nem könnyű, ha a másik félre van vezetve hamis vallás vagy a keresztyénség kultikus formája által. Ilyen esetekben több információra és nagyobb kintásra lehet szükséged.

### **Befejezés**

„Küzdjete a hitért, mely egyszer s mindenkorra a szentekre bízott” (Júd 3). Jó, ha felkészülsz az ellenérvek biztos kezelésére. Tanulj meg helyesen bánni Isten Igéjével ezek megválaszolásakor (2Tim 2,15). Olvass jó könyveket, amelyek értelmes módon érvelnek a keresztyén hit mellett. Jegyezd le egy

füzetbe a felmerülő kifogásokat a válaszokkal együtt. Egy evangéliumi szerző szabályként fogalmazta meg, hogy ugyanazzal a kérdéssel kétszer ne szorítsanak sarokba. Ajánlatát te is fogadd el a gyakorlatodban. Az alapos felkészülés erősítheti az önbizalmadat, és felvértezhet a hit pajzsával és a Szellem kardjával ebben az elutasító világban.

Célunk eltávolítani minden akadályt mások elméjéből, mely akadályozná Krisztushoz, mint Úrhoz és Megváltóhoz jövetelüket. Érdemes megfontolni ezt a megbízatást. Fel vagy-e készülve?



## A keresztyén hit tanulmányozása 4. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ



### AZ EVANGÉLIUM AKADÁLYAINAK LEGYŐZÉSE

### 11. LECKE

A keresztyének sok kifogással találkoznak az evangélium hirdetése során. A válaszadásban a Biblia a legfőbb forrásunk. Olvasd el a következő kérdéseket/állításokat a bibliai hivatkozásokkal együtt. A megjelölt igeversék, valamint más igeversék segítségét felhasználva felelj az egyes kifogásokra saját szavaiddal. Jelezd kérdéssel vagy kijelentéssel, hogyan irányítanád az evangélium bemutatását célzó beszélgetést.

1. „Az egyházban túl sok a képmutató ember.” (Mt 6,2; 24,51; Róm 14,12)
2. „Mi lesz azokkal, akik soha nem hallották az evangéliumot?” (Róm 1,19-20; 2,14-15)
3. „Több úton el lehet jutni Istenhez.” (Péld 14,12; Jn 14,6; Csel 4,12)
4. „A Bibliában sok a hiba, és sokat változott. Én nem hiszem el.” (Jn 17,17; 2Tim 3,16; 2Pt 1,21)

5. „Én nem vagyok annyira bűnös. Több a jó bennem, mint a rossz.” (Ézs 64,6; Róm 3,10.23; Jak 2,10)
  
6. „Egy jó Isten miért engedi meg a szenvedést a világban?” (Róm 5,12; 1Pt 5,10; Jób 1,5-22)
  
7. „Várom még. Most élvezni akarom az életet.” (Péld 27,1; Ézs 55,6; Lk 12,19-20)
  
8. „Lehet, hogy bizonyos dolgokat fel kellene adnom.” (Zsolt 37,1-5; Mt 6,33; Mk 8,36-37)
  
9. „Megpróbálok először néhány dolgot rendbe tenni az életemben.” (Lk 5,32; Tit 3,3-5)
  
10. „Isten annyira szeret, hogy nem ítél el senkit. Nem hiszek a pokolban.” (Mt 7,13-14; 25,41; Jn 3,18-20.36; Jel 20,11-15)

#### **Fakultatív feladat**

Nézd végig valamelyik evangéliumot, és tanulmányozd, hogy Jézus milyen módon kezelte a kifogásokat. Mikor válaszolt azokra? Mikor hagyta figyelmen kívül? Készülj fel, hogy a tanulmányozás során szerzett megfigyelésedet megoszd a csoporttal.

## A keresztyén hit tanulmányozása 4. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ



### MÁS EVANGÉLIUM, MÁS JÉZUS

### 12. LECKE

„De egyesek megzavartak titeket, és el akarják fordítani Krisztus evangéliumát. Viszont ha még mi magunk, vagy egy mennyből való angyal hirdetne is nektek evangéliumot azon kívül, amit mi hirdettünk, átkozott legyen!” (Gal 1,7-8). A Galatákhöz írt levél óva int az isteni üzenet emberi megváltoztatásától. Más helyen Pál apostol beszél azokról, akik jönnek, és „más Jézust” hirdetnek, „nem akit mi hirdettünk”, vagy „más evangéliumot, nem amelyet elfogadtatok” (2Kor 11,4). Mindenkinek, aki a mennybe készül, meg kell fontolnia ezt a figyelmeztetést.

Megtévesztő tanítás származhat azoktól, akik „álapostolok, csalo munkások, akik Krisztus apostolainak adják ki magukat” vagy „világosság angyalainak” (2Kor 11,13-15). Közülük némelyek maguk is tévelyegnek, és megtévesztenek másokat (2Tim 3,13). Az Úr Jézus arra intett, hogy őrizkedjünk a hamis prófétáktól, „akik juhok ruhájában” jönnek hozzánk (Mt 7,15). A vallási tanítókat vagy rendszereket annak alapján kell megítélnünk, hogy mit hisznek két alapvető dolgról: az üdvösség útjáról és Jézus Krisztus Személyéről.

### A keresztyén hit szervezetei

Eredetileg a keresztyénség egységes volt. Aztán a szervezeti megjelenés erősödni kezdett, a szellemiség pedig hanyatlott. A központi felügyeletet püspökségek és pátriárkák alá rendelték olyan székhelyekkel, mint Róma és Konstantinápoly. Egyház és állam összefonódott, és a keresztyénség „hivatalos vallás” lett. A Római Birodalom keleti és nyugati ágra szakadt, s ennek megfelelően az egyház is kettéoszlott. A modern ortodox felekezetek (görög, orosz, szír és szerb) a keleti ágból származnak. A római katolikus

egyház a nyugati ágból ered. Az evangélium üzenetét mindkét ágba elfedik a szertartások és a papság. A XVI. században a Reformáció mozgalma sok hívet leszakított a római katolikus egyháztól, akik úgy vélték, hogy az korrupttá vált, és nem biblikus. Ebből a mozgalomból alakultak a ma ismert különféle protestáns csoportosulások. Ezek egyre növekedtek, és sok felekezetre oszlottak. Az elmúlt száz évben a legnagyobb hatása e csoportok közül a liberalizmusnak volt. Vezetői újrafogalmazták a Biblia szó szerinti ihletettségét és tekintélyét. Sok esetben tagadják Krisztus istenségét és a kizárólag Jézus kiontott vére által szerzett személyes üdvösséget. Társadalmi és politikai cselekvés uralja gondolkodásukat. Igaz hívők milliói hagyták el a liberális egyházi rendszereket, mert ezek vezetősége és alkalmai eltávolodtak a hittől. Ez a hitehagyás meg van jövendőelve az utolsó időkre (1Tim 4,1; 2Tim 3,1-9; Mt 24,11). Megjelenése elősegítette független biblikus gyülekezetek kialakulását.

### **Szekták a keresztyén egyházban**

A „szekta” kifejezés az elmúlt ötven év során (Magyarországon több mint egy évszázada) jött használatba se nem protestáns, se nem katolikus eretnek csoportok leírására. A szekták általában elismerik Isten és a Biblia tekintélyét, de elferdítik az evangélium üzenetét és Isten dogmáját. Két jellegzetes példa az Őrtorony Társaság – mely magát Jehova Tanúinak nevezi – és az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza, a Mormonok. Ezeket a csoportokat világszerte milliók követik. A szekták megtagadnak mindenféle együttműködést saját szervezetükön kívül álló csoportokkal. Az embereket magukhoz hívogatják inkább, hogynem Krisztushoz a hitetleneket a Neki való személyes elkötelezettségre. Agresszívok, gombamód szaporodnak és szellemileg veszélyesek. Az igazság ügyesen keveredik a hamissággal. Amelyik embernek nem elég megalapozottak a bibliai ismeretei, az könnyű célpont számukra. Ők a bibliaversek komplikált rendszerét dolgozták ki, és félrevezető módon csúrik-csavarják. Dávid Breese beazonosította a szekták főbb ismertetőjegyeit.<sup>1</sup> Nem minden csoport rendelkezik valamennyi jellemzővel.

1. BIBLIÁN KÍVÜLI ÍRÁSOK. Istentől való különös kijelentésről beszélnek. Ebbe beleférnek olyan írások, amelyeket ellentmondást nem tűrő módon értelmeznek, vagy a Biblia helyett használnak.
2. ÜDVÖSSÉG CSELEKEDÉTEKBŐL. A szekták hozzátesznek az evangélium hitéhez, mely Isten útja az üdvösségre. A keresztség, a

---

<sup>1</sup> David Breese, *Ismerd meg a szekták jellemzőit /Know the Marks of Cults/* (Victor) 1975

- szertartások, a jó cselekedetek és a szervezethez való hűség tipikus kiegészítések, melyek – tanításuk szerint – szükségesek az üdvösség megszerzéséhez.
3. BIZONYTALAN ÜDVÖSSÉG. Az embereket folytonosan különféle tevékenységekbe vonják be, melyekről azt tartják, hogy szükségesek az üdvösség megőrzéséhez.
  4. HAMIS VEZETŐK. Gyakran a vezető válik a mozgalom központi személyévé, nem az Úr Jézus. E vezetők írásai a Bibliával egyenértékűvé válnak. Azt állítják, hogy ők jobban értik Isten igazságát, mint a többi halandó.
  5. ZÚRZAVAR ALAPKÉRDÉSEKBEN. Aki ismeri a Szentírást, annak számára kultikus alapelveik összessége nem más, mint teljes zűrzavar. Egyetlen dolog biztos: tanításuk nem felel meg a Biblia teljességének.
  6. KÜLÖNÖS FELFEDEZÉSEK. A vezetők úgy tesznek, mintha különös betekintést kaptak volna az igazságba, mely soha azelőtt nem volt hozzáférhető. E betekintés révén lehet valóban megérteni a Bibliát – mondják.
  7. MÁSIK JÉZUS. A hamis tanítónak Jézus kevesebb, mint Isten: vagy félisten; vagy isten, aki csak ember vagy angyal volt; vagy spiritiszta médium; vagy egy nagy próféta a sok közül, vagy egy eszményi ember. Mindennek elfogadják, csak testben megjelent Istennek nem.
  8. TORZ HANGSÚLY. Gyakran egyetlen gondolatot kiragadnak, és azt hangsúlyozzák az Úr teljes tanácsának palettája helyett. Az is nyilvánvaló, hogy sem Jézus Krisztus, sem az evangélium nincs a középpontban.
  9. SZERVEZETI IRÁNYÍTÁS. A legerősebb szekták erőteljes befolyást gyakorolnak tagjaikra. Ez magában foglalja személyes életük felügyeletét, ellenőrzik az olvasmányaikat, sőt még azt is, hogy hol élnek. Ez az irányítás egy központi ellenőrző bázisról történik.
  10. PÉNZGYŰJTÉS. A szekták vezetői vagy szervezetei gyakran meggazdagodnak híveik rovására azáltal, hogy irodalmat vagy egyéb anyagot árúsítanak velük. Hatalmas mennyiségű pénzt gyűjtenek, mely visszafolyik a központba.
  11. ELLENTÉTEK ÖSSZEMOSÁSA. Az új szekták elvétele hoznak létre bármi újat is. Régi rendszerek elemeit kombinálják új módokon népszerűsítéssel hajhászva. Ezek az ötvözések olyan gondolatokat tartalmaznak, melyek teljes ellentmondásban vannak a Biblia igazságával.

### **A keresztyén hit magjának védelme**

Nem lehet és nem is szükséges egy hamis rendszert minden részletében tagadni. Viszont szükséges fellépni az üdvösség biblikus tanításától való

lényegi elhajlás ellen. Ez a lényeg három címszó alatt foglalható össze, melyeket össze kell vetni bármely csoport tanításával. Ha valaki nem érti és hiszi helyesen ezeket a központi igazságokat, akkor az a veszély fenyegeti őt, hogy örökre elveszti a lelkét.

1. AZ ÜDVÖZÍTŐ ÜZENET. Az evangélium vagy jó hír meghatározása az 1Kor 15,1-4-ben található. Az evangélium magva a kereszt és Az, Aki azon meghalt értünk (1Kor 1,17-18). Az emberek üdvösségre jutnak és elpecsételtetnek a Szellem által, amikor elhiszik ezt az üzenetet (Ef 1,13). Bármilyen – a mennyország elnyerésére irányuló cselekedetekre vagy szertartásokra épülő – kiegészítés átok alá esik (Gal 3,10-14). Nem szerezhethük meg az üdvösséget cselekedetekkel (Ef 2,8-9). Isten előtt nincs más evangélium.
2. AZ ÜDVÖZÍTŐ SZEMÉLY. Egyedül Jézus Krisztus az üdvösség útja (Jn 14,6). Aki bírja Őt, annak van üdvössége (1Jn 5,12). Csak az, aki elfogadta Őt Urának és Megváltójának, van felhatalmazva arra, hogy Isten gyermeke legyen. Az evangélium üzenetének központi alakja Krisztus, és egyedül az Ő vére tisztít meg a bűntől (1Jn 1,7). Ő a Fiúisten, az Isten Igéje (1Jn 1,14), és közvetlenül Istennek nevezetik (Jn 20,28; Róm 9,5; 1Jn 5,20; Zsid 1,8). Ő az Első és az Utolsó (Jel 1,8.17; 22,12-13; Ézs 44,6). Ő birtokolja az „Én vagyok” isteni címet (Jn 8,24.58). Ha ezt nem fogadjuk el, meghalunk a bűneinkben – mondja Jézus. Csak és kizárólag Általa üdvözülhetünk (Csel 4,12; 1Jn 5,12). Azok, akik tagadják a Mestert, hamis próféták (2Pt 2,1).
3. AZ ÜDVÖZÍTŐ ISTEN. A Biblia Istene egyetlen Isten (5Móz 6,4; Ézs 45,5; 1Tim 2,5). Nincs más isten (Ézs 44,6.8). Ő a többes számú Lény, mint az ŐSZ-i „Elohim” név is mutatja, mely az „El” többes számú alakja, és több mint 2600-szor fordul elő. Három megkülönböztethető személyben létezik, melyek az Atya, a Fiú és a Szent Szellem (Mt 28,19; 2Kor 13,14). Mindegyiket Istennek nevezi a Biblia, de csak egyetlen Isten van. Ez az Isten egy szellemi személy (Jn 4,24), noha megjelenhet látható formában is, mint pl. a Názáreti Jézus alakjában. Ezek a személyes megkülönböztetések kölcsönhatásban lehetnek és vannak is egymással, mint ahogy ezt gyakran látjuk az ŐSZ-ben (Mt 3,16-17). Máskor meg azonosnak vannak bemutatva (Jn 14,8-9). Az egyedüli Istenben ezek a megkülönböztetett személyek lényegükben egyenértékűek, örökkévalók és változatlanok.

### **A megtévesztettek üdvösségre vezetése**

Lelkek százezrei szabadultak meg hamis vallási rendszerekből, és lettek Isten gyermekeivé. De nem könnyű meggyőzni valakit, hogy szakítson egy őt erősen fogva tartó szervezettel. Ehhez Isten Szellemének belső segítsége és imádság szükséges, hogy az Úr nyissa meg a szellemi vakok szemét. Kívánatos a szekta rendszere hibáinak az ismerete. Nagy figyelmet, tapintatot és türelmet igényel a velük való személyes foglalkozás.

Néhány alapelv, melyet alkalmazni kell egy hamis rendszer által foglyul ejtett személlyel való törődés során:

1. LÉGY KEDVES ÉS MEGNYERŐ. Ne támadj, ne légy nyers.
2. ÉPÍTS KI KOMMUNIKÁCIÓS HIDAT. Kezdeményezz kötetlen beszélgetést általános témákról. Érdeklődj a személye iránt.
3. ABBÓL A HELYZETBŐL INDULJ KI, hogy ti mindketten az igazságot keressétek Isten megismerése területén. Próbáld kerülni annak az érvelésnek a látszatát, hogy „az én vallásom kontra a te vallásod”.
4. HALLGASD FIGYELMESEN őt, és próbáld közös talajt keresni, mint pl. azt, hogy a Biblia Isten Igéje.
5. KÉRDEZZ GONDOLKODÁSRA KÉSZTETŐ, LÉNYEGRE TÖRŐ KÉRDÉSEKET, ahelyett, hogy elsöprő kijelentéseket tennél. A kérdezés Jézus módszere volt. Szánj időt az illető hitének alapos tanulmányozására, és tervezd meg kérdéseidet a beazonosított alapelvi tévedések leírásával.
6. CÉLOD A MEGGYŐZÉS, nem a vitatkozás. A gondolkodás megváltozását akarod elérni, nem csak azt mondani valakinek, hogy nincs igaza. Ne zúdítsd rá tévedései teljes listáját egyetlen levegővétellel. Ez több, mint amit el tud valaki hordozni. Egyszerre keveset – ez a tanítás útja.
7. HAMIS VEZETŐKRE IRÁNYULÓ SZEMÉLYES TÁMADÁS általában hatástalan, sőt kerülendő. Maradj a fő kérdéseknél. Hogyan bizonyosodhatsz meg az örök életed felől? Kicsoda Jézus Krisztus?
8. AZON SZÜKSÉGEK KÖRÉN BELÜL MARADJ, MELYEKET EGY HAMIS RENDSZER NEM ELÉGÍT KI. Van-e jobb annál, mint bizonyosnak lenni az üdvösség és bűneink teljes bocsánata felől (1Jn 5,12)? Szeretne-e megszabadulni egy rendszertől, mely folyton pénzt, munkát és hűséget követel azért, hogy megszerezze és megőrizze az üdvösséget?
9. TANÚSÍTS MEGGYŐZŐDÉST – de ne gögöt – az üdvösség útjára, Isten Igéjére és az Úr Jézussal való kapcsolatra vonatkozólag. Ő nagy hatással volt hallgatóira, és beszéde tekintélyt sugallt (Mt 7,28-29). Úgy

beszélj, hogy mások érezzék: Isten szól általad (1Pt 4,11). Mondd el személyes bizonyágtételedet, hogyan változtatta meg Jézus a te életedet.

10.LÉGY TÜRELMES. Ne várd, hogy egyetlen alkalommal kimozdítsd egy hamis rendszer jól beásott követőjét. Teremtsd meg az alapját további beszélgetéseknek.

Ő mindenféle embernek prédikált, fajra, nemre való tekintet nélkül; pl. a lenézett samaritánusoknak vagy a megvetett pogányoknak is. Jézus, mielőtt felemeltetett a mennybe, megparancsolta követőinek, hogy menjenek „a föld végső határáig” (Csel 1,8). Az apostolok pünkösöd napján Jeruzsálemben kezdték szolgálatukat, ahol sok nép képviseltette magát (Csel 2,5). Majd folytatták a pogányok felé (Csel 8-12), Európába (Csel 16) és más területekre. A tizenkét tanítvány és sokan mások hirdették az evangéliumot szerte a világon. Az ÚSZ-i levelek tele vannak missziós kihívással és ajánlással (Róm 1,8; 15,16.19-21; 2Kor 5,19-20; 1Tesz 1,8). A misszió Isten szívügye a földön.

### **Befejezés**

Harcos, jól képzett rajongók, alapítók és ifjú lelkesedők milliókat sodortak téveszmékbe. Nyomdákban olvasmányok milliói kerültek ki, elősegítve ezen eszmék terjedését. A rádiót is nagymértékben igénybe veszik. A vallásos rendszerek elfogultan tevékenykednek a hagyományos egyházak ellenében. Óriási sikereket könyvelhetnek el e jelenlegi, instabil világban. Ők a világ vég-idejének jelei (1Tim 4,1). Az igaz hívőknek tájékozottaknak kell lenniük, és aktívan ellensúlyozni ezeket. E hamis vallások áldozatainak szükségük van arra, hogy megismerjék Krisztust, mint Urat és Megváltót.



## A keresztyén hit tanulmányozása 4. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ



### MÁS EVANGÉLIUM, MÁS JÉZUS

### 12. LECKE

1. Az alábbi igehelyek alapján hogyan ismerjük fel a hamis vallási rendszereket?

Gal 1,6-8

1Jn 4,1-3

2Jn 9

2. Sorold fel azok jellemzőit, akik hamis vallást tanítanak.

1Tim 4,1-3

2Pt 3,16b

2Tim 3,1-7

Júd 4

Tit 1,10-16

3. Miért kell evangelizálnunk a hamis vallási rendszerek csapdájába esetteket (Jn 3,16; 2Pt 3,9; Júd 3)?

Milyen elővigyázatossági intézkedéseket kell tenni a hamis vallások követőinek evangelizálásakor?

4. Milyen alapelveket kell fontolóra vennünk, amikor szembeszállunk a téveszmék hirdetőivel?

2Tim 2,23-25

Jak 1,19-20

Mi a célunk (2Tim 2,25-26)?

Hogyan tudsz felkészülni e cél elérésére (2Tim 2,15)? Légy konkrét!

5. A vallási hibák gyökere az Istenről való téves felfogás. Hány isten létezik (5Móz 4,39; 6,4; 1Tim 2,5)? Hogyan jelzi a Biblia az istenség „pluralitását az egységen belül” (1Móz 1,26-27; Mt 28,19)?

6. A Szentírás azt tanítja, hogy az Atya, a Fiú és a Szent Szellem egyenlőképpen Isten, és mindegyikük rendelkezik Isten tulajdonságaival és tetteivel. Írd be a felsorolt verseket a megfelelő Személyhez és tulajdonsághoz vagy tevékenységhez (1Móz 1,1; 17,1; Zsolt 104,30; 139,7; Ézs 40,28; Jer 23,24; Mt 28,18.20; Jn 1,1.3; 2,19.21; Csel 3,15; 5,3-4; Róm 8,11; 15,19; 1Kor 2,11; Kol 2,3; Zsid 9,14; 2Pt 1,17; 1Jn 3,20). Némelyik vers több helyre is beírható.

	ATYA	FIÚ	SZENT SZELLEM
Istennek neveztetik	_____	_____	_____
Mindeneket teremtett	_____	_____	_____
Feltámasztotta Jézust	_____	_____	_____
Mindenütt jelen lévő	_____	_____	_____
Mindentudó	_____	_____	_____
Mindenható	_____	_____	_____
Örök	_____	_____	_____

7. Az „Úr” szó az ÓSZ-ben – helyenként „Jahvé”-t írnak – magára Istenre vonatkozik. A következő Igék közül melyik utal Jahvéra és melyik Jézusra?

a) „az Első és az Utolsó”

(1) Ézs 44,6 \_\_\_\_\_ (2) Jel 1,17 \_\_\_\_\_

b) Királyok Királya és uraknak Ura”

(1) Jel 19,16 \_\_\_\_\_ (2) 5Móz 10,17 \_\_\_\_\_

c) Erős Isten

(1) Ézs 9,5 \_\_\_\_\_ (2) 5Móz 10,17 \_\_\_\_\_

d) „A népek Bírója”

(1) Jóel 3,12 \_\_\_\_\_ (2) Jn 5,22 \_\_\_\_\_

e) „Üdvözítő”

(1) Jn 4,42 \_\_\_\_\_ (2) Ézs 45,21-22 \_\_\_\_\_

f) „VAGYOK”

(1) 2Móz 3,14-15 \_\_\_\_\_ (2) Jn 8,24 \_\_\_\_\_

A fenti versekből magyarázd meg Jézus kapcsolatát Jahve Istennel.

Miért fontos elhinni, tudni azt, hogy Jézus teljes mértékben Isten (Jn 8,24; Róm 10,9-10)?

8. A hamis vallásoknak téves a látása az emberről és az üdvösség útjáról. Milyen minden ember állapota (Róm 3,10-12.23)?

Az 1Kor 15,1-4 szerint mi az evangélium?

Miért fontos, hogy elhiggyük az evangéliumot (1Kor 15,2; 2Tesz 1,8; Zsid 9,27; Jel 20,11-15)?

9. Milyen alapon igazul meg az ember Isten előtt (Róm 3,24.28; 4,25; 5,1.9)?

Sorold fel, szerinted milyen módon próbálja tagadni vagy eltorzítani a hamis vallási rendszer ezeket.

10. Válassz ki egyet a Függelék A, B vagy C fejezetében bemutatott hamis vallási rendszerek közül.

Tanulmányozd azt, majd írd 1-2 oldalas jelentést a következő kérdések alapján:

- a) Mi a rendszer legfőbb tekintélye?
- b) Miben mond ellent Isten Igéjének az üdvösség útjáról?
- c) Hogyan tér el Krisztus biblikus szemléletétől?
- d) Hogyan közelítenél meg valakit, aki e rendszer csapdájába esett? Mivel kezdenéd, hogy szembesítsd egy szellemi szükséggel, amit az ő rendszerük nem tud kielégíteni?

## A keresztyén hit tanulmányozása 4. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ



### VILÁGMISZIÓK



### 13. LECKE

„A szántó föld a világ” (Mt 13,38). Micsoda nagyszerű látás! Olyan látás, amely üzenetet hordoz „minden népnek és törzsnek, minden nyelvnek és nemzetnek” (Jel 14,6). Nincs korlátozva vagy leszűkítve az érintettek köre, hogy „úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta” (Jn 3,16). Jézus a világ Megváltója. Ő „a világ Világossága” (Jn 8,12). Nem azért jött el „a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ Általa” (Jn 3,17). A Biblia a világlátás könyve, a keresztyén hit pedig misszió sürgető üzenettel minden ember számára.

### Misszióba hívás

1. A MISSZIÓ MEGHATÁROZÁSA. A „misszió” szó a „küldeni” gyökérszóból ered. George W. Peters a *Biblical Theology of Missions (A missziók biblikus teológiája)* c. művében úgy határozza meg a „misszió”-t, hogy „felhatalmazott személyek elküldése az ÚSZ-i gyülekezet és annak közvetlen befolyása határain túlra, hogy hirdessék Jézus Krisztus evangéliumát az evangélium által érintetlen területeken, hogy megtérőket nyerjenek meg más hitvallásokból vagy hitelenségéből Jézus Krisztusnak, és alapítsanak működő, sokasodó helyi gyülekezeteket, amelyek a keresztyénség gyümölcseit termik abban a közösségben és országban.”<sup>2</sup> A misszió evangelizációval kezdődik. Majd folytatódik a tanítvánnyá tétellel, bővüléssel és gyülekezetplántálással az ÚSZ-i minta szerint. A biblikus missziós igyekezet nem egy bizonyos márkanévvel jelzett csoport számára követőket megnyerni törekvő felekezeti erőfeszítés, hanem

<sup>2</sup> Georg W. Peters, *A Biblical Theology of Missions* (Chicago Moody Press, 1972), p. 11.

valamennyi népre kiterjedő küldetés, hogy megismerjék és kövessék az egyedüli Istent és egyedüli Megváltót.

2. A MISSZIÓ SZÜKSÉGESSÉGE. A missziók munkája alapvető fontosságú, ugyanis természetes állapotában minden ember elveszett. „Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse, és megtartsa, ami elveszett” (Lk 19,10; Mt 18,11). A Lk 15 hármasként példázatában az eltévedt juh, az elgurult pénzérme és a tékozló fiú mind az emberiséget szimbolizálja, és Jézus elveszetteknek minősíti. Az elveszett emberek „halottak” vétkeik és bűneik miatt (Ef 2,1). „reménység nélkül és Isten nélkül” élnek a világban (Ef 2,12). Az egész világ bűnös Isten előtt (Róm 3,19), és kiáltó szüksége van az üdvösségre, mely egyedül Krisztusban nyerhető meg. „nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnénk” (Csel 4,12). Azt mondta Jézus: „ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen vesztek el” (Lk 13,3). Ez magában foglal egy örök büntetést (Mt 25,46), és örök haragot (Jn 3,36; Jel 6,17; 20,14-15). „aki pedig nem hisz, már ítélet alatt van” (Jn 3,18).  
A Megváltó nélkül élők büntetésének e rémisztő távlata vár a föld lakóinak elsöprő többségére. Több mint 700 millió muszlim él például az evangélium által jóformán érintetlen országokban. Újabb 700 milliót – zömében hindut – kellene elérni Indiában. Egy másik milliárd szétszórva a keleti országokban. Európa valaha a keresztyénség központja volt. Ma 300 milliót meghaladja azoknak a száma, akik missziós mezőnek tekintendők itt. Városok és falvak tízezrei vannak keresztyén bizonyágtévként nélkül. Dél- és Közép-Amerika 300 millió lélekkel vár az evangéliumra. A több mint 100 millió japán között alig akad bizonyágtévként. A 40 milliós Törökországhoz hasonló államokban talán egy keresztyén honpolgár jut minden millióra. Sok kis országgal lehetne kiegészíteni ezt a rövid listát. A népességrobbanás miatt a valaha élt emberek több mint fele él ma. Többségük soha nem hallotta az evangéliumot. Ez az égbekiáltó szükség a missziók legfőbb oka.
3. MISSZIÓI PARANCS. A Biblia kijelenti az egy igaz Isten páratlan Személyét és azt, hogy milyen módon közeledhetünk Hozzá. Ez az Isten minden ember Teremtője és Fenntartója (Kol 1,16-17). Ő minden népek uralkodója (Róm 13,1; Zsolt 103,19; Dán 4,17.25.32). Rendkívül aggasztja Őt az emberek problémája – a bűn (Róm 3,23). Egyedül Ő képes arra, hogy Szabadítójuk legyen (Ézs 43,11). Nincs más Szabadító, és nincs más Isten (Ézs 45,5.21; Júd 25). Így adta Jézus tanítványainak azt a parancsot, hogy hirdessék az evangéliumot minden embernek. Ezt gyakran úgy nevezik, hogy a „Nagy Parancs”. Ötször olvasunk róla az ÚSZ-ben (Mt 28,19; Mk 16,15; Lk 24,47; Jn 20,21-23; Csel 1,8). A Máté

evangéliumában így hangzik: „Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, bemerítve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemnek nevében” (28,19). A misszió Magával az örökkévaló Istennel kezdődik. Az összes misszionárius közül a legnagyobb a Fiú volt, Akit az Atya küldött. Ahogy az Atya küldte Őt, úgy küld Ő minket (Jn 17,18). Ez a missziói parancs minden hívőre vonatkozik.

### **Kifogások a misszió ellen**

A világi ember gyakran szembeszáll a missziói törekvésekkel különféle okok miatt. Íme, néhány példa téves elgondolása szemléltetésére.

1. ISTEN MINDEN VALLÁSBAN BENNE VAN. Ez a gondolat természetesen idegen a Bibliától. A pogányok (népek) általános állapota az, hogy „Isten nélkül” valók (Ef 2,12). Isten ítéletét mennydörögte a sokistenhit, a bálványimádás, a romlottság és a pogányok hamis istenei ellen. Jézus megjegyezte, hogy a vallási vezetők az Ő idejében bejárták „a tengert és a szárazföldet, hogy egyetlen pogányt zsidó hitre” térítsenek (Mt 23,15). Fáradságos munkájuk bizonyára nem azt jelentette, hogy szerintük ennek a dolognak nem volt jelentősége. Jézus azt mondta az asszonynak a kútnál, hogy nem tudja, mit imád, hiszen „az üdvösség a zsidók közül támad” (Jn 4,22). Pál azt mondta a sok istent imádóknak Athénban, a világ vallási fővárosában, hogy tudatlan imádók, mert nem ismerik az igaz Istent (Csel 17,23). Kijelentette, *hogy* Isten parancsa minden ember számára az, hogy megtérjen (Csel 17,30).
2. A POGÁNYOK BOLDOGOK. Azaz elégedettek saját vallási felfogásukkal, és nem szabad zavarnunk kultúrájukat a mi eszméinkkel. A „boldog pogány” mítosz. Milliók szenvednek a babona és a bálványok elnyomása alatt a legnyomorultabb körülmények között. India tömegei bizonyára nem boldogok szerencsétlen helyzetükben, sem a számos animista törzs vagy egyéb evangélium nélküli területek lakói. A legrosszabb körülmények azokban az országokban vannak, ahol az evangélium még nem vetette meg a lábát. Számos afrikai állam nacionalista vezetője őszintén bevallja: „Szükségünk van a misszionáriusokra”. Ézsaiás beszél azokról, akik sötétségben járnak, a halál árnyékának földjén laknak, börtönben ülnek vakon (Ézs 9,2; 42,7).
3. ISTEN JÓSÁGA ELEGENDŐ. Igaz, hogy Isten szerető és kedves, de ha ez megszüntetné a misszió szükségességét, miért adta Jézus azt a parancsot, hogy evangelizáljuk a világot? Ha szükségtelen eljuttatni az evangéliumot a pogányokhoz, akkor miért törődünk országunk pogány

- lakóival? Valójában miért is beszélt nekünk valaki az Úrról? Talán nem azért, mert nem léphetünk be Isten országába újjászületés nélkül (Jn 3,5)?
4. ISTEN VÉGÜL MINDENKIT ÜDVÖZÍT. Ez biztató lenne, ha igaz volna. Azonban ellentmond annak a képnek, amelyet Jézus festett, mikor az emberek többségét úgy mutatta be, mint akik a széles úton járnak, mely a veszedelembé visz (Mt 7,13). Ellentmond annak a figyelmeztetésének, hogy attól féljünk, aki mind a lelket, mind a testet el tudja pusztítani a pokolban (Mt 10,28). Ez nem magyarázza ki a figyelmeztetést a második halálról és a tűznek tavaról (Jel 20,14-15).

### **Missziói terv**

Természetesen Isten nem hagyta magát tanú nélkül a világ elhanyagolt területein. Missziói terve háromféle tanút tartalmaz:

1. A TEREMTETT VILÁG TANÚSKODÁSA. Isten megmutatta keze munkáját minden embernek (Róm 1,19-20). „Az egek hirdetik Isten dicsőségét, kezének munkájáról beszél a menny” (Zsolt 19,2-5). Még a legeldugottabb területen élő irástudatlan bennszülött is felismerheti, hogy a teremtés hatalmas terve mögött van egy Teremtő, Akinek felelősséggel tartozik.
2. A LELKIISMERET TANÚSKODÁSA. Minden ember szívébe be van írva az istenadta lelkiismeret, mely belső, erkölcsi irányítóként működik (Róm 2,14-15). Ez idővel tompul, és megbízhatatlan vezetővé válhat. Ezért veszélyes erőszakot tenni valaki lelkiismeretén.
3. EMBEREK TANÚSKODÁSA. Még ha az evangéliumot nem is hirdetik valamely területen, Isten tud beszélni a felé nyitott szívekhez. Elviheti az Őt kereső embert egy követe közelébe, akitől hallhat Róla (1Kir 10,1-9; Csel 10,22).  
Elviheti követét egy elszigetelt helyre is, hogy szóljon ahhoz az emberhez (Csel 8,26-39). Ma segít az irodalom, a rádió és a levelező tanfolyamok. De tudatában vagyunk annak, hogy milyen keveset lehet elérni ezekkel az eszközökkel. Semmi sem olyan hatásos, mint az evangélium személyes közlése, a személyes utógondozó kapcsolatok, és egészséges gyülekezetek törődése a megtértekkel. A hívőknek személyesen kell jelen lenniük.

### **Válasz a misszióra**

1. AZ ÓSZ-I IDŐKBEN. Az Úr bizonyára Ézsaiásra gondolt, amikor megkérdezte: „Kit küldjek el, ki megy el követségünkben?” Ézsaiás felelt: „Itt vagyok, engem küldj!” (Ézs 6,8). Jónás misszióba küldetett Ninive



gonosz lakóihoz (Jón 1,2; 3,1-10). Világra szóló missziói kihívást tartalmaznak a következő prófétai igehelyek: Ézs 45,22; 49,6; 52,10; 56,7; Jer 3,17; Hab 2,14; Agg 2,7; Zak 9,10; Mal 1,11. A Zsoltárokból hasonló látás árad (Zsolt 2,8; 33,8; 66,4; 72,8.11.19; 98,2-4). Az asszony magvának messiási ígérete az egész emberiségre vonatkozott (1Móz 3,15). Isten áldása az egész világra kiterjedt (1Móz 12,3; 18,18; 22,18; 28,14; 4Móz 14,21). Izráel csődöt mondott a missziói felelősségében. De e kudarc mégsem ad alapot arra, hogy tagadjuk Izráel megbízatását Istentől.

2. AZ ÚSZ-I IDŐKBEN. Jézus születése nagy örömezenet volt nem csak a zsidóknak, hanem valamennyi népnek (Lk 2,10-14). Szolgálatát kezdetén Jézus emberhalászatra hívta a tanítványokat (Mt 4,19). Ő mindenféle embernek prédikált, beleértve a kivetetteket, mint pl. a samaritánusok, vagy a megvetett pogányok. Mielőtt felemeltetett a mennybe, Jézus azt parancsolta a követőinek, hogy menjenek „egészen a föld végső határáig” (Csel 1,8). Az apostolok pünkösdi napján Jeruzsálemben kezdték szolgálatukat, ahol sok nép képviseltette magát (Csel 2,5). Mentek tovább a pogányokhoz (Csel 8-12), Európába (Csel 16), és más területekre. Mind a tizenkettő, és mások is szerte a világon misszionáriusok voltak. Az ÚSZ levelei tele vannak missziói kihívásokkal és ajánlásokkal (Róm 1,8; 15,16.19-21; 2Kor 5,19-20; 1Tesz 1,8). A misszió Isten földi programjának lényege.

### **Missziói kihívás**

A Krisztus nélküli tömegek állapota, Istennek az elveszettek iránti mély részvétele és a mi Urunk Jézus nagy parancsa fényében nyíltan szembe kell néznünk a misszió feladatával ma. Mi Isten programja ebben a helyzetben? Ő „nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen” (2Pt 3,9). Ezért küldte el Fiát, Aki „az út, az igazság és az élet” (Jn 14,6). Megbízta azzal, hogy elvegye az *egész világ* bűnét (Jn 1,29; 1Jn 2,2). Aztán itt van a missziói kihívás: „De hogyan hívják segítségül azt, akiben nem hisznek? Hogyan is higgyenek abban, akit nem hallottak? Hogyan hallják meg igehirdető nélkül? És hogyan hirdessék, ha nem küldettek el?” (Róm 10,14-15) A keresztyének kudarcra a misszió terén két dolognak tulajdonítható: (1) a pogányok állapotának, és annak a figyelmen kívül hagyása, hogy égető szükségük van egy küldöttre, aki beszélne nekik Arról, Aki önmagát adta értük; (2) önzés. Túlzottan beburkolózunk saját kényelmünkbe, nem véve tudomást a Krisztus nélküli tömegekről. Hogyan győzhetjük le ezt? Mi a teendő?

1. TUDAKOZÓDJ. Szükséges információt szereznünk a misszió helyzetéről és konkrét igényekről a világ valamennyi táján. Akik nyitott szemmel járnak, azok érdekes jelentésekhez juthatnak. A missziói összejeveleteket kis létszámban látogatják fiatalok, akik – úgy tűnik – nem ismerik a misszió területét. Legyen kéznél egy nagy világtérkép. Ismerjük meg a misszionáriusokat.
2. IMÁDKOZZ. Az Úr Jézus nyomatékosan felszólított minket arra, hogy kérjük „az aratás Urát”, küldjön munkásokat, mert kevesen vannak (Lk 10,2). Ő azt tanította, hogy imádság nélkül nem sokat tehetünk Istenért. A misszionárius Pál nagy kérése volt, hogy: „testvéreim, imádkozzatok értünk” (1Tesz 5,25). A legtöbb misszionárius imatámogatásért esedezik. Konkrét imalistánk kell, hogy legyen, konkrét kérésekkel és közbenjárással. Imádkoznunk kell munkásokért, ÚSZ-i gyülekezetek alapításáért, és Isten Szelleméért, hogy fékezze meg a keresztyénellenes erőket, mint a kommunizmus, materializmus, humanizmus és az iszlám. Egyénileg és a gyülekezet közösségében is imádkoznunk kell. Ha a gyülekezetben működik imaközösség a misszióért, részt kell, hogy vegyünk azon. Ha nincs, be kell indítanunk a misszióért való közbenjárás szolgálatát.
3. ADAKOZZ. Az ÚSZ-i gyülekezet számára kihívást jelentett, hogy támogassa a missziói mező munkásait. Az emelkedő költségek sok misszionárius számára szűkítették a lehetőséget. Az irodalom és az utazás költségei nőttek. Az infláció romboló hatással bír. A hívők információval rendelkező adakozók kell, hogy legyenek, nem pusztán olyanok, akik pénzkérő levelekre válaszul anyagi támogatást küldenek.
4. MENJ TE MAGAD. A helyes magatartás az, melyet Ézsaiás tanúsított, amikor készséggel válaszolt Isten hívására, hogy menjen el szükségben lévő helyre. Fiatalkorunktól elsajátíthatunk nyelveket, és egyéb módokon felkészülhetünk az Istennek való szolgáló életre, bárhová vezessen. Említettük, hogy egy más mezőre való elhívás legjobb jelzése az a tény, hogy Isten használ minket ott, ahol vagyunk. Isten a legjobbat igényli a Neki való szolgálatban. Azonkívül életünk legtermékenyebb éveit akarja. Ő megérdemli ezt!

Megváltónk azért jött, hogy megkeressen. Akarjuk-e, hogy használjon minket olyanok megkeresésében, akik sötétségben vannak?



## A keresztyén hit tanulmányozása 4. TANULMÁNYOZÁSI ÚTMUTATÓ



### VILÁGMISSZIÓ

### 13. LECKE

1. Magyarázd meg, miért szükséges a világmisszió működése (Csel 4,14; Jn 3,36; Ef 2,1,12; 2Tesz 1,8-9; 1Jn 5,19).

2. Írd át saját szavaiddal a Róm 10,14-15-öt.

Hogyan kapcsolódnak a világmisszióhoz ezek a versek?

3. Az Úr Jézus „Nagy Misszióparancsa” legalább ötször előfordul az ÚSZ-ben. Tanulmányozd ezeket alaposan, majd állapítsd meg, hogy min van a főhangsúly egyikben, másikban.

Mt 28,18-20

Mk 16,15

Lk 24,46-49

Jn 20,21

Csel 1,8

Miben áll személyes felelősséged az Úrnak e parancsa iránt?

4. A „Nagy Misszióparancs” alapján határozd meg a „világmisszió” fogalmát.
  
5. Nevezd meg két akadályát a világmisszió munkájának (Péld 24,11-12; 29,18).

Hogyan kell reagálnunk a nagy szükségre (Jn 4,35; 2Kor 5,14-15.20)?

6. Olvasd el a Mt 9,35-38-at. Mi volt az Úr Jézus imakérése?

Mi indította Őt erre a kérésre?

Mit kért Pál a hívőktől (Ef 6,18-20; 1Tesz 5,25; 2Tesz 3,1-2)?

7. Véleményed szerint mi az imádság jelentősége a misszió munkájában?

Sorolj fel öt konkrét dolgot, amelyért imádkozhatsz a világmisszióban.

8. Milyen szerepet játszik az adakozás a misszió működésében (Róm 15,24; 2Kor 11,8-9; Fil 4,10-18)?

Milyen bibliai alapelv kell, hogy uralja adakozásunkat?

Mt 6,19-21

2Kor 8,2-3

Lk 16,9

2Kor 9,6-7

Milyen anyagi felelősséged van a missziói munka iránt?

Hogyan kell eldöntened, hogy kinek adj?

9. Tanulmányozd az alábbi személyek „missziói elhívását” a Cselekedetek könyvében. Milyen része volt Istennek az ő elhívásukban? Milyen része volt a gyülekezetnek vagy más embereknek? Milyen szellemi képzettséggel rendelkeztek?

Barnabás (11,22-24)

Barnabás és Saul (13,1-4)

Timóteus (16,1-3)

Hogyan határoznád meg Isten hívását idegen ország missziós mezejére?

Mit gondolsz, milyen tulajdonságokkal kell bírnod, mielőtt elindulsz?

10. Ez a lecke milyen módon változtatta meg benned a világmisszióról alkotott fogalmadat?

Milyen látásod van most?

Hogyan szánod el magad cselekvésre az alábbi területeken a bekapcsolódásra? (Légy konkrét!)

Információszerzés

Imádkozás

Adakozás

Elindulás

## RÓMAI KATOLICIZMUS „A” FÜGGELEK

A legnagyobb intézmény, mely Jézus Krisztus iránti hűségét vallja, a Római Katolikus Egyház. Több mint egymilliárd híve van, akik lelküket rábízják annak tanításaira, és hiszik, hogy a mennybe juttatja őket. Az egyház igénye, hogy felsőbb hatalmat gyakoroljon minden igaz keresztyénen. Szertartásai gyakran nyújtanak „vallásos áhítatot”. Tömegek élnek e rendszeren belül kizárólag családi vagy nemzeti hagyomány miatt. De lehetséges az, hogy egy ekkora felépítmény tévedne tanításaiban, és félrevezetné az embereket az üdvösség útja tekintetében?

Jézus Krisztusnak elkötelezett emberek milliói vélik, hogy Jézus Krisztus a legfőbb tekintély. A katolikusok viszont az egyházukat tekintik végső hatalomnak. A bibliahívő keresztyének meggyőződése, hogy az üdvösség a Krisztussal való személyes kapcsolat által van. A katolikusok a katolikus egyházban való tagságukban hisznek. A biblikus hívők hiszik, hogy egyedül Jézus Krisztus vére tudja eltörölni a bűneiket, és tisztítja meg őket. A katolikusok a katolikus egyház szentségeire és pappai kijelentéseire építenek. Világos, hogy az igazi hívők és az igazi katolikusok jelentősen eltérnek egymástól hitükben. Mindkettő nem lehet igaz.

### **Igény a fennhatóságra**

A Római Katolikus Egyház igényt tart a fennhatóságra valamennyi keresztyén fölött. Hagyományait és dogmáit a Szentírással egyenértékűnek tekinti. Abszolút hatalmat igényel továbbá, hogy megbocsássa a bűnöket pappai és a szentségek által. Az egyház – úgy mond – azért rendelkezik ezzel a teljes fennhatósággal, mert feje, a pápa Krisztus földi helytartója vagy képviselője, így az egyház és a világ legfőbb uralkodója. Ahogy az amerikai Káté tanítja: „A pápa veszi át Krisztus helyét a földön... Ő a tévedhetetlen egyházfő, a dogmák alapítója, tanácsok szerzője és bírója, az igazság egyetemes bajnoka, a világ döntőbírója, a menny és a föld legfőbb tekintélye.” Ennek az igénynek alapja a Mt 16,13-19 téves értelmezése. Az egyház ezt az ígéretet felhasználva állítja, hogy Krisztus azt Péterre alapozta, akit első pápának ill. Róma püspökének nevezett ki, és legfőbb hatalommal ruházott fel, amikor neki adta „a mennyország kulcsait”. Állítja továbbá, hogy az egyház fennhatósága a Pétert követő pápák megszakíthatatlan láncolatán keresztül folytatódik mind a mai napig. Vizsgáljuk meg ezeket a kijelentéseket.



A katolikus egyház azt tanítja, hogy alapja Péter által vettetett meg, mikor Jézus azt mondta, hogy: „Te Péter vagy (görögül *Petros*), és én ezen a kősziklán (görögül *petra*) építem fel egyházamat” (Mt 16,18). De valóban azt mondta Krisztus, hogy Péter a szikla? Figyeljük meg a *petros* és *petra* görög szavak közti különbséget. *Petros* hímnemű alak, és azt jelenti: „kis kavics”. Ezzel szemben a *petra* nőnemű alak, és azt jelenti: „nagy alapkö”. Nem Péter volt tehát az a szikla, amelyre Jézus utalt, hanem Krisztus, akit Péter Istennek vallott (Mt 16,16). Az egyház alapköve Krisztus. Ezt maga Péter mondja az 1Pt 2,4-8-ban, mint ahogy Pál az 1Kor 3,11-ben és az Ef 2,20-ban.

Róma ragaszkodik ahhoz, hogy Krisztus abszolút hatalmat adott Péternek, mikor ezt mondta: „Neked adom a mennyek országának kulcsait, és amit megkötöz a földön, kötve lesz a mennyekben is” (Mt 16,19). Ez a hatalom az egyház szerint magában foglalja a legfőbb hatalmat arra nézve, hogy kit fogadnak be a mennyországba, és kit utasítanak el. Igaz, hogy itt a „kulcsok” a hatalmat jelképezik, de nem utalnak *abszolút* tekintélyre, ahogy azt Róma tanítja. A Mt 18,17-18 egyszerű összevetése a Mt 16,19-cel jelzi, hogy Krisztus „a mennyország kulcsát” nem egyedül Péternek adta, hanem Isten valamennyi gyermekének. Mi több, ez a hatalom nem arra vonatkozott, hogy döntsenek a mennybe való bejutásról. Kizárólag Istennek van ez a jogosultsága (Jel 1,18; 3,7). A „kulcsok” a jogot és hatalmat jelzik, melyet Krisztus az Ő népének adott, hogy hirdessék a felkínált üdvösséget az Ő nevében. Ezek a kulcsok akkor kerülnek használatba, amikor a menny ajtaja kitarul a bűnösök előtt az evangélium hirdetése által. Jézus tehát nem tette Pétert az egyház fejévé, hanem ehelyett más hívőkkel együtt neki is megadta azt a kiváltságot, hogy megnyissa az üdvösség útját az evangélium hirdetése révén.

Állítsuk szembe Róma szemléletét Péter pápaságáról azzal, amit a Biblia tanít. Péter arra szólította fel a gyülekezet vezetőit, hogy példaképek legyenek, s ne urak (1Pt 5,3). Péter soha nem nevezte magát „a pápá”-nak. Vénnek (érett vezetőnek) nevezte magát a vének között (1Pt 5,1). Sem a Biblia, sem a korai egyház nem utalt Péterre úgy, mint „Róma püspöke”-re. Tulajdonképpen arra sincs *bibliai* bizonyíték, hogy valaha Rómában járt volna. Péter Jeruzsálemben volt (Csel 11,2), de ott nem ő, hanem Jakab elnökölt a tanács élén (Csel 15,1-29). Pál, és nem Péter írta a Rómabeliekhez írt levelet. Pál volt az, aki sok levelét egy római börtönből küldte. Ő sok személyt megemlít Rómában, de Pétert soha. Pálnak volt az a különleges szolgálata, hogy a pogányok (nem zsidók) apostola legyen, ahogy pl. a rómaiaknak az volt. Péter a zsidók apostola volt (Gal 2,7). Pál volt az, aki helyreigazította Pétert, és nem fordítva (Gal 2,11-13). A bibliai feljegyzésekben semmi sem teszi Pétert legfőbb apostollá.

Nem létezik továbbá egyértelmű feljegyzés a Pétert követő, egyházon uralkodó pápák „töretlen vonaláról”. A „pápa” címet először Nagy Gergely kapta meg, Róma püspöke Kr. u. 590–604 között. Habár visszautasította a címet, őt tekinthetjük a pápaság megalapítójának, mert erős uralma nagymértékben növelte Róma püspökének hatalmát az egyház fölött. Az egyház gyakran korrigálta a pápák hivatalos vonalát.

A Római Katolikus Egyház tekintélyigénye igazán megdöbbentő. „Ezért bárki, aki tudja, hogy a katolikus egyházat Isten hívta életre Jézus Krisztus által, és elutasítja, hogy belépjen vagy megmaradjon abban, nem üdvözülhet” (II. Vatikáni Zsinat, Az egyház dogmatikai alapszabálya, 14. szakasz). Ilyen szankciókkal szembesülve sok katolikus attól fél, hogy az egyházzal való szakítás az üdvösség reménységének elvesztését vonja maga után. Pedig a Kr. utáni első négy században egyetlen keresztyénről sincs feljegyezve, hogy római katolikusnak neveztek volna. A Biblia szerint az üdvösség a Krisztussal való személyes kapcsolat függvénye, amelyre hit által lehet eljutni, nem pedig a Római Katolikus Egyházban való tagság révén.

#### **A változatlan igazság igénye**

Róma azt állítja, hogy hivatalos tanításai az évszázadok folyamán a folytonos változások és kiegészítések ellenére változatlanok. Íme, néhány kiegészítő tanítás elfogadásának dátumával, Loraine Boettner *Római Katolicizmus* (Philadelphia, Pennsylvania: The Presbyterian and Reformed Publishing Company, 1962, 7-9. old.) c. könyvéből:

Kr. u. 300	Imádkozás a holtakért
394	Napi mise elfogadása
431	Mária „Isten anyja”-ként való elnevezése
593	A purgatórium tantételének megalapozása
600	Imádkozás Máriához, elhunyt szentekhez, angyalokhoz
607	A pápa címet adományozták III. Bonifácnak
1090	A rózsafüzér (imagyöngyök) bevezetése
1190	Búcsúcédulák árusítása (bűnbocsánat megvásárlása)
1215	Bűnök megvallása egy papnak, nem Istennek
1220	Az ostya imádása (szent ostya)
1229	Az emberek eltiltása a Bibliától
1545	A hagyomány Bibliával egyenértékű tekintélyének kinyilvánítása
1546	Az ÚSZ kiegészítése (Apokrif könyvek)
1854	Szűz Mária szeplőtlen fogamzásának kijelentése
1870	A hit és erkölcs dolgaiban a pápa csalhatatlanságának kihirdetése

Mindezek nélkülözik a legcsekélyebb bibliai alapot. Az egyház mégis azt állítja, hogy nem tanít hamisságot, mert Isten megőrzi attól.

### **Tekintély: Biblia vagy hagyomány?**

A katolikus egyház azt tanítja, hogy hagyománya – vezetőinek évszázadok során összegyűjtött rendeletei – a Bibliával egyenértékű tekintéllyel bír. A gyakorlatban azonban nem áll fenn egyenlőség. Az egyház tekintélyt követel magának a Biblia *fölött*, és kizárólagos jogot annak értelmezésében. Azt mondja, hogy erre szükség van a véleménykülönbségek elkerülése végett. Mégis, sok az eltérés a katolikus tanítók véleményében szinte majdnem minden szellemi kérdésben. Az egyház nem adott ki semmiféle tévedhetetlen útikalauzt a Biblia értelmezésére vonatkozólag. Ahol az egyházi hagyomány vagy dogmák ütköznek a Bibliával, ott a hagyomány a mérvadó. A katolikusok úgy tudják, hogy az egyház létezett a Biblia megjelenése előtt, és az egyház adta a Bibliát a világnak. Róma azt mondja, hogy valójában az egyház *válogatta ki* azokat a könyveket, melyekből a Biblia összeállt. Határozottan állítja, hogy azt megelőzően az emberek a katolikus egyháztól, s nem a Szentírásból tanultak.

Ma a tájékozatlan emberek alig ismerik fel az ilyen állítások kétségbenvonhatóságát. Az ÓSZ teljes volt Kr. e. négy évszázaddal, és a hívők, mint Isten Igéjét fogadták el. 1546-ig Róma nem merte új könyvekkel kiegészíteni az ÓSZ-et, és azokat ihletettnek és hitelesnek nyilvánítani. Ezek Apokrif néven ismertek, melynek jelentése kérdéses hitelességű írások. Urunk és az ÚSZ-i írók idéztek szinte valamennyi ÓSZ-i könyvből anélkül, hogy akár csak egyet is említettek volna ezekből a kiegészítő írásokból. A Római Katolikus Egyház létezését megelőzően mondta Jézus, hogy „Kutassátok az Írásokat” (Jn 5,39). A Jézus életéről való beszámoló, az apostoli levelek és a többi ÚSZ-i könyv kézi másolatok útján terjedtek el az első század második felében. A keresztyének elfogadták Máté, János, Péter és Pál írásait, tudván, hogy ők az Úr Jézus apostolai voltak. Jakab, Márk, Lukács és Júdás írásai is köztiszteletben álltak, mert összhangban voltak az apostolok által leírtakkal. Ez az ÚSZ teljes ismert szerzői gárdája. Ezek a férfiak és isteni ihletésű írásaik akkreditáltak voltak már az első században. Róma csupán szentesítette azt, amit a korai keresztyének elfogadottnak tekintettek. Nyilvánvaló, hogy nem ő adta a Bibliát a világnak.

A katolikus egyháznak a Biblia kizárólagos értelmezési jogára való igénye ugyancsak megalapozatlan. Isten az Ő bölcsességében úgy alkotta az embert, hogy a megértésben a Szent Szellem vezetésétől függjön (Jn 16,13; 1Jn 2,27). Isten nem adott ihletett értelmezőt az ÓSZ-i hívőknek. Izráel hivatalos vezetőinek Jézus azt mondta, hogy egyáltalán nem ismerik az Írásokat (Mt

22,29; Mk 12,24). Azt olvasta a fejükre, hogy érvénytelenné tették Isten Igéjét azzal, hogy hagyományaikkal helyettesítették (Mk 7,5-13) – pontosan úgy, ahogy Róma tette és teszi ma is. Jézus soha nem hivatkozott hagyományra kijelentései alátámasztására – Ő a Szentírást idézte.

Hogyan szerezhetünk bizonyosságot az igazságról? Csak ha alázatosan járunk Istennel, alávetjük magunkat az Ő Szellemének irányításának, és az Ő világosságáért imádkozunk. Gondosan tanulmányoznunk kell a Bibliát elsősorban anyanyelvünkön, és biztosnak kell lenni abban, hogy mindent figyelembe vettünk, amit az Ige mond egy adott kérdéstről. Ilyen módon tiszta látásunk lesz a Biblia alapvető hittételeiről, úgymint Krisztus Személye, Isten lény, valamint az üdvösség útja. Isten nem látta jónak, hogy egy hitelesített embert adjon nekünk az Ő Igéje értelmezésére. Isten tekintélye egy tévedhetetlen Megváltón, egy csalhatatlan Igén, a Biblián (2Tim 3,16), és egy ihletett Értelmezőn, a Szent Szellemen nyugszik. A Szellem nem tanítja azt, hogy egy ember vagy egy egyház csalhatatlan lenne.

### **Az üdvösség más terve**

Bármelyik vallási rendszer fő próbája, hogy milyen választ ad a „Hogyan üdvözülhetünk és készülhetünk fel a halál utáni életre?” kérdésre. Az üdvösség római rendszere sok vallási ceremóniában (szentségben) való részvételt, és jó cselekedetek végelethetetlen sorát követeli meg. Az üdvösséget, melyért a katolikus ember naponta küzd, blokkolja egy nagy, egyre növekvő adósság a bűnökért. Ezt az adósságot folytonosan fizetnie kell azzal, hogy eleget tesz az egyház követeléseinek. Azt viszont soha nem tudja, hogy mekkora ez az adósság, sem azt, hogy mit kell tennie, hogy az egészet kifizesse. Az üdvösség így az esendő és bűnös ember életre szóló, Isten tetszésének elnyeréséért folytatott küzdelmének eredménye. A bűnös fizet és imádkozik, az egyház pedig parancsol és elvár.

A Biblia tanítása szerint a kegyelem Istennek meg nem érdemelt jóindulata. Ez ellentétes az emberi jócselekedetek gondolatával (Ef 2,8-9). A katolikus rendszerben viszont a kegyelem „Isten életében való osztozás” szertartások és cselekedetek révén. Olyan ez, mint egy érdem-bank, mely bizonyos dolgok cselekvésével gyarapszik. A keresztségről azt tartják, hogy ekkor első alkalommal árad kegyelem a lelkedbe, és megtisztítja azt az eredendő büntől. A kegyelem tovább növekszik a *bérmálás*kor, amikor is egy pap megkeni az illetőt olajjal, és azt mondja: „Vegyé! Szent Lelket!” Ez tovább gyarapszik a misén való részvétel által, mely az úrvacsora római verziója. Imák és jócselekedetek egészítik még ki ezt a számlát.

Az elkövetett bűnök levonnak a kegyelem e bankbetéteiből. Vannak *halálos* (súlyos) és *bocsánatos* bűnök. Egy halálos bűn teljesen

megsemmisítheti a kegyelmet számodra. Akkor hogyan kapsz bűneidre bocsánatot a római rendszerben? Megvallod egy papnak inkább, mint Istennek. A pap azután megbocsát neked anélkül, hogy megkérdné Istent, és visszahelyez a kegyelem állapotába. Kiszab neked bizonyos forma-imádságokat (mint az Üdvözlégy Mária) vagy jócselekedeteket. Ez a *penitencia (vezeklés)*. A teljes folyamatot úgy nevezik, hogy a *bűnbánat szentsége*. A bűn evilági büntetésének elvétele a *feloldozás*, melyet bizonyos cselekedetek vagy az egyháznak adott ajándékok ellenében lehet kiérdemelni. Az egyház megkenhet olajjal embereket, akik betegek vagy haldokolnak, ennek neve a *betegek szentsége* vagy *utolsó kenet*. A halál után a lélekre nem a mennyország vár, hanem a purgatórium, ahol még szenvednie kell a bűnökért, hogy megtisztuljon, mielőtt Isten színe elé kerül. De a halottakért mondott misék vagy imák lerövidíthetik az ott-tartózkodást.

Az üdvösségnek ez a bonyolult tanítása nélkülözi az isteni szentesítést vagy felhatalmazást. A Biblia nem tesz megkülönböztetést a bűn fokozatai között. Isten mértéke szerint minden bűn halálos. Krisztus soha nem vezetett be, és a Biblia sem említ olyan szentségeket, mint a bérmálás, vezeklés vagy utolsó kenet. A purgatórium tana a Makkabeusok II. könyvének egyik versén alapszik, mely apokrif könyvvel Róma egészítette ki a Bibliát.

Vessük össze az üdvösségről szóló római katolikus tanítást Isten Igéjének tanításával. A Biblia szerint az üdvözül, aki elhiszi az evangéliumot (Róm 1,16; Csel 15,7). Ez pedig az a jó hír, hogy Krisztus meghalt, megfizetett a bűneinkért, és feltámadt a halálból, ami bizonyítéka annak, hogy győzött a bűn, a halál és a pokol felett (1Kor 15,1-4). A Szent Szellemet az kapja, aki maradéktalanul elhiszi ezt az üzenetet, és bízik Abban, Aki ezáltal üdvösséget kínál (Ef 1,13). Akié Krisztus, az üdvözül, s az üdvösség nem a kegyelem valamiféle bizonytalan felkínálása által van (1Jn 5,12). A jó cselekedetek egy megváltozott élet gyümölcse, nem pedig Isten tetszése elnyerésének eszközei (Ef 2,8-10; Tit 3,5.8). Isten átkát vonja magára az, aki megváltoztatja ezt az evangéliumi üzenetet emberi cselekedetek vagy a törvény betartása – mint az üdvösség elnyerésének eszközei – által (Gal 1,8). A hit – s nem a cselekedetek – az az eszköz, mely által a bűnösök üdvösségre jutnak (Jn 3,16). A hit abban a Személyben, Aki megmentett minket: Jézus Krisztusban. Alapja Isten Igéje, s nem emberi szavak (1Tesz 2,13; Róm 10,17). Sok katolikusnak nincs semmilyen tudomása arról a tényről, hogy Isten minden bűnünket Jézus Krisztusra vetette a kereszten, majd minden igazságát nekünk ajándékozta (2Kor 5,21). Nem ismerik azt az igazságot, hogy „nincs kárhoztatása” annak, aki Krisztusban hisz (Róm 8,1), sem az egyedül hit által való megigazulás áldását (Róm 5,1). Ami az üdvösséget illeti, a római katolikus rendszer legnagyobb hibája az, hogy Jézus Krisztus kereszten

elvégzett művét és dicsőséges feltámadását nem tekinti elegendőnek az üdvösség megszerzésére annak, aki megtér, és elhiszi az evangéliumot. Ezt a tévedést a mise alaptanítása szemlélteti.

### **Róma áldozata a bűnökért**

Az istentisztelet központi része, mely a római katolikusokat Róma szellemi ellenőrzése alatt tartja, az ún. *Oltáriszentség* vagy *mise* (jelentése: elbocsátás). Róma értelmezése szerint az oltáriszentség/úrvacsora magába foglalja az úrvacsorai elemek csodálatos átlényegülését, és egy áldozatot, mely elveszi a résztvevők bűnét. Róma azt tanítja, hogy amikor a pap felemeli a kenyeret és a bort, ezek átváltoznak Jézus Krisztus valóságos testévé és vérévé. A kenyér és a bor megjelenése közben megismétlődik a keresztáldozat, Jézus testének és vérének feláldozása. Ez naponta körülbelül 200 ezerszer ismétlődik meg. Mikor a pap feltartja az ostyát, azt az ünneplő híveknek imádniuk kell. Ami az áldozók (úrvacsorázók) száján bemelegy, az az Isten Fiának valóságos teste és vére. Az egyház ezt az Istennek való folytonos áldozást „vértelen áldozat”-nak nevezi. Bűnbocsátó erőt tulajdonítanak neki. Az egyház 1215-ben tette ezt hivatalos tanítássá, melyet el kell, hogy fogadjon az, aki üdvözülni akar. A Tridenti Zsinat szerint ezt a tanítást tagadni egyenlő Isten átkával.

Ez a tan távolról sem hasonlít ahhoz az emlékező vacsorához, melyet Jézus csaknem kétezer éve vezetett be (Lk 22,19-20). Ő azt mondta: „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!” Nem azt, hogy „Tegyétek ezt, és megbocsáttatnak a bűneitek!” Amikor továbbadta a kenyeret tanítványainak, és így szólt: „Ez az én testem”, átvitt értelemben gondolta ezt, miképpen azt, hogy „Én vagyok a szőlőtő”, vagy hogy „Én vagyok az ajtó”. Jézus nem mondott olyat, hogy „Ez az én testemmé válik csoda útján”. Akkor két test lett volna jelen azon az eseményen: egyik, amelyikben Ő élt, a másik pedig az Ő kezében.

Mit értett Jézus azon, hogy „Aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, annak örök élete van”? A katolikus papok rendszeresen használják ezt a verset doktrínájuk igazolására. Ha Jézus szó szerint a testet és a vért értette volna ez alatt, akkor az itt elhangzott ígéret szerint mindazoknak örök életük lenne, akik részt vesznek az úrvacsorán. Ezt még Róma sem tanítja. A vers szövegkörnyezetének valójában semmi köze sincs az úrvacsorához. Arról van szó, hogy szükséges Hozzá menni és hinni Benne az üdvösségre (Jn 6,35.47).

Az ún. „vértelen áldozat” nem nyújthat bűnbocsánatot senkinek. A Biblia azt mondja: „vér kiontása nélkül nincs bűnbocsánat” (Zsid 9,22). Ez „egyszer s mindenkorra” megtörtént, amikor Jézus vérét ontotta a kereszten. Ezt nem

kell megismételni semmilyen formában, ugyanis ez a cselekedet eleget tett Istennél mindazokért, akik megtérnek, és Jézushoz folyamodnak üdvösségért (tanulmányozd a Zsid 10,14-et). Egyedül Jézus vére ill. halála az, ami „megtisztít minket minden bűntől” (1Jn 1,7). Ezt mondja Péter (1Pt 1,18-19), ezt mondja János (Jel 1,5; 5,9), ezt mondja Lukács (Csel 20,28), ezt mondja Pál (Róm 3,25; 5,9). Róma viszont valami egészen mást tanít a követőinek. Kiegészíti Jézus kereszten elvégzett művét egy folytonos bűnért való áldozással (a misével) egyéb szentségekkel együtt, melyeket a bűnbocsánat eszközeinek tekint.

### **Befejezés**

Biztató, hogy manapság egyre elterjedtebb a bibliatanulmányozás a katolikusok közt, és nyitottabbak a párbeszédre másokkal. Ez a II. Vatikáni Zsinat (1962–1965) óta van így. Ez a Zsinat liberalizált bizonyos hagyományos egyházi gyakorlatokat, változatlanul hagyva az alaptanításokat. Valószínű, hogy napjainkban több katolikus tér Krisztushoz, mint a történelemben bármikor. Ez örömmel tölt el minket. Ugyancsak tisztelettel kell megemlítenünk azt a sok humanitárius feladatot, melyet a katolikus segítség-szervezetek végeznek. Fel kell ismernünk azonban, hogy az egyház fő hitelvei – különösen az üdvösségre vonatkozók – cselekedetek által megszerzett üdvösséget hirdetnek, azaz hamis evangéliumot. Úgy tűnik, sok hívő nincs tudatában ennek. Minden alkalmat meg kell ragadnunk, hogy felvilágosítsuk ezeket az embereket az üdvösség igaz üzenete felől, amiképpen tesszük ezt a csak névleg keresztyén protestánsokkal. Íme, néhány javaslat hitünk katolikusokkal történő közlésére:

1. Keltsd fel érdeklődésüket a Biblia tanulmányozása iránt. Ma a katolikusok sokkal nyitottabbak erre, mint voltak a történelem során. A Biblia tárja eléjük az egyetlen utat, melyen biztosan a mennybe jutnak. Különös hangsúlyt kell helyezni János könyveire, a Római, az Efézusi, a Galata és a Zsidókhoz írt levélre. Ha ragaszkodnak hozzá, hadd használják saját katolikus kiadványukat. Általában nagy tisztelettel viseltetnek a Szentírás iránt, de nem tekintik legfőbb tekintélynek.
2. Hangsúlyozd, hogy az Úr Jézus Krisztus kell hogy legyen az igazi középpont a hívők számára, nem egy földi egyházi szervezet. Csak Ő a Megváltó, és mindenkit fogad, aki Hozzá jön (Jn 6,37). Beszélj az Úrral való személyes kapcsolatáról. Keresd a szükség érzésén alapuló éhséget. A Jézussal való élő kapcsolat az egyetlen válasz számára, ha úgy érzi, hogy vallásos buzgósága örömtelen, üres.

3. Hangsúlyozd az evangélium ajánlatát az örök életre, a bűnbocsánatra, a békességre és az örömrre. Sokat jelent egy felszabadult élet itt a földön, és egy jobb kilátás a jövőre nézve azoknak, akiket mély bánat emészt.
4. Kerüld a személyes támadást, bántó megjegyzéseket és vitatkozást. A katolikusok bátran kritizálják az egyházat, de másokkal szemben védelmükbe veszik. Alázatosan mondd el, hogy mit cselekedett Jézus a te életedben. Ne csak te beszélj. Inkább kérdezz, mint megállapíts valamit. Ne felejtse, hogy türelemre van szükség, amikor olyanokkal foglalkozol, akiknek a gondolkodása hosszú ideje más irányba van beállítva. Imádkozz sokat értük, és kérd Istent, hogy vegye el vakságukat és félelmüket. Tanúsíts kedvességet és szeretetet irántuk.
5. Ne feledd, hogy szakkifejezések pusztán ismerete nem szavatolja a megértést vagy belső meggyőződést. Sokan kérték Istent, hogy bocsássa meg a bűneiket, és sokan ismerik a mondást: „Jézus meghalt a kereszten bűneinkért”. Az imádság és az értelemmel való ismeret nem biztosítékai az üdvösségnek.
6. Maradj a fő kérdéseknél: Krisztus elvégzett munkájának elégséges volta és a jó cselekedetek elégtelensége. Ragaszkodj a Bibliához, és kerüld a mellékvágányra térést, mint pl. a pápaság vagy a Máriához való imádkozás.
7. Ha úgy véled, hogy egy katolikus érti és elfogadja az evangéliumot, és közel van a megtéréshez, ellenőrizd, hogy felismeri-e a jó cselekedeteket, a keresztséget, a vezeklést, a mise vagy bármi más az üdvösséghez való hozzájárulásának szükségtelen voltát. Ne feledd, hogy néha könnyű rávenni egy katolikust arra, hogy imádkozzék, anélkül, hogy valódi megtérés vagy meggyőződés állna mögötte. Készülj fel lassú építkezésre, és ne erőltess a gyors döntést.



## MORMONOK (AZ UTOLSÓ NAPOK SZENTJEI) „B” FÜGGELÉK

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza (Mormonok) a legnagyobb amerikai gyökerű vallás. A Utah állambeli Salt Lake City-ben lévő központjukból elindulva mintegy 30 000 misszionárius terjeszti a hitet szerte a világon. A családi életre, a fiatalokért végzett tevékenységre, a szükségben lévők támogatására, valamint a gyülekezeti tagok aktív részvételére helyezik a hangsúlyt. Kifogástalan, udvarias a modoruk, és buzgó elszántsággal járnak házról-házra. Lelkes és pozitív bizonyágtételük meggyőző, különösen azok számára, akik kevés bibliaismerettel rendelkeznek, vagy akik mögött nincs megfelelő gyülekezeti háttér.

Ezek a küldöttek egy felsőbbtség és egy újabb kori próféta szükségességét hangsúlyozzák. Szorgalmazzák egy papság, valamint apostolok és próféták igényét, akik ma Isten nevében járnak el. A korai egyházban meglévő hittől való elszakadás miatt vissza kell térni az evangéliumhoz, és helyre kell állítani az egyházat. Bibliai kifejezéseket használnak, de nem az eredeti keresztyén értelmükben. Hitük szerint több isten létezik, és lehetőség van arra, hogy az egyház tagjai maguk is istenné váljanak. Más Jézust ismernek, aki Isten és Mária nemi kapcsolatából született. Más evangéliumot hirdetnek, mely számos cselekedetet ír elő az üdvösségért.

A mormonizmus lelki atyja egy Joseph Smith nevű férfi volt, aki 1820-ban, 14 éves korában egy erdőben imádkozott. Állítása szerint ott az Atya-Isten és Jézus (két, testben különálló személy) azt mondták neki, ne csatlakozzon egyetlen egyházhoz sem, „mert mind téves”, és hitvallásuk utálatos Isten előtt. Azt mondja, hogy 1823-ban egy angyal jelent meg neki, és felfedte előtte, hogy a New York állambeli Palmyra közelében lévő hegyen egy aranylemezeket tartalmazó doboz van elrejtve. Ő a megadott helyről elvitte a lemezeket, és 1829-re isteni segítséggel lefordította azokat – ez az ún. *Book of Mormon (Mormon Könyve)*. Ezután az angyal visszavette a lemezeket, és azok nem voltak láthatók többé. Az egyház 1830-ban hat tag részvételével alakult. Smith volt a látnok, a kinyilatkoztató és az irányadó próféta. Ahogy a gyülekezet növekedett a szuggesztív vezetés alatt, New Yorkból Ohio-ba, majd Illinois-ba költözött, ahol a feldühödött tömeg 1844-ben megölte Smith-t. Brigham Young erőteljes irányítása alatt a gyülekezet többsége Utah államba települt, ahol ma is virágzik.

A mormon egyház növekedése rendkívüli. 1830-ban mindössze harminc tagot számlált, mely létszám 1900-ra 268 000-re, 1950-re pedig több mint 1 millióra emelkedett. Ma számuk meghaladja a 10 milliót. Becslések szerint pusztán beszélgetések által évi 200 000 főt toboroznak. Ezt a növekedést az

egyház napi egymillió dolláros bevételéből finanszírozzák. Kereskedelmi vállalkozásai legkevesebb 1 milliárd dollárt termelnek évente. Komoly pénzüsszegeket költenek evangélikációra, objektumok építésére, úgymint templomok, gyülekezeti házak, valamint a Brigham Young Egyetem, mely 15 000 hallgatóval a legmagasabb szintű egyetemük. A média gyakran szerepelteti a 375 fős világhírű Mormon Tabernacle Choir-t (énekkart). A világ minden tájáról szerzett információkkal megtöltött egyházi családfakönyvtárak vonzzák a származásukat kutató érdeklődőket.

### **A mormonok vonzereje és emberekhez való közeledése**

Mi teszi ennyire vonzóvá ezt a mozgalmat? Miért talál meghallgatásra olyanok esetében, akik életüket ismert felekezetekben töltötték, ill. akik nemigen rendelkeznek gyülekezeti háttérrel? Némely különös és eretnek hitelvi tanításuk ellenére az Utolsó Napok Szentjeinek Egyháza a következő okok miatt erősödik:

1. A mormonok azzal érnek el hatást másoknál, hogy törődnek az emberek szükségével. A gyülekezeten belül bármely szűkölködőnek segítséget tudnak nyújtani az élelmiszerekkel, ruhával és egyéb cikkekkkel megtöltött raktárakból. Pénzügyi segítségadásra is lehetőség van. Minden egészséges embernek felajánlanak valamilyen munkát. Tisztelettel bánnak mindenkivel, és nincs szükségük arra, hogy az államhoz forduljanak alamizsnáért.
2. A mormonok nagy hangsúlyt helyeznek a családra, és törekednek annak erősítésére. Az egyház szorgalmazza „Családi Este” programját, melyben minden család otthon marad imádkozásra, igeolvasásra, közös együttlétre. A gyülekezeti élet a családi élet köré szerveződik. Ma, amikor egyre gyakoribb a válás, és családok széthullanak, sokakat elérnek, különösen azokat, akiknél már meglévő otthoni problémák vannak.
3. A mormonok elfoglaltságot biztosítanak a fiataloknak. A cserkészeket szívesen fogadják. Sok kerület (gyülekezetek csoportjai) rendelkezik tornateremmel. A világ legnagyobb kosárlabda szervezeteit a Mormon Egyház mondhatja magáénak. Van tánc a fiatal korosztály számára és lehetőség a zene, a színjátás és hasonlók iránt érdeklődők foglalkoztatására. A mormonok célzott szolgálata a gyermekek és az ifjak felé sok kívülállót vonz a gyülekezetbe. A megtérők egyharmada tinédzser, és többségük 21 éves korában is még mindig a gyülekezet tagja.
4. A mormonok minden rendelkezésre álló és készséges tagot bevonnak a gyülekezeti munkába. Náluk nincs hivatalosan fizetett papság. Az emberek fizetés nélkül végzik az igeszolgálatot és dolgoznak. A fiúkat 12

éves korukban vezetik be a papi teendőkbe. A gyülekezet neveli ki őket vezetőkné. A legnagyobb elhívás két évre misszionáriusnak lenni, mely erősödő presztízst jelent a gyülekezeten belül. A misszionáriusok ön-finanszírozók vagy a családjuk támogatja őket. Ez a minden tag bevonására irányuló törekvés megóv az alkalmi, független társulástól, s így módon erősíti a gyülekezetet.

5. A mormonok hiszik, hogy isteni kijelentés alapján működnek. Minden más egyházat rossznak és utálatosnak tartanak az Úr előtt. Az egyház Isten által közvetlenül felhatalmazva érzi magát, és kijelenti, hogy az egyház feje egy ma élő próféta, aki Isten nevében szól. Meggyőződésük szerint kizárólag ők rendelkeznek érvényes papsággal, amelyet Isten bízott meg azzal, hogy eljárjon az Ő nevében. Kiadtak úgymond isteni ihletésű könyveket, melyeknek a Bibliát felülmúló tekintélyt tulajdonítanak. Új üzenettel bírnak az emberiség számára, melyet „helyreállított evangélium”-nak neveznek, s amely sok cselekedetet kíván meg Isten tetszése elnyerésének érdekében. Hangsúlyozzák a templomok építését Isten munkája végzésére. Titkos szertartásaik (gyakran szabaddkőműves mintára) azt az érzést nyújtják a beavatottaknak, hogy ők egy különleges csoporthoz tartoznak. Végül, a mormonok felajánlják tagjaiknak, hogy sok más isten között ők is istenek legyenek.

Mikor lelkes, jó megjelenésű fiatal misszionáriusok közlik mindezeket rábeszélő módon, nagyon meggyőzően hangzik. Ha sátáni erő támogatja, még inkább hatásos. Az ilyen munkások az „igazság szolgálói”-nak álcázzák magukat (2Kor 11,13-15). Nem meglepő tehát, hogy sokakat elhitetnek.

### **A mormonok hamis tantételei**

Az Isten által rendelkezésünkre bocsátott eszköz az igazság megismerésére – a Biblia. Ha gondot fordítunk alapos tanulmányozására, akkor hamis vallások tanításai nem fognak félrevezetni minket. Mikor Pál apostol Béreában prédikált, a hívek dicséretes módon naponta kutatták az Írásokat, hogy meggyőződjenek az általa tanított dolgok igazságáról (Csel 17,11). A mormon vallás alapvető tantételeiről bebizonyítható, hogy hamisak, ha összevetjük azokat a Biblia világos tanításával. A mormonok számára három könyv mérvadó, melyeket szentnek tartanak: a *Book of Mormon (Mormon Könyve)*, *Doctrine and Covenants (Dogma és Szövetség)*, és a *Pearl of Great Price (A nagy ár gyöngye)*, mely tartalmazza Mózes Könyvé-t, Ábrahám Könyvé-t, A hitcikkelyek-et, kivonatokat a *History of Joseph Smith (Joseph Smith történe)* c. könyvből valamint Smith bibliafordításából. Továbbá, mint

felsőbb tekintélyt fogadják el élő prófétájukat (a Mormon Egyház jelenlegi vezetőjét), és tanácsadóit, a Tizenkét Apostol Tanácsát.

Az alábbi összehasonlításban a mormonok szent könyveire és a következő mormon írásokra fogunk hivatkozni: *A Study of the Articles of Faith (A hitcikkelyek tanulmányozása)* (1975, James E. Talmage apostol által írt, első ízben 1899-ben kiadott mormon „Hitcikkelyek” magyarázata, *Teachings of the Prophet Joseph Smith (Joseph Smith próféta tanításai)* (1958, szerkesztette Joseph F. Smith), *Journal of Discourses, Mormon Doctrine (Értekezések naplója, Mormon dogma)* 1966 (írta Bruce R. McConkie apostol) és *The Gospel through the Ages (Az evangélium az évszázadok folyamán)* (1958, írta Milton R. Hunter). Látni fogjuk, hogy sok mormon téveszme ellentmond még a Mormonok Könyvének is, melyről pedig Joseph Smith úgy nyilatkozott, hogy „a legkorrektebb a föld valamennyi könyve közül, és vallásunk alappillére” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 194. old.)

## 1. TÖBB ISTEN VAN-E, VAGY EGY?

- a) *Mormonizmus*. A mormonok politeisták (sok istenben hisznek). „Ha vennénk egymillió, a miénkhez hasonló világot, és megszámlálnánk annak részecskéit, azt találnánk, hogy több isten van, mint amennyi része azoknak a világoknak” (Orson Pratt mormon apostol, *Journal of Discourses* c. könyv 2. kötet, 345. old.) Lásd még *Doctrine and Covenants* 132,20.37. Ahogy a *Teachings of the Prophet Joseph Smith* lejegyzí, Joseph Smith azt tanította, hogy „Meg kell tanulnod, hogy lehetsz te magad Isten” (346-347. old.), és az Atya, a Fiú és a Szent Szellem „három Isten” (370. old.) A *Book of Mormon* ellentmond az említett tanításoknak olyan versekben, mint az Alma 11,26-29. 44; Mormon 7,7; Nephi 11,27; Mosiah 15,4-5. Lásd még *Doctrine and Covenants* 20,28-at.
- b) *Biblia*. A keresztyének monoteisták. Úgy az Ó- mint az Újszövetség azt tanítja, hogy csak egy Isten van (5Móz 6,4; Ézs 43,10; 44,6; Gal 3,20; 1Tim 2,5). Az egyetlen, embernek adott ajánlat arra nézve, hogy isten legyen, az Édenkertben hangzott el a Sátán szájából (1Móz 3,4-5). E hazugság elfogadása halált eredményezett, nem istenséget. Joseph Smith hazudott, mikor kijelentette, hogy „Az istenek pluralitása a Bibliában olyan nyilvánvaló, mint bármilyen más hittétel” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 370. old.).

## 2. ISTEN VÁLTOZIK-E, VAGY NEM?

- a) *Mormonizmus*. „Olyan Istenben hiszünk, Aki Maga is fejlődik... Akinek tökéletessége az örök előrehaladásban áll – Lény, Aki

- felmagasztalt státuszát olyan úton szerezte meg, amelyet gyermekeinek követniük kell” (*A Study of the Articles of Faith*, 430. old.) Lorenzo Snow, a Mormon Egyház ötödik elnöke tömören így fogalmazta meg ezt a gondolatot: „Ahogy az ember van, úgy volt egykor Isten, amilyen Isten, olyanná válhat az ember” (*The Gospel through the Ages*, 105., 106. old.) A *Mormon Könyve* azt tanítja, hogy Isten „változhatatlan öröktől fogva mindörökké” (Moroni 8,18; vö. Mormon 9,9-10.19).
- b) *Biblia*. „Én, az Úr nem változtam meg” (Mal 3,6). Jézus, az Isten Fia lényében „tegnap, ma és mindörökké ugyanaz” (Zsid 13,8). Ő mindig Isten volt (Jn 1,1), de úgy jött a földre, hogy „emberekhez hasonlónak lett” (Fil 2,7). Isten soha nem kezdte létezését emberként, hogy azután istenné fejlődjön.
3. VAN-E ISTENNEK FELESÉGE, AKI A MI ÖRÖKKÉVALÓ ANYÁNK?
- a) *Mormonizmus*. A keresztyén hitvallásban, mely szerint minden ember az örökkévaló Atya gyermeke, hallgatólagosan benne van, hogy egyúttal egy örök anyának a gyermekei is. Egy felmagasztalt és megdicsőült férfi nem lehetne Atya, ha egy hasonló dicsőséggel és tökéletességgel bíró Nő nem lenne a társa, mint Anya” (*Mormon Doctrine*, 516. old.) Lásd még *The Gospel through the Ages*, 98. old. Smith utóda, Brigham Young, próféta hite szerint Istennek is volt apja és anyja (*Journal of Discourses*, 9. köt., 286. old.). A mormonok hiszik, hogy a mennyben is lesznek házassági kapcsolatok.
- b) *Biblia*. A Bibliában nincs utalás „Isten asszony”-ra. Jézus azt mondta, hogy házassági kapcsolatok csak a földön léteznek, a mennyben vagy az eljövendő világban nem (Lk 20,34-35).
4. HOGYAN TÖRTÉNT JÉZUS FOGANTATÁSA?
- a) *Mormonizmus*. Krisztus „egy halandó anya és egy halhatatlan vagy feltámadt és megdicsőült Apa gyermeke” (*A Study of the Articles of Faith*, 473. old.) „Jézus Krisztus nem a Szent Lélektől fogantatott” (*Journal of Discourses*, 1. köt., 51. old.) „Szűz Mária Isten törvényes felesége kellett, hogy legyen” (Orson Pratt, *The Sheer*, 158. old.). A *Mormon Könyve* cáfolja az Atyaisten és Szűz Mária nemi kapcsolatáról szóló tanítást: „Mária Jeruzsálemben, ősatyáink földjén élő szűz volt, drága és kiválasztott edény, akit beárnyékolt és megtermékenyített a Szent Szellem, és szült fiút, az Isten Fiát” (Alma 7,10).
- b) *Biblia*. Ézsaiás próféta megjövendölte, hogy Krisztus szűztől fog születni (Ézs 7,14). A Szent Szellem csodás érintése révén fogant (Mt 1,18-20; Lk 1,34-35). Az az elképzelés, hogy Isten – Aki Szellem –

szexuális kapcsolatot létesít egy emberi lényel, abszolút összeegyeztethetetlen a Szentírás tanításaival.

5. JÉZUS MEGNŐSÜLT, ÉS SZÜLETTEK GYERMEKEI?

- a) *Mormonizmus*. Orson Hyde, az első 12 Apostol Tanácsa egyik tagja mondta a következőket: Ha a galileai kánai menyegzőn Jézus volt a vőlegény, és elvette Máriát, Mártát és a másik Máriát, ez nem sokkolja az idegeinket. Ha nem volt vonzódás és bizalmas kapcsolat Megváltónk és az említett asszonyok között, amilyen csak férj és feleség közt megengedhető, akkor nincs illemtudatunk” (*Journal of Discourses*, 2. köt., 81-82. old.) „...mielőtt a Megváltó meghalt, vér szerinti gyermekeire nézett, ahogy mi nézünk a sajátjainkra” (*Journal of Discourses*, 4. köt., 210. old.)
- b) *Biblia*. A Biblia nem tesz említést arról, hogy Jézus megnősült, és születtek gyermekei. A János 2 beszámol a kánai menyegzőről, mely semmilyen hasonlóságot nem mutat azzal, amit ez a hamis próféta állít.

6. A JÉZUS VÉRÉBE VETETT BIZALOM BŰNBOCSÁNATOT HOZ-E?

- a) *Mormonizmus*. „A keresztyének gyakran beszélnek Jézus véréről, és annak tisztító erejéről. Ám sok minden, amit hisznek és tanítanak erről, teljes képtelenség, és oly nyilvánvalóan téves, hogy hinni ebben az üdvösség elvesztésével jár. Sokan pl. odáig mennek, hogy úgy tesznek, vagy legalábbis hiszik, hogy ha ajkukkal megvallják és elfogadják Őt személyes Megváltójuknak, ez által üdvözülnek. Az Ő vére – ahogy mondják – nem cselekedetek, hanem egyedül hit által megtisztítja az embert” (McConkie, *What Mormons Think of Christ*, 32. old.) A szent igazság efféle kigúnyolása ellentmond még a *Mormon Könyve* állításainak is, hogy ti. bűnbocsánat Jézus engesztelő vére által van (Mosiah 4,2).
- b) *Biblia*. „Jézusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől” (1Jn 1,7). Az Ő halála az elégtétel vagy „engesztelő áldozat a mi bűneinkért, de nem csak a mienkért, hanem az egész világ bűnéért is” (1Jn 2,2). Lásd még más helyeken, úgymint Csel 20,28; Róm 3,25; 5,9; Zsid 9,22;10,10-14; 1Pt 118,19; és Jel 1,5. Egyedül Jézus vére moshatja le a bűneinket, és ezt a hatását csak akkor fejt ki, ha bizodalunkat Belé és a kereszten elvégzett művébe vetjük.

7. AZ ÜDVÖSSÉG EMBERI CSELEKEDETEK, VAGY ISTEN KEGYELMÉBŐL HIT ÁLTAL VAN-E?

- a) *Mormonizmus*. A mormon tanítás tagadja, hogy kegyelemből (Isten meg nem érdemelt jóságából) hit által van üdvösségünk. „Az egyedül hitből való megigazulás szektás dogmája az ördögtől van” (*A Study of the Articles of Faith*, 480. old.) Ez ellentmond még a tekintélynek számító *Doctrine and Covenants* c. műnek is, mely szerint „tudjuk,

hogy a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme által való megigazulás igazságos és igaz” (20,30). A teljes üdvösség olyan erények által szerezhető meg, mint az ismeret, az igazság, az igazságosság és valamennyi igaz hitelv. Sok feltétel szükséges ahhoz, hogy egy ilyen üdvösséget elérjen valaki. Az engesztelés, az evangélium, a papság és az elpecsételő hatalom nélkül nincs üdvösség. Nincs üdvösség az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházán kívül” (*Mormon Doctrine*, 670. old.) Az összes parancsolatot be kell tartani (*Mormon Doctrine*, 149. old.)

- b) *Biblia*. A Szentírás újra meg újra hangsúlyozza, hogy nem emberi – legyen az akár vallásos – cselekedetek által, hanem Isten kegyelméből hit által üdvözülünk (Róm 3,28; 4,4-6; 5,1; Ef 2,8-9; Tit 3,5 stb.). Ez az üdvösség kizárólag Krisztusban, nem egy egyház által van (1Jn 5,11-12).

#### 8. ÁDÁM ENGEDETLENSÉGE SZÜKSÉGES VOLT-E?

- a) Ádám jól döntött, mikor nem engedelmeskedett Istennek, és fogyasztott a tiltott gyümölesből. McConkie úgy magyarázta, hogy Ádámnak be kellett vezetnie a halandóságot, minden következményével együtt, azért, hogy az állandó fejlődés és tökéletesedés lehetősége az Atya minden gyermekének rendelkezésére állhasson. A mormon Sterling W. Still kijelentette, hogy „Ádám elesett, de jó irányba esett. A cél felé esett... Ádám elbukott, de felfelé bukott” (*Deseret News*, 1965. júl. 31.). A *Mormon Könyve* megerősíti ezt a tanítást a 2Nefi 2,22-25-ben, ahol azt mondja, hogy Ádám elesett azért, hogy az emberek örülhessenek.
- b) *Biblia*. Isten elítélte Ádám súlyos engedetlenségét, és meg is büntette azt (1Móz 3,16-18). Ez az engedetlen cselekedet bünt hozott a világba, és halált az egész emberiségnek (Róm 5,12). A Bibliában sehol nincs tanítás az örökös fejlődésről Ádám bukásával vagy anélkül.

#### 9. MI A VÉGSŐ TEKINTÉLY – A BIBLIA VAGY A MORMON KÖNYVE?

- a) *Mormonizmus*. Bár a mormon misszionáriusok szabadon használják a Bibliát mondanivalójuk bemutatására, kevés időt szánnak annak gyülekezeti tanulmányozására. Ennek oka az, hogy szerintük sok változtatáson ment keresztül első megjelenése óta. Azt viszont nem tudják megmutatni, hogy hol változott meg a Biblia akár csak egy alapüzenete is. A *Mormon Könyve* azt állítja, hogy sok értékes dolgot kihagytak a Szentírásból (1Nefi 13,28). Egy Orson Pratt nevű mormon apostol írásában ezt kérdezi: „Ki tudja, hogy a Biblia csak egyetlen verse is megúszt-e a szennyeződést, azaz ugyanazt az értelmet közvetíti-e, mint eredetileg? (*A Mormon Könyvének isteni hitelessége [Divine Authenticity of the Book of Mormon]* 47. old.). Bizonyára nem

tisztességes dolog a mormonok részéről, hogy vallásuk bizonyítására a Bibliából ragadnak ki igeverseket. Azt viszont tagadják, hogy az ő szent könyveikben változtatások történtek volna, emiatt ragaszkodnak ahhoz, hogy írásaik teljes mértékben megbízhatók.

- b) *Biblia*. Jézus Krisztus irányadónak tekintette az ÓSZ-et, és soha, a legcsekélyebb kétséget sem mutatta annak pontossága felől. Ellenben a mormon írások többszöri változáson mennek át. A Mormonok Könyve például becslések szerint kb. 4 000 változtatáson ment keresztül 1830-as első megjelenése óta. A Mormon Könyve védelmezői azt állítják, hogy a könyv egy csoda, melyet emberi érvelésekkel nem lehet kérdőre vonni. Azonban számtalan bizonyítéka van annak, hogy más forrásokból kölcsönvett anyagot tartalmaz. Ralph Foster, a Mormon Könyvének vizsgálata (The Book of Mormon on Trial) c. könyvben azt írja, hogy a vizsgált könyvben 27 000 szó szerepel pontosan idézve a King James Bibliából, bár állítólag évszázadokkal azt megelőzően keletkezett Kr. e. 600 és Kr. u. 33 között. Az Alma 40 jórészt egyezik a (presbiteriánus) Westminster-i Hitvallás 32. részével (1647). Az Apokrif iratok szintén egy másik forrás. Ethan Smith: A zsidók szemlélete (View of the Hebrews) sugalmazta az indiaiakról szóló információ nagy részét. Vannak kapcsolódások Solomon Spaulding regényíró írásaihoz is, aki 1816-ban hunyt el. Különböző kutatók dokumentálták a mormon írásokban eszközölt változtatásokat és az ollózott gondolatokat a Mormon Könyvében (ld. Jerald és Sandra Tanner: A mormonizmus megváltozott világa (The Changing World of Mormonism), Moody Press, 1980).

Orson Pratt mormon apostol írta a következőt: „Győzz meg minket a dogmánk hibáiról, ha van ilyen – józan ésszel, logikai érveléssel, vagy Isten Igéjével, és hálásak leszünk a felvilágosításért” (A látó [The Seer], 15. old.). A felsorolt példák csak töredékét képezik a mormon rendszer hibáira rámutató számtalan bizonyítéknak.

### **Hogyan tanúskodjunk a mormonok felé?**

Mormonokkal való beszélgetésre leginkább akkor nyílik lehetőség, amikor két misszionáriusuk becsenget hozzánk. Akkor is adódik alkalom, ha szomszédaink, munkatársaink vagy osztálytársaink között fedezünk fel mormonokat. Azok, akik házról-házra járnak, rendszerint úgy azonosítják magukat, hogy ők az Utolsó Napok Szentjei Egyháza képviselői, és megkérdezik, hogy elmondhatják-e néhány szóval ún. „családi program”-jukat. Ez áll kezdeményező közeledésük előterében. Várhatóan fel fogják tenni



az „arany kérdés”-t: „Mit tudsz a Mormon Egyházzól?” Jó nem elárulni túl sok ismeretet, s nem zúdítani rájuk irodalmat vagy bibliai idézeteket, különösképpen az elején. A szívéllyesség hatásosabb, mint a lekezelő vagy ellenséges magatartás. Ha pozitív irányba történő előrehaladás tapasztalható, készüljünk fel hosszabb kapcsolattartásra és gyakoribb találkozásra. Álljon itt néhány dolog, amelyről nem szabad megfeledkezni a mormonokkal való tanúskodás során.

1. Ismerd meg alapvető hitelvi felfogásukat és szent könyveik nevét. Készülj kérdésekkel arra vonatkozólag, hogy mit tanít egyházuk más gyülekezetekről, Isten természetéről, az emberek istenné válásáról, Jézus Krisztus szabadításáról és a bűnbocsánatról. Ők maguk nem fognak indításként előhozakodni vitatható nézeteikkel.
2. Törekedj arra, hogy kérdéseiddel te irányítsd a beszélgetést, és ne ők a közeledésükkel. Jó imádkozással kezdeni és befejezni. Maradj a fő hitelvi témáknál, és ne hagyd, hogy ők eltérjenek azoktól vagy próbálják kitalálni, hogy te mit hiszel. Abban egyeztetek meg, hogy kifejtük, amit ők hisznek.
3. Beszélj Jézusról, amennyit csak lehet, és Ő legyen a beszélgetés középpontjában. Az Ő nevében hatalom van, még akkor is, ha ők egy „más Jézus”-ban hisznek.
4. Mivel minden hamis vallás sátáni eredetű, tudatosítsd magadban, hogy a harc nem az ő személyük ellen, hanem a sötétség erői ellen folyik (Ef 6,12). Kerüld az egyház és annak vezetői (prófétái) elleni személyes támadást. Ne bocsátkozz vitába, igyekezz mindvégig higgadt maradni. Cél a szelíd meggyőzés és a kétség magvának elültetése gondolataikba, s ennek legjobb eszköze a megfontolt eszmecsere. Ha tiszteletet tanúsítasz őszinteségük iránt, valószínűleg ők is ugyanezt teszik majd.
5. Ne feledd, hogy az általuk használt bibliai kifejezések a mienktől teljesen eltérő tartalommal bírnak. Ezért elengedhetetlenül szükséges olyan kifejezések, mint „evangélium”, „örök élet” és „újjászületés” pontos tisztázása. Amikor személyes bizonyosságot teszel, definiáld érthetően, hogy mit értesz a szóban forgó kifejezéseken. Akkor nem mondhatják majd, hogy „mi is ugyanazt hisszük”. Helyes értelmezés szerint ők más hisznek, mint az igazhitű keresztyének.
6. Ragaszkodj ahhoz, hogy szövegkörnyezettel együtt vizsgálád az idézett bibliaverseiket.
7. Mikor a Bibliára, mint irányadó tekintélyre hivatkoznak, kérdezd meg, hiszik-e, hogy ez Isten Igéje, mely feltétlen bizalmat követel. Ők ezt nem vállalják, feltételezett fordítási pontatlanságok és egyéb változtatások miatt. Ha a Biblia

nem megbízható forrás, akkor hogyan használhatják azt tanításuk alátámasztására? Kérd, hogy mutassanak példákat az ún. tévedésekre.

## JEHOVA TANÚI ÉS AZ ŐRTORONY „C” FÜGGELEK

Azok, akik Jehova tanúinak nevezik magukat, és hivatalosan az Őrtorony Biblia- és Traktátus Társulat néven (The Watchtower Bible and Tract Society) ismertek, több mint 200 országban tevékenykednek. Emberek millióit érik el a világ egyik legnagyobb terjesztői hálózatuk révén. Jó száz évvel ezelőtt kezdődött Pennsylvániában Charles Taze Russel (1852–1916) tanításai által. Ő szakított presbiteriánus és kongregacionista gyökereivel, és az adventisták befolyása alá került. Egyetértett velük, ami az örök büntetés (pokol) elutasítását illeti. Vonzotta Krisztus második eljövételének gondolata is, bár az adventisták rosszul prófétálták meg az Úr 1843–44. évi visszatérését.

Russel 1879-ben alapította folyóiratát, a Sioni Őrtorony-t, és kezdte Isten földi szóvivőjének tekinteni önmagát. Így számol be erről:

„Az igazság, amelyet én mint Isten szócsöve képviselek, nem látomás vagy álom által jelentetett ki nekem, sem Isten hallható hangja által. Nem egyszerre, hanem fokozatosan, különösen 1870, még inkább 1880 óta. Az igazság tiszta kijelentése nem emberi találékonyságnak, vagy finom érzékenységnek, hanem annak az egyszerű ténynek tulajdonítható, hogy Isten ideje elérkezett, és ha én nem nyitnám meg a számat, közvetítő híján maguk a kövek kiáltanának” (Az Őrtorony, 1906. júl. 15. 229. old).

Russel Krisztusnak a Máté 24,45-ben leírt példázatát a „hű és okos” szolgáról, aki felvigyázta gazdája háztartását (a hívő ember hűséges szolgálatának illusztrációja), önmagára vonatkoztatva értelmezte (Az Őrtorony, 1896. márc. 1.). Úgy látta saját személyét, mint a szellemi eledel, a világosság és az igazság forrását valamennyi hívő számára. 1927-ben Russel utóda, J. F. Rutherford kinyilatkoztatta, hogy az Őrtorony Társaság maga, nem pedig Russel volt Jehova hű szolgája. A csoport ma ezt az állásfoglalást vallja. Az Őrtorony követői abban a tudatban vannak, hogy szervezetük Isten elméleti királyságának a székhelye, és az igazság kizárólagos képviselője. Minden más felekezetet „Babilon” részének tekint, és mint ilyent, eretneknek. Minden, nem az Őrtorony Társulattól eredő irodalom vagy megnyilvánulás démoni eredetű, és nem szabad elhinni.

A szervezet abszolút hatalmát tagjainak hite és élete fölött az alábbi kijelentések érzékeltetik:

„...a Biblia egy szervezeti könyv, és a keresztyén felekezeté, mint szervezeté, nem pedig egyéneké, hiába is gondolják őszintén, hogy ők képesek értelmezni azt. Ezért a Biblia nem érthető meg helyesen Jehova látható szervezete nélkül (*Az Őrtorony*, 1967. okt. 1., 587. old.). Mindnyájan segítségre szorulunk annak megértésében, és a szellemi vezetést nem kaphatjuk meg a „hű és okos szolga szervezet”-en kívül (*Az Őrtorony*, 1981. febr. 15., 19. old.). Ha az igazság fényében akarunk járni, akkor nemcsak Jehova Istent, mint atyánkat, hanem az Ő szervezetét, mint anyánkat is fel kell ismerni (*Az Őrtorony*, 1957. máj, 274. old.).

### **Az Őrtorony hitelvi álláspontja**

#### **1. AZ ISTENSÉG.**

- a) *Őrtorony*: A szervezet tagadja, hogy egy Isten örökké létezik, mint Atya, Fiú és Szellem. „Ez a tantétel a Sátán szülöttje” (Legyen Isten igaz, 1952,101. old.). Ez a babiloni pogányságtól ered Kr. e. 2200. körül, és valamikor a 2. sz-ban került a keresztyén egyházba. Isten egyetlen és helyes neve Jehova. A hatalmas Isten láthatatlanul működő ereje, a Szent Szellem nem egy személy.
- b) *Biblia*: Olvasd el a következő igeverseket: Mt 28,19; 2Kor 13,14; Mt 3,16-17; Jn 14,16-20. Noha egyetlen Isten van (5Móz 6,4; 1Tim 2,5), ez az Isten plurális egység. Az egy igaz Isten ŐSZ-i neve az *Elohim*, többes számú főnév. Az istenség „személyei” kölcsönhatásban vannak egymással egylényegűségük ellenére. Az Atya, a Fiú és a Szellem nem ugyanazok, bár mindegyikük Isten.

#### **2. JÉZUS KRISZTUS.**

- a) *Őrtorony*: Jézus Krisztus egy teremtett egyén, a világmindenség második legnagyobb személyisége, Jehovának, az ő Atyjának első és egyetlen közvetlen teremtménye (*Szerezd bizonyosságot mindenről*, 1957,207. old). Jézus Krisztus nem Hatalmas Isten, hanem „egy isten” (Jn 1,1, Új Világ Fordítás).
- b) *Biblia*: Olvasd el többek közt: Jel 1,8;21,6-7; 22,12-16; Ézs 44,6; 48,12; Zsid 1,8. Úgy Jézus, mint Jehova Isten „az Első és az Utolsó” nevet viseli. Mind a ketten „VAGYOK”. Hinnünk kell az igazságot, különben elveszünk.

#### **3. KRISZTUS FELTÁMADÁSA TESTBEN.**

- a) *Őrtorony*: Jézus Krisztus nem testben támadt fel a halálból. Ő szellemben támadt fel, és nem emberi testben emelkedett a mennybe (Legyen Isten igaz, 40-41,276. old). A teste eltűnhetett az éterben. A hívők soha nem látják meg a feltámadt Krisztust. „Mivel senki földi

ember nem látta az Atyát, a megdicsőült Fiút sem látja meg senki” (Legyen Isten igaz, 186. old).

b) *Biblia*: Olvasd el Lk 24,36-39-et, ahol a feltámadt Jézus tagadja, hogy Ő csak szellem szerint, test nélkül támadt fel. Jehova tanúi az 1Pt 3,18-at úgy értelmezik, hogy Jézus szellemben feltámadt lény volt. De a vers azt jelenti, hogy Ő a Szellem által támadt fel (vö. Róm 8,11). A mi halandó testünk is *elváltozik* majd az Ő dicsőséges testéhez hasonlóvá (Fil 3,21). Amikor Jézus visszajön, minden szem meglátja Őt (Jel 1,7; 19,11-16). Az ÚSZ-ben a „jön” szó egyetlen láthatatlan jelenlétre sem használatos (vö. 1Kor 16,17-et és Fil 1,26-ot az 1Tesz 2,19; 3,13; 4,15; 5,23 versekkel).

#### 4. ÖRÖK ÉLET BIZONYOSSÁGA.

a) *Órtorony*: Egyetlen Jehova tanúja sem lehet biztos afelől, hogy övé az örök élet, üdvössége van vagy a bűnei meg vannak bocsátva. Mielőtt alkalmassá válna az üdvösségre, itt a földön próbára kell, hogy tétessék Jehovához és a szervezethez való hűsége. Két embercsoport fog üdvözülni. Az első a 144 ezer, vagy más néven a „felkentek”, akikről a Jel 7-ben olvasunk. Csak ők lesznek a mennyben, és uralkodni fognak azokon, akik a földön élnek. Csak ők vannak újjászületve. A „más juhok” vagy „nagy sokaság” örökké a földön fog élni. Így nekik nincs szükségük újjászületésre. Ők nem minősíttetnek igaznak az 1000 év végéig, amikor is cselekedeteik mérlegre kerülnek. Ennek alapja részben az lesz, hogy engedelmességek-e az Órtorony Társaságnak, mely engedelmesség iratterjesztésben és tanúságtételben nyilvánul meg. Jézus Krisztus kereszttáldozata önmagában nem elegendő a bűnök eltörlésére. Az Ő bűnhődése volt a megváltó ár, mely által az engedelmes és szolgáló emberiség tökéletes emberi életet nyerhet annak jogaival és földi távlataival (*Legyen Isten igaz*, 1952. 114. old).

b) *Biblia*. Isten Igéje szerint bizonyosságot lehet szerezni arról, hogy *van* örök életünk (1Jn 5,13; Jn 5,24; Róm 5,9-10), *van* bűnbocsánatunk (Ef 1,7-8; Kol 1,14), és a mennybe jutunk (Jn 14,1-6). A Bibliában az újjászületés nincs korlátozva a hívők egy(etlen) osztályára.

#### 5. AZ EVANGÉLIUM ÜZENETE.

a) *Órtorony*: Az evangéliumnak vagy jó hírek hirdettetnie kell a végidőkig (Mt 24,14). A jó hír vonatkozik Armageddon közeledésére – amikor Istennek valamennyi ellensége lemészároltatik – és az azt követő ezer évre. Russel azt írja, hogy Krisztus láthatatlanul jelen volt 1874-től 1914-ig (*Új egek és új föld [New Heavens and New Earth]*). Akkoriban állította fel királyi székhelyét a new york-i Brooklynban,

hogy az Őrtorony Társaságon keresztül uralkodják Armageddonig. Rutherford szerint Krisztus 1918-ban állította fel királyságát.

- b) *Biblia*. Az igazi evangélium az 1Kor 15,1-4-ben van megírva, és Isten hatalma a hívők üdvösségére. Mikor valaki elhiszi azt, elpecsételtetik a Szent Szellem által (Ef 1,13). A Jézus vérében való hit által üdvözülünk (Róm 3,25; 5,9). Jöcselekedeteinknek, sőt még vallásos tevékenységünknek sincs szerepe lelkünk megmentésében. Ezek az üdvösség gyümölcse. Az evangéliumnak semmi köze Armageddonhoz vagy az ezerévhez.

### **Az Őrtorony és annak bibliahasználata**

Az Őrtorony a Bibliát Isten Igéjének, s ennél fogva irányadónak tekinti. De nem támogatja tagjait abban, hogy olvassák azt a szervezet tanítási elveit mellőzve. Így akadályozza őket, hogy Isten vezetése alatt egyénileg tanulmányozzák az Igét. Továbbá a tagok nem kapnak tanítást arról, hogy *szövegekörnyezetben (összefüggésében)* tanulmányozzák a Szentírást, azután összevevessék más igeversékkel az adott témában.

Ily módon akadálytalanul befogadhatják az Őrtorony hamis nézeteit.

Jehova tanúinak azt ültetik a fejébe, hogy a legtöbb bibliafordításban vagy -változatban számos hiba van. E hibák némelyike abban áll, hogy mellőzik Jehova nevét, vagy erősítik a szentháromság-tant. A szervezet egykor használta a King James változatot, melyet ma is elfogadnak, noha szerintük ez sem tökéletes. Ők kidolgozták a saját verziójukat, az ún. Új Világ fordítást (NWT). Ez magyarul is létezik.

E változat használatával is még mindig leleplezhető az Őrtorony legtöbb hibás tantétele, noha sok igeverset kiforgatnak, hogy illeszkedjenek az ő hitvallásukhoz. A Kolossé 1,15-17-ben pl. az NWT a „teremtmény” elé beszúrja a „más” szót azért, hogy az Úr Jézust megpróbálja teremtett lényként bemutatni, aki azután „mindeneket” teremtett. Az NWT a Jn 8,58-at használva elfedi azt a tény, hogy Jézus használja Önmagára a „VAGYOK” nevet (2Móz 3,14; Jn 8,24). A Jn 1,1-ben az NWT azt írja, hogy „az Ige egy isten volt” annak beállítására, hogy Jézus másodrangú, és Jehovának alárendelt. A valóság az, hogy a szavak pontos sorrendje a görögben így hangzik: „Isten volt az Ige” (*Theos en ho Logos*).

### **Az Őrtorony és a prófécia**

Az embert furdalja a kíváncsiság, hogy mit hoz a jövő. Ezért fogékony a csalók és hamis próféták tanításaira, akik elámítják azzal, hogy felfedik előttük az eljövendő dolgokat. A Bibliát kevésbé ismerők könnyű prédái

azoknak a vallásos csoportoknak, akik kiragadnak igeverseket a Szentírásból gondolatrendszerük alátámasztására. A prófécia nagy vonzerő, és az Órtorony kihasználja ezt.

Mint már említettük, az Órtorony szervezet azt állítja, hogy ő a „hű és okos szolga”, akiről a Mt 24,45 beszél, s ennél fogva Isten egyetlen földi szóvivője. A ma élő tanúknak nincs tudomásuk arról, hogy az Órtorony kezdeti tanítása szerint a hű és okos szolga nem a Társaság, hanem maga Russel volt. Valójában azonban egyik sem. A Mt 24,45-51 egy felhívás arra, hogy minden hívő ember figyeljen az Úr visszajövetelére, és az Ő jövetelének várásában legyen bölcs szolga. Nincs szó semmiféle testületi közbenjárásról.

A Társaság ugyancsak fennhangon hirdeti prófétai szerepét. Bizonyos nyilatkozataiban tagadta, hogy ez egy ihletett prófétán keresztül történt (Az Órtorony, 1973. dec. 15., 738. old.). Így mondhatott hamis dolgokat, hiszen azzal védekezett, hogy nagyobb világosságot keres. Amikor hamis próféciákkal szembesül, mondhatja, hogy tévedni emberi dolog. Másrészt viszont azt állítja, hogy minden, amit talál, „a mennyből irányított” (Az Órtorony, 1972. ápr. 1., 200. old.). Azt mondja, hogy ő az Ez 33,33 és a Mt 24,45 versekben említett prófétája Istennek, és az emberek így kell, hogy fogadják őt. Ha ez valóban igaz lenne, akkor az 5Móz 18,21-22 és Jer 29,8-9 szerint semmilyen hiba vagy hamis prófécia nem „csúszna be”.

Elhitei embereivel, hogy Isten azokban az időpontokban cselekedett és cselekszik majd, amit ők megjövendöltek. Ha ezek megghiúsultak, kimagyarázták azzal, hogy félreértés történt. A mai tanúknak fogalmuk sincs arról, hogy ez milyen gyakran megtörtént. Vegyük fontolóra pl. az alábbi eseményeket év szerint:

1874: „Urunk, a felkent Király már 1874-től jelen van e világban a próféták bizonyágtétele szerint” (*A Biblia tanulmányozása [Studies in the Scriptures]*, 1897. 4. kötet, 621. old).

1914: „Az (armageddoni) ütközet befejezésének dátumát a Biblia egyértelműen 1914. októberre teszi. Ez 1874 októberétől folyamatban van (*Órtorony újranyomás [Watchtower Reprints]*, 1892. jan. 15., 1355. old). „A hatalmas Isten nagy napjának csatája már elkezdődött” (*Watchtower Reprints*, 1916. szept. 1., 5951. old). Amint tudható, az I. világháború nem produkálta Armageddon, sem Krisztus azt követő visszajövetelét. A prófécia később úgy értelmezték, hogy az egy láthatatlan esemény volt, melynek során Krisztus felállította az Ő Királyságát Brooklyn székhellyel; Armageddon még ezután fog következni. Ez egyezik azzal, ahogy az adventisták magyarázták saját próféciajuk megghiúsulását, ők ugyanis Krisztus visszatérését először 1843-ra, majd 1844-re jövendölték. Azt

állítják, hogy ez meg is történt, amikor Krisztus láthatatlanul átment a menny egyik szférájából a másikba.

1925: „A nagy jubileumi ciklus 1925-ben veszi kezdetét. Akkor lesz felismerhető a Királyság földi fázisa... ezért biztosan várhatjuk, hogy 1925. Ábrahám visszatérését fogja jelezni” (Milliók, akik ma élnek, nem fognak meghalni [Millions Now Living Will Never Die], 1920, 89. old). „Az 1925-ös dátumot még pontosabban jelzi a Biblia, mert Isten Izraelnek adott törvénye rögzíti azt” (Az Őrtorony [The Watchtower], 1922. szept. 1., 262. old). „1925. elérkezett. A keresztyének nagy elvárásokkal tekintenek az év elé. Sokan meggyőződéssel várják, hogy Krisztus Testének minden tagja elváltozik mennyei dicsőségre ebben az évben” (The Watchtower, 1925. jan. 1., 3. old).

1940: A II. világháború izgalma sok prófétikus gondolatot gerjesztett, és a Társaság csatlakozott a találgatásokhoz. „Az 1940-es esztendő bizonyára a másik legfontosabb dátum, mert Armageddon nagyon közel van” (Tudósító [Informant], 1940. máj., 1. old). „A Királyság itt van, a Király megkoronázott. Armageddon a küszöbön áll. Azt követi majd Krisztus dicsőséges uralma, mely áldásokat hoz a világnak. Ezért a csúcsra érkeztünk” (A küldött [The Messenger], 1940. szept., 6. old). „A közeljövő hamarosan elhozza Armageddont, a hatalmas Isten nagy napjának ütközetét” (Vigasztaló [Consolation], 1941. okt. 29., 11. old).

1975: „A megbízható bibliai kronológia szerint az ember teremtésétől számított 6000 év 1975-ben ér véget, és az emberi történelem hetedik ezer éves periódusa 1975 befejeztével veszi kezdetét” (*Örök élet Isten fiainak szabadságában [Life Everlasting in Freedom of the Sons of God]*, 29. old). Ez a prófécia megbukott, amikor nem jött el a vég 1975-ben. A kudarcot azzal magyarázták, hogy Ádám és Éva nem ugyanabban az évben születtek, habár *Az Őrtorony* 1968. máj. 1-jei száma az ellenkezőjét állította. E kudarc eredményeként százazrek hagyták el a Társaságot. Másik utóhatás egy szakadás volt Béthelben, a brooklyni székhelyen, mely több felső vezető – köztük Ray Franz, Frederik Franz Őrtorony elnök unokaöccse – elbocsátását okozta.

Egy végső megjegyzést a Társaság azon kijelentésének kell szánni, hogy a Jel 7. fejezet 144 ezerje Jehova tanúinak egy elit csoportja. A Jel 7,4-8 egyszerű olvasása során beazonosítható ez a csoport, mint az „utolsó napok”-ban Krisztushoz tért zsidók maradék csoportja. Arról, hogy bekövetkezik Izrael népének tömeges Krisztushoz térése, tudósít a Róm 11,25-28; Zak 12,9-14; 13,1; Ez 36,24-32; 37,11-14. Sőt az Ézs 43,10 – melyből a Társaság tagjai



származtatják a „Jehova tanúi” elnevezést – úgy azonosítja a tanúkat, mint a hívő zsidók maradékát (lásd. 1.3.15.22. versek).

### **Jehova tanúinak buzgósága**

Bármilyen csoport, mely a hét minden napján embereit az utcára, vagy a lakásajtókba rendeli, kellően motiválja őket. Mivel éri ezt el? Mi tartja lendületben a tagokat?

Hisznek abban, hogy az Őrtorony az egyetlen felekezet, mely Isten kedve szerint való, és azt cselekszi, ami Neki tetszik. Úgy gondolják, hogy az összes többi keresztyén csoport „Babilon” része, ami eretnek keresztyénséget jelöl. Azt kérdezik: „Rajtunk kívül ki más megy tanúskodni Jehováról? Ki más harcol, hogy megőrizze a „Jehova” nevet, mint Isten egyetlen igaz nevét? Ki más ilyen egységes a hitvallásban és a bizonyágtételben? Ki hirdeti még Armageddon közeledésének jó hírét, és Isten eljövendő Királyságát? Ki más áll hevesen ellen a Szentháromság és a pokol hamis tanításának?” Ez tehát az „egyedül nekünk van igazunk” mentalitás.

Ők módszeresek és hatékonyak az emberek behálózásában. Három alaplépést alkalmaznak. Barátságos beszélgetéssel kezdik a világ állapotáról, és az elővigyázatlan hallgatót ráveszik folyóirataik vagy könyveik megvásárlására. Ettől fogva birkatürellemmel ostromolják kiszemelt „áldozatukat”, hogy mélyebbre vezessék az Őrtorony tanításaiban. Következő lépésük az, hogy heti rendszerességgel felkeresik otthonában „bibliatanulmányozás” céljából. Ezzel az a szándékuk, hogy bevezessék kliensüket az Őrtorony tanításaiba, és annak hűséges követőjévé tegyék. Végül, szívélyesen meghívják egy „Királyság Terem”-be. Itt a megtért évi 104 alkalommal részesül az „Isten csatornája” által a könnyű hasonulás érdekében már elő-emésztett „szellemi eledel”-ből. E „csatorna” háttérben a brooklyni vezetés áll, mely irányítja hívei életének minden mozzanatát. Az Őrtorony asztaláról fogyasztott étel és ital révén az illető megszűnik önállóan gondolkodni, és az „Őrtorony útja” szerint kezd gondolkodni, érteni és élni.

Jehova tanúinak buzgósága és hatékony taktikája erős szervezetet eredményezett világméretű befolyással. De a Társaságnak megvannak a gyengéi. Legnagyobb fogyatékosága az, hogy hamis tanítás, ezért soha nem győzhet az igazság felett. Továbbá buzgalmuk nem ismereten alapul. A szervezet legalapvetőbb gondolatai nem állják meg a helyüket a Biblia erős fényében, „bölcsekedése” sem állhat ellen az őszinte és objektív vizsgálatnak. Ha tagjai egyszer megismerik a múlt hamis próféciáit és ígéreteit, felhagynak a hazugság hirdetésével, a leplezéssel és a sántító magyarázatokkal. A Társaság nem tudja biztosítani tagjait az örök életről, ha nem maradnak hüek ahhoz földi életükben és az ezerév alatt. Csak

bizonytalanságot kínál. S végül, a szervezet vasfegyelme, melyet tagjai élete, hite és kapcsolatai fölött gyakorol, összetiporja a szellemüket. Kevés örömet nyújt, de vég nélküli feladatokkal terheli őket.

### **Jehova tanúival folytatott beszélgetés**

Sok Órtorony-tagot olyan hívők nyernek meg Krisztusnak, akik hajlandók időt szánni a velük való beszélgetésre, és akik tájékozottak a szervezet alapelvei és jelen történései felől. Az imádság és a kitartó erőfeszítés meghozza gyümölcsét. A velük való beszélgetés során a következő vezéreleveket érdemes betartani:

#### **1. TENNIVALÓK:**

- a) Ne légy erőszakos, hanem szívélyes, szelíd. Ne abban a szerepben tűnj fel, mint aki „mindent tud”, hanem mint aki az igazságot keresi.
- b) Olyan kérdéseket tégy fel, ami gondolkodásra késztet, s ne tégy megfellebbezhetetlen kijelentéseket. Légy türelmes.
- c) Istent Jehovának nevezd (ez az egyetlen név, amelyet elfogadnak).
- d) Érts egyet, amiben lehet. Fogalmazz körültekintően, kerülj a vitatkozást.
- e) Használd a Bibliát – lehetőség szerint új fordítást – érvelésed bizonyítására, vagy annak ellenőrzésére, amit ők mondanak. Olvassd fel velük, mindig figyelve a szövegkörnyezetre. Ne feledkezz meg arról, hogy minden, nem tőlük származó irodalmat démoni eredetűnek tartanak.
- f) Próbáld a beszélgetőtársadat különválasztani az Órtoronytól. Udvariasan támassz benne kétségeket azok iránt, amiket oly direkt módon és hamisan tanítottak neki.
- g) Oszd meg vele, hogyan változtatta meg Krisztus a te életedet, megbocsátva bűneidet, és örömmel töltve be téged (aminek ő annyira híján van).

#### **2. KERÜLENDŐ:**

- a) Ne használd a „Szentháromság” szót, és kezdetben ne vitatkozz ezen a kérdésen. Hangsúlyozd, hogy hited szerint egy Isten van, és nem több.
- b) Ne indíts azzal, hogy Krisztus istenségéről érvelsz, ugyanis ezen a területen a legfelkészültebbek. Ha megkérdeznék, hogy kicsoda Jézus, válaszolj így: „hiszem, hogy Jézus Isten Fia, de nem hiszem, hogy Ő az Atya”.
- c) Óvakodj a pokolról és az örök büntetésről való vitatkozástól. Ha megkérdeznék, utalj a 2Tesz 1,9-re, és ne próbáld meghatározni az

örök pusztulást. Idővel használhatod a Jel 14,11-et; 20,10-et; Dán 12,2-t, Jn 5,28-29-et. Ők a Lk 16,19-31-et nem tartják az öröklétről szóló kijelentésnek.

- d) Ne intézz támadást személyük vagy vezetőik ellen.
- e) Kerüld annak hangsúlyozását, hogy te „örökre be vagy biztosítva”. Ezt önzésnek és bűnnek tekintik. De a Bibliából megmutathatod, hogy az ember Isten Igéjének tekintélye alapján helyesen bizonyosságot szerezhet örök élete felől.

Jehova tanúinak az igazságot csak türelmes és gondos bibliatanulmányozás és sok ima által lehet megmutatni. Nincs gyors megoldás.

